

● นวนิยายญี่ปุ่นที่เรารู้จัก ●

Akira

ยุบิชิของ AXN จัดเทศกาลหนังการ์ตูนญี่ปุ่นตลอดเดือนสิงหาคม
คอหนังไซไฟพวกได้ดูหนังการ์ตูนญี่ปุ่นสัก
ทีสุดแล้วคือ Akira และ Ghost in the Shell
เรื่องพวกเคยผ่านโรงหนังและช่องทีวีมาแล้ว
เรื่องหลังเห็นเป็นทีวีและวิดีโอจากหลาย
ครั้งเป็นโอกาสดีที่จะได้ดูและฟังเสียงในฟิล์ม
ญี่ปุ่นแบบ

Ghost in the Shell เป็นผลงานปี 1995 ของ
Masumune Shiro กำกับโดย Mamoru Oshii
เป็นหนังการ์ตูนไซไฟที่ เจมส์ คาเมรอน รมช.
สอเนกวิจารณ์ชัดกลบกับอีวีวีดีโอ 20 ของ
เขา เรื่องราวเกี่ยวกับไซเบอร์ก๊อตัวร่างสาวจาก
วัฒนธรรมการบริการกิจการสำนักจิตหุ่นจึงได้ชื่อ
ว่าเป็นหุ่นยนต์แบบก๊อตัวร่างสาว เจมส์มีวิสัยทัศน์
เหมือนมนุษย์และสมองที่เชื่อมต่อกับเน็ตในทุก
สถานที่

ส่วนนักจิตหุ่นเป็นโครงมาจากไหนให้ปลุก
เองในหนัง นอกเรื่องนี้ไม่ได้ คอชมจากการ์ตูน
ชุดคือในคอนทักซ์พร้อมกันบทสรุปที่ทำหายคือ
อนาคตของมนุษย์ชาติ

นอกจากโดดเด่นทั้งเนื้อหาและความหมายของ
มันเปลี่ยนแล้ว ยังมีภาพสวยงาม เพลงประกอบ
The Promise of the Future และโน้ตเพลงประกอบ
และอะนิเมชั่นประกอบเพลงบรรเลงอันยอดเยี่ยม เคย
เขียนถึงเรื่องนี้แล้วในนิตยสารไลฟ์ที่แอนดรูว์มิลส์
เมื่อต้นปี หัวข้อหลักคือไซไฟ

ส่วน Akira เป็นหนังการ์ตูนปี 1987 จาก
งานเขียนของ Katsuhiro Otomo วิบูลย์กิจเคย
พิมพ์ขาย 7 เล่มจบมาแล้วตั้งแต่สมัยที่กฎหมาย
ลิขสิทธิ์ยังไม่ชัดเจน ปัจจุบันฉบับแปลไม่มีลิขสิทธิ์แล้ว
หมดอายุแล้วแต่ฉบับแปลอยู่ บทจะละเมิดก็ละ
เมิดกันจริงๆ ไม่ยอมพิมพ์ก็มักจะทิ้งชื่อผู้เขียนให้
คนอ่านรู้จัก

มารู้จักคอมมิคส์ที่จัดทำในอเมริกาพร้อม
กับบิตบ๊าย "เดอะพายุใหญ่" ตั้งแต่ปี 1988 กลายเป็น
หนังการ์ตูนปี 1990 ผลงานกำกับของ
Katsuhiro Otomo เอง แล้วเป็นหนังการ์ตูนญี่ปุ่น
เรื่องแรกที่ฉายได้สูงสุดจากการฉายตามอาร์ต
เฮ้าส์ในอเมริกาและยุโรป พื้นที่วางจำหน่ายใน
รูปแบบวิดีโอเมื่อปี 1991 ก็ขึ้นสู่อันดับวิดีโอขายดีที่สุด
อย่างฉาบฉวย

ก่อนหน้าจะก้าวมาถึงการ์ตูนทีวีชุด เจ้าหนู
ปรมาณู (Astro Boy) ของ เท็ตซึกะ โอซามุ เท่า
นั้นเรารู้จักได้ว่าอดีตในอเมริกาช่วงปี 60 หลังจาก
นั้น การ์ตูนญี่ปุ่นทำได้เพียงฉายตามอาร์ต
เฮ้าส์ของอเมริกาและยุโรปโดยเฉพาะฝรั่งเศสกับอิตาลี

อะกิราจึงเป็นหนังการ์ตูนจอใหญ่เรื่องแรกที่
นับได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงในตะวันตก

เป็นครั้งแรกที่ทำให้ชาวตะวันตกตระหนักว่า
สำหรับคนญี่ปุ่นแล้วการ์ตูนไม่ใช่เรื่องของเด็กๆ
เท่านั้น แต่เป็นเรื่องของวัยรุ่นและผู้ใหญ่ด้วย

อะกิราทำให้ มังงะ (manga) และ อะนิเมะ
(anime) กลายเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตใน
อเมริกาและยุโรป

หลังจากอะกิราจึงมีการ์ตูนญี่ปุ่นแนวไซเบอร์
พังก์ (cyberpunk) พะพุดตามมาถึงงานมากมาย
ในเมืองไทยรู้จัก ได้แก่ Appleseed ผลงานปี 1991
ของ Masumune Shiro เกี่ยวกับหน่วยตำรวจ
หุ่นยนต์ในโลกอนาคต สยามอินเตอร์คอมมิคส์
พิมพ์จำหน่าย 4 เล่มจบ The Guyver ผลงานปี
1995 ของ Yoshiaki Takaya เป็นไซไฟต่อสู้
เคียวระหว่างมนุษย์กับหุ่นยนต์และไซออน
นอยด์ (Zanoids) วิบูลย์กิจพิมพ์จำหน่ายใช้ชื่อ
ว่า เกราะชีวิตมนุษย์ ร่างคนแล้วสืบทอด
และ Newcomer of the Valley of the Wind ผลงานปี
1993 ของ Hayao Miyazaki เป็นไซไฟ
เกี่ยวกับภาวะแวดล้อม

นิยายของไซเบอร์พังก์เท่าที่มีผู้ให้ไว้คือเรื่อง
ราวที่เกี่ยวกับเขตเมืองแออัด (urban) หรือทำให้
เหมือนเอเชีย (Asiatized) ในอนาคต (in the
Future) ภายใต้สภาพแวดล้อมไซไฟหรือถูกควบคุม
โดยคอมพิวเตอร์

หนังแนวไซเบอร์พังก์เรื่องแรกที่รู้จัก
กันคือ Blade Runner ผลงานปี 1982 ของ
ริดลีย์ สก็อต ที่มี แฮร์ริสัน ฟอร์ด นำ
แสดง

คอมมิคส์การ์ตูนต่างประเทศมีคราวที่หัวเหตุ
ที่อะกิราประสบความสำเร็จตั้งแต่ครั้งยังเป็น
หนังการ์ตูน คือการให้เส้นเคลื่อนไหว (speed
line) ที่โดดเด่นเหมือนเขียน เป็นเป็นหนังและวิดีโอ
ใช้เทคโนโลยีการฉลิตระดับไฮเอนต์มันน่าอัศจรรย์
แสงเงาและการให้สี

ฉากที่ริตดาวิ่งไล่จนอ่านและคนดูมากที่สุด
คือฉากวิ่งมอเตอร์ไซด์และนางส ผู้กระโดดเข้าใส่
กันอย่างดุเดือดในสโลว์โมชั่น แรม แท็กกันพาห์

เรื่องราวเกิดขึ้นในปี 2019 โลกก็พลัดหลัง
ความล้างโลก แก๊งมอเตอร์ไซด์วัยรุ่นต้องเข้าปะทะ
กับกองตำรวจไซเบอร์-เพาเวอร์ของรัฐบาลที่ชื่อว่า
อะกิรา ซึ่งมีพลังทำลายล้างเท่ากับการระเบิดนิว
เคลียร์หนึ่งพันลูก

คาเนดะ และ เท็ตซึโอะ เป็นเพื่อนร่วมแก๊ง
มอเตอร์ไซด์ที่ซบเซาจากคืนวันระแวกสันนิบาต
โอลิมปิกใหม่ในโอเอซิส คืนวันหนึ่งเท็ตซึโอะประ
สบอุบัติเหตุเนื่องจากหกรถพลตลิ่งลัดลื่นที่ปรา

กฏด้วยนิ้วพันกลางถนน กองกำลังรัฐบาล
เราส่งไปช่วยบางคนและทำการ "เคลียร์" เรื่องที่
เกิดขึ้น สถานการณ์บังคับบีบให้คาเนดะเข้าร่วมกับ
กองกำลังลับใต้ดินที่พยายามตามหาอะกิรา
อย่างที่ว่าอะกิราในบริเวณสนามกีฬา

เมื่อเท็ตซึโอะออกจากโรงพยาบาลเขาก็เปลี่ยน
ไป จากเด็กวัยรุ่นที่ซบเซาเป็นลูกไล่ของเพื่อนในแก๊ง
กลบเกลืนเป็นเด็กก้าวร้าวที่บริโภคยาเสพติดได้
เกินขนาดปกติโดยไม่มีอะไร เมื่อเขาเผชิญกับ
หัวหน้าแก๊งมอเตอร์ไซด์คู่ปรับเขาก็ถึงกับระเบิด
ศีรษะของฝ่ายตรงข้ามที่ช่วยการมองเท่านั้น

เท็ตซึโอะพบว่าเขาไม่ใช่คนเดียวกับที่ถูกทดลอง
แต่กลับเป็นเจ้าบทบนถนนคืนนั้นยังมากกว่า
หนึ่งคน และทุกคนมีพลังจิตในระดับเดียวกับเขา
เขาเป็นเทสเลอร์ 41 เท่านั้น นอกจากเขาและ
เด็กคนอื่นที่บังคับให้ตามล่าจับตัวอีกทั้งหมด
แล้วยังมีอะกิรา ที่มีอายุยาวนานกว่าสามสิบปี

ในเวลาเดียวกัน คาเนดะด้วยความช่วยเหลือ
ของกองกำลังใต้ดินก็ถูกนำรถทดลองอย่างไม่กลัว
เกรงเพื่อการจัดเท็ตซึโอะและอะกิราไว้ได้ เมื่อ
เผชิญหน้ากัน คาเนดะยังคิดว่าเท็ตซึโอะเจ้าที่ชั่ว
อย่างจริง แต่ร่างกายเท็ตซึโอะสมานแสดงตนเอง
อย่างรวดเร็วก่อนที่จะหลบหายไปพร้อมกับบท
หน้ากลุ่มนักวิทยาศาสตร์

บัดนี้ทั้งคาเนดะและเท็ตซึโอะต่างตามหาอะกิ
ราไม่พ้นจะเป็นอะไรและอยู่ที่ไหนก็ตาม ยังไม่
นับว่ามีสิ่งไหนที่ดูดีอยู่ที่ไหนกองกำลังรัฐบาล
กลุ่มนักวิทยาศาสตร์และกองกำลังใต้ดิน ปัญหา
อยู่ที่ว่าใครจะถึงตัวอะกิราก่อนกัน และใครบ้าง
จะใช้อะกิราไปทำอะไร

ในวันหนึ่งที่เท็ตซึโอะพบกับอะกิราเป็นเวลาที่
เงาะนอกของอะกิราแตกออกเนื่องจากการบู๊
เคียวของฝ่ายฝ่าย ของเหล่าลึกลับในทะเลลึกท่วม
ร่างของเท็ตซึโอะก่อนที่เท็ตซึโอะจะหนีจากหน้า
รถหนังกองกำลังใต้ดินออกมาจากถนนหลัก

ที่สามทั้งหมัดนี้ทั้งจะได้ 600 หน้า
ยังไม่ถึงครึ่งเรื่อง

ทัตซึโอะพาเด็กน้อย "อะกิรา" หนีไป ใน
พื้นที่ที่ขึ้นชื่อโลกก็ถูกประหมัดด้วยอาวุธของ
ฝ่ายทหารจากอวกาศทำให้เท็ตซึโอะแค้นแค้นและ
พลัดหลงกับอะกิรา คาเนดะ และเท เพื่อนสาว
จากกองกำลังใต้ดินได้ตัวอะกิราไว้

หลังจากนั้นเป็นการตามล่าหาคนละ เค และอะ
กิรา ผู้ลี้ภัยสามฝ่าย ฝ่ายทหารนาโต ผู้พัน เจ้า
ของโครงการอะกิราและเด็กพลตลิ่งอีกสามคน
ฝ่ายกองกำลังใต้ดินที่หน้าโหด เน้น คนของคณะ

รัฐมนตรี นอกจากนี้ ยังมีฝ่ายนักอภิปรัชญาของ
ศาสตราจารย์ สังกัดกองสามคนที่มีไซ-เพาเวอร์
ออกตามล่าด้วย

ในฉากที่ถือว่ารุนแรงที่สุดของหนังคือการ
ดูเรื่องนี้คือฉากที่ทุกฝ่ายเผชิญหน้ากันที่นีโอโอ
เกียว ทหารสาคกระสุนเข้าใส่ด้านหลังของซากากิ
สาวของศาสตราจารย์สแลงแผลหลัง ปุปปุป!
ก่อนที่โศกของกองกำลังใต้ดินจะถึงจะจากโลก
เด็กพลตลิ่งจากไซ เลือดกระเด็น! ดูมันทำ มัน
เขียนการ์ตูนมาดีกว่า

อะกิรา ไก่เองแล้ว เด็กพลตลิ่งสองคนที่เหลือ
รับใช้เพื่อจัดเตรียมย้ายทุกคนออกจากบริเวณ
ก่อนที่ความโกรธของอะกิราจะทำลายนีโอโอเกียว
หมดทั้งเมืองด้วยพลังขนาดมหึมา เพื่อภาพหนึ่ง
ในหนังการ์ตูนก็ให้อารมณ์และความเคลื่อนไหว
เหมือนหนังดูจากปรมาณูล้างโลกใน Terminator 2
the Judgement Day กระแสพลังนิว
เคลียร์พัฒนาจนทำลายล้างสถานีบ้านของไม่
มีเหลือด้วยความเร็วสูงสุด วอตูอะนิเมะในเคเบิ้ล
ทีวีน่าจะดูจะดูดีก็จริง

หลังจากนั้นโลก คนกลุ่มนี้ไปรวมกันที่โบสถ์
ของศาสตราจารย์ทางทิศตะวันออก ที่เหลือไป
รวมกันที่จัตุรัสวัดโคเกียวทางตะวันตก ขวบนให้
นักเขียนนิยาย The Stand ของ สตีเฟ่น คิง โลก
ถูกแบ่งออกเป็นสองฝ่ายซึ่งจะรวมตัวกันอยู่ในที่
แต่สำหรับนีโอโอเกียวไม่เพียงมีแค่ฝ่าย มหา
อำนาจอเมริกา จีน และรัสเซีย เริ่มเคลื่อนกำลัง
เข้ามาพร้อมและสืบทอดสงครามอะกิราอีกด้วย

การจะแยกแยะความแตกต่างและแยกแยะมันต่อไป
ก่อนที่จะค้นพบว่า ที่ที่ศาสตราจารย์คือหมาย
เลข 10 เด็กพลตลิ่งอีกคนเมื่อสามสิบปีก่อน ส่วน
จักรวรรดิโคเกียวถูกปกครองโดยเท็ตซึโอะและอะกิ
รา จักรวรรพายุ 28

เท็ตซึโอะจึงบังคับเป็นไซเบอร์ก๊อด้วยแขนเทียม
ข้างหนึ่งทั้งพลตลิ่งจากไซ-เพาเวอร์ด้วยวิธีของ
เขาเองบางครั้งด้วยการใช้แสงและบางครั้งด้วยการ
สนุ ไม่แปลกใจเลยที่มันจะบังคับว่าอะกิราจะใหญ่
สำหรับการ์ตูนเรื่องนี้ แต่เด็ก เมื่อเจอตัวกัน
สบายจากสิ่งที่ถูกประเภท หนังสือ ทีวี โรงหนัง
และเคเบิ้ลทีวี

ถึงตอนนี้ผ่านมาได้ประมาณ 1,000
หน้าแล้ว ครึ่งเรื่องพอดี!

นักกองกำลังจักรวรรดิโคเกียวบุกสังหาร
พระสงฆ์ในสโลว์โมชั่นที่กินพาห์ตอน
กลางเรื่องแต่กองกำลังความรุนแรงของอะนิเมะเรื่องนี้
ก็จริง

ที่พลตลิ่งหรือดูจากเคเบิ้ลทีวีกันเอง แล้ว
จะพบว่าตอนจบที่จักรวรรดิโคเกียวจะเปิด
จินตนาการของคณะคณะต่างๆ กัน ดูอย่างว่า
2001 Space Odyssey ของ สแตนลีย์ คูบริก เอะ
แต่ช่วยให้เกิดการ "หยั่งรู้" พอกัน กัน จึงขอยืนยัน
ว่าเป็นการ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่โดยแท้ ไม่แปลกใจเลย
ที่สามารถทำลายสถิติวิดีโอของอาร์ตเฮ้าส์ในเขต
อเมริกาและยุโรปไม่แพ้บ็อกซ์ออฟฟิส

หลังจากอะกิรา สื่อมวลชนในอเมริกาได้คำ
ถามต่อความรุนแรงและใช้การการ์ตูนญี่ปุ่นเช่น
เดียวกับที่พวกเขาสงสัยกัน

ถ้าถามเฉพาะความรุนแรง ซึ่งเป็นส่วนประ
กอบสำคัญของอะกิรา พวกเขาได้คำตอบว่าเด็ก
ตีความการ์ตูนแบบตรงตามพลตลิ่งของเขาเอง
ไม่ใช่เด็ก รักความรุนแรงมาจากการ์ตูนหนัง
พฤติกรรมก้าวร้าวและการไร้ระเบียบของตัวการ์
ตูนแต่ละตัวถูกปรับเปลี่ยนและแปรปรวนให้เข้ากับ
ตนเองและครอบครัวของพวกเขา ไม่ใช่พวกเขา
ก้าวร้าวตามตัวการ์ตูน

สำหรับเรื่องซึกซ์วีทูกัน ใน "แผน
ปราบฝ่ามือยักษ์" การสู้รบอย่างดุเดือดของ
ของของ AXN ที่เริ่มออกอากาศตั้งแต่
เดือนสิงหาคมเป็นต้นไปเช่นกัน

บัดนี้ ในขณะที่ยืนอยู่รอบๆ เจริญ ตามลำพัง กลางวันในความคิด ผมก็คิดถึงถึงดวงอาทิตย์ของเธอ เพราะผมก็กำลังรู้สึกโดดเดี่ยวอยู่เช่นกัน แต่มันก็ไม่ต้องการเธอ และเธอก็ไม่ต้องการผม เราอาจไม่ต้องการกัน ไม่มีอะไรมาสานความสัมพันธ์ของเราให้แน่นแฟ้นได้ แม้แต่คุณ มันเป็นความดีพันอ้นที่ "เจ็บป่วย" กันกว่าจะหาย

พ นพกรวยวงศ์ที่หมั้นเป็นปดิวะจากอ
เป็นคู่ม้อยกันมาตั้งแต่หัว เลือดอาหวาน
นารีก็ แล้วเขาก็แต่งงานกัน มีลูกสองคน วันเวลา
ของความหวานชื่นผ่านไปนานแสนนาน
เวลาโคจรเข้ามาในเช้าซากการที่ใจอยู่ มือสะ
อาด เธอก็จะหันมามองเห็นด้วย แต่ด้วยมือของพ่อ
ก็ขึ้นเต็มทรวง เธอเองว่านี่เป็นเช้าซากการที่ที่เธอ
ตามทนจน เธอก็มาถึงก็วิ่ง แตะแก้มก็ ผิดที่ไม่วาง

ผมก็ขึงตนเองไว้ในโลกของการ
ทำงาน เหมือนขึงตัวอยู่ในกำพอง
ภายใต้ทากิเจียขริม ไม่เสพเสวนา
กับใครๆ มากนัก ชกไว้ในกรณีเจ้า
เป็น นั่นทำให้ผมรู้สึกปลอดภัยและ
พอใจ ด้วยไม่มีเรื่องจุกจิกจากผู้คน

— 100 —

**พืชรกอบใจ
กอบใจ
ได้ตัวคน**

บทความพิเศษ

• เบ้าก้น •

ท้าวสายตรวจราชนาวีนั่น ก็ถือเป็นมัน เหมะมาแต่ไหนแต่ไรว่า แม้เด็กชายคนหนึ่งชื่อโต ก็ไม่อาจทำได้ ถ้าละเมิดพระวินัยข้อใดข้อหนึ่ง ก็ต้องอาบัติหนึ่ง ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ก็อาบัติหนึ่ง ก็คือไปอยู่กรรมฐานน้อยอยู่ 20 รูป สวดคัมภีร์ ขอมรับให้กลับเข้าอุปัชฌาย์ที่วัดอีก ก็จะดำรงพรหมจารีได้อย่างไม่หวั่นไหว

แต่ด้วยการการศรัทธาที่พอเหมาะพอควร ไม่เห็นว่าเป็นเด็กน้อยเป็นร้อยแต่ การนี้โดยชาตของชาวมอญ ชาวมอญนั้น ว่าเป็นอย่างนี้เลย การนี้ ชนชน บทหนึ่งนั้น แสดงถึงความสูงส่งที่ราวกับฟ้าดิน หนึ่งต้องละอายใจ เวลามาปฏิบัติกรรมฐาน กลายเป็นดังคนทาส มีเครื่องบริวารอาบัติ มีผู้ขึ้น มีเครื่องประดับประดาด้วยผ้าขาวจากผ้านี้

หนึ่ง ไม่ควรให้พระภิกษุ ไพรสาร และคนทาสเครื่องต่างๆ การบริวารที่พระภิกษุมาจำบ้านไปหาออกบิณฑบาตก่อน ก็กลายเป็นปากของนายอย่างหนึ่ง

รวมถึงการมีเรือนค้อย่างหนึ่ง อีกด้วย ที่ว่าหากเป็นความสรวลที่สถาบันสงฆ์ไม่เห็นเป็นข้อที่จะต้องแก้ไขให้ระมัดระวัง

และที่ร้ายอีกกว่านี้ก็คือ ประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ด้านภรรยาเข้าไปกับโลกาจริย ซึ่งในพุทธศาสนาโดยที่สมณฐานคนต่างๆ ทางสงฆ์นั้น แทบไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับภรรยา

ภายหลังเพื่อให้เห็นว่าการทำบุญที่ประดุจดังการให้ทานอย่างหนึ่งแล้วอันนี้ทำบุญไปให้ภรรยาได้ ก็คือใช้วิธีการนี้เป็นเครื่องมือของตนหรือบริษัทของตน เช่น การทำศพ ทำยาม ถวายดอกไม้เครื่องหอมการฟาดดาบให้คนเห็นอย่างเก๋ไก๋นั้นแล้ว

เวลาพระราชาทรงพระเพื่อขอศีล แล้วพระองค์สั่งให้ไปคิด ก็ทำกันจนราชนาวี บริษัทห้างร้านเหล่านั้น โดยที่ทำการเมืองและนายพลก็ให้กราบไปไว้ ชื่อ ตำแหน่ง ของเขาเหล่านั้น โดยที่ไม่ได้ใครเห็นโทษในเรื่องเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายธรรมจักรหรืออาณาจักร

ที่ร้ายยิ่งกว่านี้ก็คือ บุญพิธีเหล่านี้ ที่ผนวกไปกับเงินตราแล้ว พระผู้ขึ้นเอาเอาไปใช้กับพระผู้ใหญ่ และพระผู้ใหญ่ก็เริ่มมีประเพณีทำบุญวันเกิด ทำบุญวันตาย ทำบุญฉลองสมณศักดิ์ ฯลฯ เชื้อแห่งภรรยาของ โดยการคิดเอาจากพระผู้ขึ้น และราชบ้านร้านตลาด โดยที่ผู้ขึ้นก็อ้างการทำบุญบั้งน้ำ คิดสืบบนพระผู้ใหญ่ให้ได้รับการเลื่อนยศถาบรรดาศักดิ์อย่างหนาแน่นทุกที แม้จะมีการถวายพุ่มแก่พระผู้ใหญ่ในตอนเช้า พรรณมา พระผู้ขึ้นก็เอาเอาไปใช้กับพระผู้ใหญ่ได้ดูเป็นต้นแบบ เป็นพัน เป็นหมื่น พระผู้ใหญ่ก็รับไว้อย่างหน้าตาเฉย โดยที่ข้อข้างขุนนางพระเหล่านั้นกลายเป็นเรื่องจริงจริง ดังพิธีแบบพราหมณ์ที่มีความสำคัญยิ่งกว่าความเป็นสมณะเห็นกันเรื่อย

รวมถึงการเสกเป่าต่างๆ ซึ่งส่วนนี้เป็นเปลือก เป็นกระที่ ที่เข้ามาลิดรอนแก่นของพระศาสนาอย่างหนักแน่นเรื่อย

เมื่อพระไม่เห็นความสำคัญของการเป็นสมณะ หวนคืนความสำคัญในการเวียนว่ายเวียน การ

กรณีธรรมกายคือฟางเส้นสุดท้ายของสถาบันสงฆ์ไทย (4)

มีศศ มีอำนาจเช่นกัน มีอิทธิพลและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ แข่งกัน ทั้งยังไม่เห็นคุณค่าของศีลจารวัตร โดยมีโยธินต้องเอ่ยถึงจิตตัสยา ซึ่งพระส่วนใหญ่ในวงการพระสังฆาธิการ ไม่ให้ความสำคัญคุณละ

ที่สุจริตการเล่า บัน สวมคัน และการปดองอาบัติ ก็คือถ้อยคำความสำคัญอยู่ทุกทุกๆ แม้ในทางรูปแบบ โดยไม่ต้องกล่าวถึงเนื้อหาสาระ

อีกการอุปวีราสกรรมด้วยแล้ว ไม่ปรากฏมีกับพระผู้ใหญ่อย่างใด ทั้ง ที่ท่านถูกสมณมาทราคะ ที่ท่านได้รับมาจากทางวัดและโทรทัศน์หลายต่อหลายรูป โดยไม่กล่าวถึงการละเมิดพระวินัยโดยตรงเอาเลย ก็ยังทำให้ต้องสงสัยว่า ท่านจะยึดความป็นสังฆิไว้ได้หรือไม่

ก็ในเมื่อการล่วงอาบัติปาตศิย มีสังฆิคือปาตศิยและสังฆิที่แสดงก็ไม่น่าพาทันเสียแล้ว มิใช่ต้องกล่าวถึงถึงขั้นต่อไป ซึ่งก็ไม่มีความไต่ถามเรื่องปาราชิก เช่น การเสกมน การโกนกันกัน ซึ่งๆ หน้า การออกอุคฺคิณนสรวนต่างๆ แม้การผ่านคนจะมีน้อยกว่าอย่างอื่นก็ตามที

หลายต่อหลายวัด พระภิกษุเป็นคนที่ให้ไว้หลังหลอกไปอย่างน่าเศร้า

กล่าวคือ ต่อหน้าญาติโยมหรือวัดกันแล้วทำไว้ พอถึงหลังญาติโยมกลับแสดงความแล้วร้ายยิ่งกว่าสิ่งไหนหรือบางทีแล้วร้ายยิ่งกว่ามิฉะไรเอาเลย

ไม่แต่เพียงกินข้าวคำ หรือเสกสุราเมรัย หากรวมถึงการดองบ่อนทางด้านการพนัน และการเสกมนธรรวม ทั้งระหว่างทางพระและเทศะเดียวกัน

เป็นอันว่าทุกสิ่งได้เกิดขึ้นในหลายต่อหลายวัด ซึ่งกลายเป็นดังสิ่งโจร หรือกลายเป็นบ้านมรกต

ภาวะเป็นวัด สมดังคำพระราชาคณะผู้ใหญ่รูปหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่า จอให้พวกเรากลับเพียงศีลห้า ก็จะสามารถแก้ปัญหาของสังคมได้

“ที่ถามมาว่านี่ อาตมาหมายถึงพระนะที่ให้อภัยกันนะ”

เมื่อพระไม่รับบทบาทและหน้าที่ของตนในการเป็นสมณะ ก็เลยใช้มีการสวดมนต์และพิธีกรรม มาทำการค้ำยันกันเป็นขบวน เช่น เรือไรค์คนสร้างโบสถ์ วิหาร และที่ร้ายอีกว่านั่นก็คือ บอกบุญ ให้คนมาทอดกฐิน เช่นนี้อาจอ้างถึงการค้ำยันค้ำยันของการยกย่องฟ้า โบระกา ของการทอดกฐิน ว่า มีคุณในคนต่างๆ อย่างที่เจ้าตัวเองก็ไม่เชื่อ

อีกการเรือไรค์คนไปทอดกฐินด้วยแล้ว เท่ากับบุญใคร่จะเสียแต่คนค้ำยัน

ซึ่งพระจำพรรษาไม่ครบองค์สงฆ์ ก็มีคนค้ำยันจากวัดอื่นให้พอครบกฐินได้ แล้วก็ไม่มีการเล่นกลดอกหรือ และศาสนวัตถุต่างๆ ที่หาเงินมาสร้างกันนั้น เกิดขึ้นโล่งๆ กับการพัฒนาประเทศในสมัยที่ใคร่จะที่ว่า “งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข”

หรือพูดกันอย่างไม่เกรงใจ ก็คือเงินทำบุญเหล่านี้เกิดขึ้นจากความศรัทธาของสังคม และเงินเป็นจำนวนไม่น้อยมาจากเงินจากอาชีพะ หาไม่ก็มาจากคนยากคนจนที่ขายตัวได้ในมาอย่างมหาศาล แล้วเอาไปสร้างวัด เพื่อหวังสวรรค์ในโลภณา โดยที่คนออกขายเป็นคนจนไปในโลกนี้

ยังอีกกรณีหนึ่งซึ่งแพร่หลายมากก็คือ ในบรรดาคนจนที่ส่งลูกไปเป็นกรรมกรในต่างแดนก็ที่ไม่เป็นโสมภิมิในต่างแดนหรือในเมืองกรุงก็ไม่ได้

เงินกลับมาซื้อบ้านคนโดยพ่อแม่ได้ได้เงินในทางแสดงอิศราธรรมที่บ้านคนแล้วก็ต้องแสดงอิศราธรรมไปถึงที่วัดอีกด้วย

ทั้งหมดนี้ พระแทบไม่เคยนึกถึงสติปัญญาเฉลียวฉลาด ว่าการที่ตนถูกที่ควร ความเป็นอย่างไร ยังติดกรรมที่ชั่วจากหน้าเบื้องหน้า อย่างไร้ความหมายในทางธรรมะแห่งพุทธธรรม

และพระที่ได้ไปขอธรรมนามาเพื่ออะไร ถ้าไม่เอาเข้ากระเป๋าก็ไปก่อให้เกิดปาราชิกในทางส่วนตน หรือเอาไปปรนเปรอคู่สนทนหรือญาติมิตร ในทางการค้าต่างๆ ก็เอาไปสร้างศาสนวัตถุอย่างอวดพราก หากปราศจากความงาม ความประณีตในทางภูมิศตกรรมหรืออนุรักษศิลปกรรมให้สอดคล้องกับธรรมชาต

ซึ่งพระที่มีความสามารถ เป็นจำนวนน้อยด้วยแล้ว ก็ถอนว่าตนมีหน้าที่ในทางด้านการหาเงินเพื่อสร้างโรงเรียน และโรงพยาบาล โดยไม่ตระหนักถึงแล้วว่านั่นไม่ใช่กิจของสงฆ์ และโรงพยาบาลนั้น เป็นพาหนะให้นายแพทย์เอาเปรียบคนไข้ให้นายแพทย์รับใช้บรรพชิตา ซึ่งคุณก็การด้านสาธารณสุขอยู่ในผู้มั่งมีอย่างน่าสะพรึงกลัวอันนี้ โดยที่การสาธารณสุขอย่างแท้จริงนั้น ที่ทำลายอาชญากรรมแบบของแล้ว ซึ่งคุณก็การด้านศาสนาและวัฒนธรรมพื้นบ้านของแล้ว

ทั้งๆ ที่พระที่เป็นลูกชาวบ้าน แต่พอพระท่านมาเป็นพระเด่นพระดังก็ทำหลายคุณธรรมแบบดั้งเดิมของแล้ว และทำหลายพุทธธรรมโดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะทำคือไสยศาสตร์หาเงิน หรืออาศัยอวดศิลปหาเงิน ก็แล้วร้ายปานๆ กัน แม้จะไม่เอาเงินเข้ากระเป๋าก็เอาเงินเหล่านั้นมาเป็นพาหนะเพื่อสร้างอวดให้คนอย่างน่าสะพรึงกลัว

ทั้งนี้ รวมก็พระที่ขอพบสร้างโรงเรียนให้หรือให้วัด ซึ่งก็คือการสร้างอาคารหรือวัตถุที่บิดเบือนให้ล้าสมัยของลูกชาวบ้านให้ลืมคำพิณเดิมให้เพื่อเพิ่มได้ค่าไปเอาไว้ในสังคมของมีเงินทำบุญซึ่งเต็มไปด้วย โลภ โกรธ หลง ทั้งในระบบโรงเรียนของรัฐ และโรงเรียนของวัด ก็จะมีเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ ก็ยังคิดต่อตามหลักการศึกษาอย่างมีจิตวิญญาณแบบฝรั่ง ที่มหาวิทยาลัยของโยม เอาอย่างมาแบบทุกแห่ง ไม่ว่าจะมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือมหาวิทยาลัยเอกชน

ที่นี้ก็ยิ่งกว่านี้ก็คือ การสร้างวัดในต่าง

• ธรรมะ หัว ประพันธ์พันธุ •
ภาพ-ก่า

ความเคย ความรัก

๑ ประโยชน์ที่เหมือนกับความรักนั้นแหละ หากมีมากเกินไป ก็ยากที่จะทำให้ออกตัว

๒ เวลา ไม่ใช่นักรัก มันจึงไม่ต้องคอยหาใคร

๓ รวยหรือจนจากความรักมากเกินไปได้ จึงประณามว่ามันล้นแล้ว

๔ นกพิราบ คือสำนักงานจัดการทุกข์ที่ไม่มีการบริการหลังการขาย

๕ ธรรมะ คือ นักการทูตที่แข็งแกร่ง มันทำให้ทั้งสองฝ่ายยอมถอยกัน ค่อยหน้าสรวลสรวล อย่างปราศจากเงื่อนไขเป็นการชั่วคราว

๖ วิทยุพูดของตำรวจกับนักโทษ แม้ ขนบุญของเจ้า ก็ไร้ประโยชน์หนึ่ง

ประเทศ ซึ่งเคยถามกันบ้างไหมว่าให้ไทย
ยิ่งกว่าให้คน

เมื่อพระหน้าตาของท่านไปทำสิ่งที่ไม่ใช่กิจ
ของสงฆ์ ก็เท่ากับบดบังความศรัทธาใน
คณะสงฆ์ให้หนักยิ่งขึ้นจริงๆ คงต้องขอโทษที่กับ
ฉบับหน้าต่อไป

และที่สำคัญที่สุดก็คือ การละเล่นหน้าตา
ในการสวดมนต์ให้ตนเอง ในด้านการปลุกเสก
ในการการมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ในด้านการอบรม
จิตอาสา ให้มาเป็นพลังเพื่อสังคมของคณะจะได้
เป็นปกติ แล้วปัญญาดิถีจะเกิดขึ้น เพื่อมา
ศึกษาที่ซ่อนเร้นอยู่ในคน เอาออกมาใช้เป็นตัว
ปัญญาเพื่อควบคู่ไปกับปัญญา ในการแก้ปัญหา
คนและมนุษย์ทั้งหลาย

และที่สำคัญอีกอย่างก็คือ การสร้างศาสนาค
ล หรือศาสนาทาชา ในทางพุทธศาสนา ให้
เกิดความกล้าหาญในทางจริยธรรม ให้ไม่ล้มก่า
พื้นดิน ให้ไม่หลงใหลกับโลภธรรม หากขึ้นหัดค
ตั้งแสดงว่าที่สาครดองไปอยู่ผิดทิศต่างๆ ในสิ่ง
หมกมุ่น และในวาระยามจักร คตจนจนในนามา
ประเทศ

เพื่อพระอุปัชฌาย์อาจารย์ไม่ให้ถูกสมบท
กรรมเพื่อเห็นแก่ลาภ หากเห็นแก่พระธรรม
หรือ อุปัชฌาย์อาจารย์ที่มีสติปัญญาวิริย ที่เคร
ครัดในพระวินัยบัญญัติ ย่อมสั่งสอนอันเตวโลก
และสัพพัญญูให้เจริญงอกงาม ในพระธรรม
วินัย ให้เป็นกษัตริย์ธรรมซึ่งกันและกัน รับภาระ
หน้าที่ซึ่งกันและกัน ดัดตนกันและกัน อย่าง
น้อยเป็นเวลา 5 ปี จนพระบวชเห็นนิสัยนุก
ตบสนองได้ จนเป็นพระเถระต่อไป

ถ้าทำได้เช่นนี้ โดยมีพระอุปัชฌาย์น้อย 4
รูป อยู่ด้วยกันอย่างมีสัมพันธไมตรี และเห็นตาม
อุปนิสัยธรรม การคณะสงฆ์ก็จะองคามาโพ
บุศย์ โดยสงฆ์เหล่านี้ย่อมรู้กิจที่จะรับวิญญ
อุไรที่มาร่วมถึงการอ่านหนังสือพิมพ์และเครื่อง
มอฆะอื่นๆ ในทาง ฉาภ ตช ตฐ สว สรณีย

ถ้าพระเถระนั้นจะละวางทำการเช่นนี้เรื่อย
มา กรณีอย่างสันติโลกก็เกิด กรณีอย่างอื่นที่จะเกิด
กรณีอย่างธรรมกายก็ ย่อมไม่เกิดขึ้น และถ้าทำ
การดังกล่าวมานี้ได้ โดยไม่ไปออกดี ในด้านการ
สร้างคามโหราวิเศษต่างๆ เช่น โรงเรือน โรงพ
ยาบาล หรือการหาของให้คนหาและไปประเทศไกล
แล้วก็สามารถปฏิบัติบทอาขยุพพะศาสนาต่อไปได้
และเมื่อถึงขั้นนี้แล้ว จะส่งพระธรรมทูตเหล่า
นี้ไปยังนานาประเทศสืบมา

แม้กระนั้น ท่านที่เป็นธรรมทูตจะต้องรู้ใน
เรื่องของโลกาภิวัตน์ อย่างทันรูปแบบทางด้านเท
คโสมอ โดยเอาใจไปถึงหัวใจให้เข้าใจตนเอง และ
รู้เท่าทันสังคมรอบๆ อย่างวางท่าให้ถูกต้องอีก
ด้วย

นี่เป็นเพียงบุรพบทเบื้องต้นทางด้านธรรมทูต
ซึ่งต้องศึกษาอาจารย์ด้วยกันเรื่องนี้อย่างสุขุมค
มิกภาพอีกด้วย

ซึ่งธรรมทูตที่ไปประจำตามเมืองมีจากาปฏิภ
นของโลก ไกรย ทอด และคนไทยตามเมืองนั้น
ต้องดำรงชีวิตอยู่ในไทย ยิ่งกว่าพุทธธรรมด้วยแล้ว
ธรรมทูตจะต้องมีอุปนิสัยที่คล่องแคล่วว่องไว ซึ่ง
แทบหาไม่ได้เอาเสียในนานาประเทศ เพราะเท่า
ที่สังเกต การสร้างวัดในนานาประเทศเกิดจาก
แรงศรัทธาของผู้ศรัทธา

แต่จะการสร้างวัดใหม่ๆ ในเมืองไทย และ
การสร้างโรงเรียน โรงพยาบาลต่างๆ นั้นเอง
นั่นคือหน้าที่ท่านผู้สร้างเหล่านี้เป็นก
การสร้างธรรมทูตเป็นการสร้างวัด
หรือพระคุณเจ้าเหล่านี้จะเป็นก
กว่าความเป็นสมณะหรือพระภิกษุ

ภาพโดยรวมซึ่งเป็นนามธรรมของสถา
บันราชภัฏอาจจะค่อนข้างกว้างไกลเกิน
อุดมศึกษาอันเป็นนามมหาวิทยาลัย ขณะที่ภาพ
โดยรวมซึ่งเป็นรูปธรรมของสถาบันแห่งนี้ยัง
แยกออกเป็น 2 ส่วน คือในส่วนที่เป็นคุณค่า
เป็นที่พึ่งพาของบรรดานักเรียนมัธยมปลาย
นักเรียน กศน. และผู้ที่ไม่มีโอกาสได้เรียน
ระดับอุดมศึกษาเมื่อครั้งสำเร็จมัธยมปลายและ
อาชีวศึกษาระดับ ปวช. แม้ ปวส. หรือ ป.
วท. กับอีกส่วนซึ่งเป็นส่วนที่ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้
บริหารผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง คือชาวนและ
พฤกษศาสตร์ของบรรดาครูอาจารย์บางคน ซึ่ง
เบี่ยงเบนไปจากอุดมธรรมของวิชาการ อาทิ
จากการให้คะแนนด้วยการรับบริจาค การจ
ฉานขึ้นรับปริญญาหุ่นฟอย การคัดลอกวิทย
านิพนธ์ แม้แต่ความขัดแย้งกันระหว่างค
จารย์กับผู้บริหาร หรือลอบคิดไปเพื่อการสรรหา
และแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงของแต่ละสถาบัน
ว่าสมควรควรคบกับ

ทั้งหมคนั้นและอีกหลายอย่างหลายประการ
คือชอบรับในข้อเท็จจริงอ้างอิงปรากฏอยู่ และ
ยังคงปรากฏอยู่ต่อไปตราหน้าการศึกษาของ
ประเทศไทยยังคงส่งออกมาจากบรรดาชา
และนโยบายของนักการเมืองที่เข้าใจในแนว
ทางการศึกษาอย่างถ่องแท้ แม้ว่าจะประกาศ
ใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้
แล้วก็ตาม

อย่างไรก็ตาม ความเป็นสถาบันราชภัฏยัง
ทรงคุณค่าในระดับอุดมศึกษาได้อย่างดี หาก
ทุกคนร่วมหัวจมท้ายเห็นแก่ประโยชน์ทาง
การศึกษาและเยาวชนของชาติ ตลอดจนความ
มั่นคงทางวิชาการ

วันของสถาบันราชภัฏเริ่มปรับทิศทางของ
คนในแต่ละแห่ง ซึ่งเกิดจากความคิดรวบยอด
ของสถาบันราชภัฏที่พยายามเป็นศูนย์กลาง
ของสังคมคน การระดมพลัง และการกระจาย
งานแนวทางการศึกษาเรียนรู้ไปสู่ชุมชน
และท้องถิ่น

วันสถาบันราชภัฏหลายแห่งต่างพยายาม
ปรับตัวออกมาเป็นส่วนร่วมกับชุมชนด้วยการ
จัดให้สถาบันราชภัฏเป็นเวที "พิจารณา" ให้
บรรดาคนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้มีโอกาสให้ส
บันราชภัฏ "พิจารณา" ในปัญหาต่างๆ เพื่อหา
คำตอบ หรือข้อถ้อยแถลงทางในการแก้ปัญหา
หาหนทาง หรือแนวทางที่จะเสนอให้ผู้รับผิดชอบ
ในท้องถิ่นและระดับชาติได้นำไปสู่การแก้ไข
ปรับปรุงต่อไป

โครงการ "ราชภัฏพิจารณา" มีขึ้นเพื่อเริ่ม
ต้นในการศึกษา หากแต่เริ่มต้นมาหลายปี
และหลายครั้งแล้ว เพียงแต่การพิจารณาจะ
การพิจารณาที่สัมพันธ์กันได้กระทำกันอย่างกว้าง
ขวาง ซึ่งไม่ใช่ประเด็นสำคัญแต่อย่างใด หาก
การ "พิจารณา" นั้นได้นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน
ในท้องถิ่นนั้นๆ หรือสามารถพัฒนาแนวคิด
สร้างผลต่อน้องให้เกิดขึ้นกับบ้านเป็นประ
โยชน์อย่างอื่น สมกับเป็นความหมายแล้ว

"ราชภัฏพิจารณา" ในส่วนแรกนั้นจะได้แก่
การก่อให้เกิดการทำ "โพล" ซึ่งบัดนี้มีชื่อเสียง

เบื้องหน้าราชภัฏ (2)

โด่งดัง คือ "สวนดุสิตโพล" โดย ร.ศ.ศ.สุ
มณเฑียรพงษ์ ได้เริ่มกระทำมาหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องทางการเมือง การเลือกตั้งทั้งระดับชาติ
และระดับท้องถิ่น คือการเลือกผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร และได้กระทำต่อเนื่องมากระ
วัน

นับว่าการทำ "โพล" ของสวนดุสิตเป็น
หน้าที่ที่ให้บริการโดยทั่วไปยอมรับการประ
เมินการตรวจวัดค่านิยมของคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็น
โดยส่วนรวมหรือเป็นบางส่วนก็ตาม

ขณะเดียวกัน สถาบันราชภัฏสวนดุสิตยังเป็น
สถาบันราชภัฏแห่งแรกที่นำเอาวิธีการสอนทาง
ไกลด้วยระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์มาใช้ ทำให้นัก
ศึกษาภาค กศป.ป. จำนวนมากมีโอกาสได้ศึกษา
ที่ต่างๆ รอบๆ กรุงเทพฯ ทั้งที่เป็นศูนย์การค้า
และโรงเรียนบางแห่งเป็นที่ศึกษาเรียนรู้ โดยไม่
ต้องเสียเวลาเข้ามาเรียนในห้อง ณ สถาบันฯ
ซึ่งสอดคล้องการกระจายอย่างมา

ขณะนี้นายกรัฐมนตรีสถาบันราชภัฏหลายแห่ง
พยายามจะใช้วิธีนี้ ซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายและ
เวลาของบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิคนอาจารย์ทั้ง
หลายและผู้เรียนไปด้วย

วันสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ประกาศให้
ใช้สถาบันเป็นเวทีพิจารณา เรียกว่า "ราชภัฏ
พิจารณา" โดยจะพยายามจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการ
พิจารณาให้ได้ต่อเนื่อง 1 ครั้ง

ครั้งแรกที่เพิ่งจัดไปเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม
2542 เป็นการเสวนาทางวิชาการเรื่อง การก่อ
ตัวได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ เป็นเวลา 1
วัน โดยเชิญรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการ นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ซึ่งเพิ่งรับคำ
หมายให้มาปฏิบัติงานด้วย

หรือที่สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เห็นหน้า
เรื่องแบบนี้แล้วค่อนข้างกับกรมธรรม์ไว้กับที่รัก
แม้ไม่เลอะเลือน ซึ่งเหตุการณ์ทุกอย่างเป็นแบบ
และค่อนข้างดีไปแล้ว ขณะนี้ได้เข้าไปร่วมฟัง
คลองลาพักรับ ซึ่งจะแสดงผลงานให้ปรากฏใน

เดือนพฤศจิกายนนี้ อาจจะเป็นช่วงวันฉลองการ
ทง

วันเสาร์ที่ 21 สิงหาคมนี้ ที่สถาบันราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี จะมีการเสวนาครั้งใหญ่เป็นโครง
การสัมมนาในระดับชาติ เรื่อง พ.ร.บ.การศึกษา
แห่งชาติกับสถาบันราชภัฏ ผลกระทบและจุด
เปลี่ยนสู่ชีวิตใหม่ของการศึกษาไทย

การสัมมนาครั้งนี้ ร่วมรับผิดชอบโดยสภา
สถาบันราชภัฏ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
และหนังสือพิมพ์มติชน

หัวข้อสัมมนารวมถึงแต่ ยุทธศาสตร์การปฏิ
รูปการศึกษาเพื่อการพัฒนาชาติ โดย นายบุญ
ฤทธิ์ บรรทัดฐาน ประธานคณะที่ปรึกษาภายนอก
รัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติคือส
บันราชภัฏ โดย ผศ.จตุรนต์ ภาณุวาท อธิการบดี
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี และคณะ ปาฐกถา
พิเศษเรื่อง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ : จุด
เปลี่ยนของสถาบันราชภัฏและการอุดมศึกษา
ไทย โดย นายวิชาญ ตันศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ

ปิดท้ายด้วยการเสวนาแนวความคิด เรื่อง
พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติกับสถาบันราชภัฏ :
ผลกระทบและทางออกสู่ชีวิตใหม่ของการอุดมศึกษา
ไทย มีผู้เสนอแนวความคิดหลายคน อาทิ
ศ. น.พ.เกษม วัฒนชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์
ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการ ดร.คงคาจักษ์ สุวรรณวงษ์ ผู้อำนวยการ
SEAMEO RIMED ศ. น.พ.ประเวศ วะสี ภาว
อาโรส ศ.ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต ประธานคณะ
กรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
และการพัฒนา - นายเรืองชัย ทวีพันธ์วิศรี โค
ม.พ.ท.ทองแดง หงษ์พันธ์ุ เสราธิการสภาส
บันราชภัฏ เป็นประธานการนำเสนอ

วันรุ่งขึ้น นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร รัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สรุปและ
ปิดการสัมมนา

วันของสถาบันราชภัฏจันทรเกษมไป
เบื้องหน้า สดุดีในใจวันไม่ละทิ้ง
หลังที่ทั้งองค์กรและบุคลากรให้สอดคล้อง
กันด้วย

• พาณิชย์ ยบปัญหา •

สุรัชย์ กิตติกรวัฒนา

จบชั้นประถมปีที่ 7

ผลิตเครื่องมือเกษตร สร้างสวนลำไยงาม

สุรัชย์ กิตติกรวัฒนา

พื้นที่อำเภอป่าซางนั้น คนท้องถิ่นสืบเชื้อสายมาจากคนชอง มีภาษาทางคำเมืองทั่วไป แต่สิ่งที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจนยากนั้นคือ รูปร่างหน้าตา คนชองป่าซาง ลำพูน สวยงามต่าง นานาแล้วที่ราชานพดลอุทกทุ่ง สุวาท สมบัติเจริญ ไปเป็นแขกที่นั่น พร้อมกับแต่งเพลงที่สื่อความหมายไว้

ป่าซางอยู่ใกล้เขตทางเขื่อนใหม่ ร่องรถไม่กินข้าว ไม่ดีเกินแล้ว ป่าซางมีชื่อจากคำในมโนล โด่งดังเพราะคำที่ว่า เป็นดินดำที่ทว่าวได้ให้กินเกษตรกรไม่น้อย

ผลผลิตของลำไย พากุลได้ระดับประเทศแล้ว ผลผลิตมีหลักแสนตัน เปลี่ยนเทียบกับทุเรียน มีหลักล้านตัน

กระนั้นก็ตาม ผลผลิตลำไยที่ส่งออกต่างประเทศได้ ก็ชนเท่ากับทุเรียนได้อย่างสบาย ชาวในพื้นที่ใหญ่ ถือว่าลำไยเป็นผลไม้ที่เปลี่ยนเหมือนคนรัก ปีหนึ่งรอให้ได้ลิ้มรสเพียงผลเดียว ก็ถือว่าเป็นผู้โชคดี

งานผลิตลำไย กระเจ้าอยู่ทางภาคเหนือตอนบน อย่างลำพูน เชียงใหม่ และเชียงราย อามตะเวเนปตามท้องถิ่นชนบททางเหนือ รอบๆ บ้านจะเห็นต้นลำไยขึ้นอยู่ เหมือนอย่างที่บ้านภาคกลางปลูกมะม่วงลิ้นจี่นั้น ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะลำไยชอบอากาศแบบนี้

ณ บ้านเลขที่ ๑๑/1 บ้านหนองสมณะ ตำบลนครพิงค์ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 51220 รอบบ้านหลังใหญ่เป็นสวนลำไย แต่ละต้นออกงาม ทุ้มในแก่กว้าง ส่วนพื้นดิน ทุ้มๆถูกตัดลิ้นจี่ลิ้นจี่ขึ้น ดูเปรียบกับทุเรียน

เจ้าของไม่เจตนาเหมือน แต่เป็นคนถูกพหุพา คือ คุณสุรัชย์ กิตติกรวัฒนา เจ้าของกิจการผลิตอุปกรณ์การเกษตร ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑/๒7-28 ถนนสุขุมวิท เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10140 คุณสุรัชย์ผลิตอุปกรณ์การเกษตร โดยที่เจ้าตัวเขาชวนให้ฟังว่า เป็นอะไรที่เสียสละใหญ่ ใครที่คิดจะรู้จักลิ้นจี่ในนาม "ไทยอินแอโร่ พาร์เทเนเตอร์"

หากเพื่อนร่วมอาชีพ จะเรียกเขาว่า "ปู่ช้อยช้อย"

คุณปู่ เกิดปี 2495 เป็นคนที่เกิดในยุคการศึกษาที่มีความท้าทายพอสมควร ฐานะทางบ้านพออยู่พอกิน ไม่ได้ร่ำรวย แต่การเรียนจบลงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เจ้าตัวไม่เรียนมาไปกว่านี้ เหตุการณ์ ได้รับการบอกเล่าว่า หัวไม่ไปจากโรงเรียน แต่ไม่ไปก็เพราะไม่ได้ไปเจออาจารย์จากประสบการณ์ เพื่อประกอบอาชีพ อย่างที่คนออกนอกถิ่นเรียนไม่สูง หนุ่มปู่เรียนงานที่โรงพิมพ์ ทำทุกอย่างตั้งแต่เจ้าของโรงพิมพ์ถึง ที่นี้ เพราะมีผลตอบแทนเป็นเงิน ซึ่งเจ้าตัวภูมิใจมาก เป็นเงินที่ได้จากอาชีพนี้เอง เพราะที่คนออกนอกถิ่นมา เจ้าตัวยังไม่มีความได้ หลายปีในโรงพิมพ์ คุณปู่ไม่ได้ออกย้ายไปไหน ทั้งๆ ที่อยู่ในวัยที่จะทำได้ สิ่งนี้ประสบพบเห็นเป็นประสบการณ์ สามารถเก็บเกี่ยวไว้ เพื่อเล่นในอนาคตข้างหน้า

ขณะที่ทำงานโรงพิมพ์อยู่นั้น มีคนชักชวนคุณปู่ให้ทำงานในโรงงานทำอะไหล่เครื่องจักรการเกษตร เจ้าตัวคิดอยู่ว่าจะทำได้อย่างไร ความเป็นโรงงานไม่เคยมี แต่เพราะงานโรงพิมพ์เริ่มอืดตัว

สุดท้ายจึงตัดสินใจย้ายงาน เข้ารวมงานกับโรงกลึง โดยที่ต่อมาเป็นอาชีพที่สร้างรายได้เป็นอย่างดี

ถึงแม้จะทำงานที่โรงพิมพ์มานาน แต่เมื่อเข้าทำงานที่โรงกลึงแล้ว คุณปู่ก็ต้องฝึกงานใหม่ ที่ทุกอย่างอย่าง แล้วแต่ความรู้ที่อยู่กับคุณปู่ งานใช้ คุณปู่เริ่มทำงานที่ตัวเองมีฝีมือ เช่น การกลึงเหล็ก ประกอบชิ้นส่วนของเครื่องขึ้นด้ายอย่าง ทำอยู่นาน หลังๆ มีความชำนาญ ในหมู่ช่างด้วยกัน คุณปู่ไม่ใช่นักนำใคร งานปฏิบัติก็ด้วยเขาอยู่ตัวแล้ว โรงงานผลิตอะไหล่ นอกจากขายผลิต ยังมีพนักงานขาย ที่ตระเวนไปตามต่างจังหวัด คุณปู่อยากออกไปลิ้มรสต่างจังหวัดเป็นอย่างไร การอยู่อยู่ๆในเมืองนั้นไม่ค่อยมีอะไรที่ใหม่แปลก

เขาอยู่คนเดียว แล้ววันหนึ่ง โอกาสมาถึง เมื่อพนักงานขายคนหนึ่งเดินสายออกต่างจังหวัดลาคองเขาเลยทำงานแทน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่อยากเห็นนัก เขาตระเวนต่างจังหวัด และพูดคุยกับตัวแทนจำหน่ายต่างจังหวัดได้ เนื่องจากทำเครื่องมือและอุปกรณ์อะไหล่มาด้วยตนเอง

จากที่เคยเป็นพนักงานผลิต เขากลายมาเป็นคนขาย ส่วนนี้สร้างเสริมประสบการณ์ให้เขาเป็นอย่างดีมาก เขาได้พบปะผู้คน ได้เรียนรู้

สุดท้ายเจ้าตัวก็หากออกจากโรงงานมาทำเอง คงจะดีไม่น้อย เมื่อคิดได้ จึงเริ่มสะสมเงิน จนกระทั่งสามารถเปิดเป็นโรงงานเล็กๆ ได้

"ออกมาทำโรงกลึงเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร มา 10-15 ปีแล้ว ทำเกี่ยวกับข้อเหวี่ยง มีของทุนงานหล่อ เราสั่งวัตถุดิบจากโรงหล่อมา ตอนมีโรงงานมีคนอยู่ 20 คน งานเกษตรช่วงนี้มันมาก ส่วนกระแส ที่ทำได้อาศัยประสบการณ์ส่วนตัวเห็นสั่งของตามร้าน เกี่ยวกับอะไหล่ เราทำมาตั้งแต่ตอนนั้นอย่างซื่อสัตย์ หากเป็นของแท้ ราคาแพงมาก แต่ขอเตือน คุณภาพไว้ได้ ราคาไม่แพงนัก เราส่งทั่วประเทศ บางจังหวัด 5-8 เจ้า เราทำพวกนี้ ชอบทางนี้อยู่แล้ว ไม่ต้องเครียด เครื่องจักรสมัยก่อน

2-3 แสนบาท นานเข้าเครื่องจักรแพงขึ้น แต่ก็ไม่เริ่มที่ละน้อย เครื่องจักรบางอย่างอาจจะใช้ถึง 10 ปี" คุณปู่ยังบอกอีกว่าทำงาน

งานที่ใจเต็มที่ ถือว่าประสบความสำเร็จแล้วเป็นที่น่าพอใจ จากที่มีเครื่องจักรเพียงเล็กน้อย ขณะนั้นช่วงงาน 2-3 คน ต่อมาเมื่อเครื่องจักรมาเยอะ คนช่วยงานมาถึง 20 คน อะไหล่อุปกรณ์การเกษตรที่ผลิตขายได้เยอะ ทั้งนี้ เพราะระบบการผลิตของไทยมีการปรับเปลี่ยน จากเดิมใช้แรงงานคนตัว หักมาให้เครื่องจักรกลการเกษตร

เครื่องขึ้นด้ายเหล็ก ถือว่าเป็นความจำเป็นเนื่องจากแรงงานที่ใช้ในโรงงานหายาก แร่แร่คนที่เคยส่งขายชุกชุม มุ่งเอาใจโรงงานอุตสาหกรรม เป็นวิธีการผลิตใหม่ ที่ยากจะหาคนส่งได้

เครื่องจักรกลการเกษตรที่มีอย่างแพร่หลาย คนที่มีในละแวกนั้น เมื่อใช้ไประดับหนึ่ง เกิดการชำรุด อุปกรณ์ที่โรงงานต่างๆ ผลิตได้ จึงขายเป็นทุนเขาหา คุณปู่ เป็นหนึ่งในหลายๆ โรงงานที่ผลิตได้

ประสบการณ์อย่างหนึ่งที่ปู่ปู่ได้รับนั้นคือการให้ทุนผู้อื่นขึ้นงาน จำนวนมากพอสมควร ผลักดันให้คนอื่นได้งานทำอย่างเต็มที่

ช่วงที่ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์การเกษตรส่งให้กับลูกค้าตามต่างจังหวัดอยู่นั้น คุณปู่มีประสบการณ์มากมายเกี่ยวกับงานเกษตรได้ เห็นแปลงปลูกมะม่วงสาวงาม ที่พื้นที่ลุ่มช้อยอยู่ เห็นเกษตรกรผลิตสินค้าอย่างมีความสุข นำผลผลิตจำหน่ายได้เงิน คุณปู่จึงอยากมีสวนเป็นของตนเองบ้าง

มีอยู่ปีหนึ่ง เจ้าตัวไปเที่ยวเมืองใหม่ แล้วกลับไปยังลำพูน พบว่าที่ดินของพี่ชายเพื่อนมีอยู่แปลง

หนึ่ง แปลกๆ ไร่ไปบ้างเล็กน้อย ที่ดินส่วนหนึ่งข้างกัน ไม่ได้ทำอะไรไปปล่อยร้าง

คุณปู่เห็นที่ดิน ก็เกิดความประทับใจ ออกมาได้พักผ่อนสักหนึ่งหนึ่ง เจ้าตัวก็เลยอยู่หลายครั้ง ในแต่ละฤดูกาล ว่าจะอะไรไปเปลี่ยนแปลงบ้าง สุดท้ายจึงตัดสินใจซื้อ ในพื้นที่ 15 ไร่ ต้นลำไยที่ขึ้นอยู่เดิม ไม่ได้สองรอบอย่างที่เห็นในปัจจุบันแต่ไหนๆ เจ้าของไม่เอาใจใส่สัก เนื่องจากบางปีลำไยไม่ให้ผลค่อนข้างแก่เจ้าของ โอกาสที่จะได้ทุนเรื่องปุ๋ยและยาดีก็ไม่ได้เอาใจใส่สักเท่าไหร่

"ส่วนที่ทำงานอย่างถูก มาที่เกี่ยวกับ แวกๆ ไม่สนใจงานเกษตรเลย ครึ่งวันมาดูแลเพื่อที่โรงงานฝึกสอน หลังๆ ทำแล้วสนุก จึงซื้อเพิ่มอีก รวมแล้วเป็น 30 ไร่...ความรู้นะแหละ...ซื้อหนังสือมาอ่านของเทคโนโลยี ขวามันบ้าง ไม่พอสักคำดี เราไม่มีความรู้จะทำอย่างไร ความรู้จึงไปพอ บางครั้งทำตามเขาบ้าง ส่วนหนึ่งได้จากสวนเกษตรตัวอย่าง ที่เห็นตอนหนึ่งวันสองครั้ง มาดูเรื่องการใส่ปุ๋ยให้เขา" คุณปู่พูดถึงสวน

งานเกษตรของคนที่อยู่ในกรุงเทพฯ นั้น ส่วนหนึ่งไม่ค่อยมีเวลา แต่มีเงินซื้อที่ดิน มีเงินจ้างคนทำสวน การมีที่ดินกรุงเทพฯ มีเงินทุน แต่การจัดการไม่ได้ดี อาจจะเพิ่มความรู้ความเข้าใจกับเจ้าของ แทนที่จะไปพักผ่อนหย่อนใจที่สวน มีตัวอย่างอยู่มาก ที่มีที่ดิน ให้อ่านงานคุณสวน แต่คนงานทำไม่ได้ไม่หมดใจคิด ขาดความเข้าใจสวน แทนที่จะเข้าไปพักผ่อนกับต้นไม้แนะนำ จนถึงขั้นว่ากล่าวตักเตือน ที่ใช้เกียรติคุณแล้ว

งานเกษตร ไม่ได้เหมือนงานอุตสาหกรรม คิดคำนวณอย่างถ่วงถี่ แต่ปัจจัยมันแปรปรวนอยู่มาก ใครที่คิดจะยึดอาชีพทางการเกษตร โดยหวังรวยเท่านั้นเท่านั้น เป็นเรื่องที่ยากลำบาก

คุณปู่เข้าทำงานเกษตรอย่างดี เราไม่ได้หวังรวยจากงานเกษตร แต่เจ้าตัวก็ลงทุนไปมาก เพื่อที่จะได้สวนมีความสมบูรณ์ มีผลผลิตตามกำลังความสามารถของตน ไม่ใช่ความสมบูรณ์ของดินฟ้าอากาศ

สวนลำไยของคุณปู่ ตั้งชื่อว่า "สวนนิมิต" เป็นชื่อลูกชายคนหนึ่ง

เดือนละสองครั้ง ในการเข้าไปดูแลสวน เจ้าตัวบอกว่า ไม่เพียงพอกว่าที่ควร แต่ก็ใช้เวลาได้ไม่มากนักนั้น นอกจากช่วงเวลาเก็บผลผลิต

วิสัยทัศน์ แบบนี้

ผลพวงแห่งชัยชนะ

ก็จะมีเจ้าไปดูสวนน้อย แต่คุณป้าบอกว่า ทัศนวิสัยกับคุณแล้วช่วงนี้ต้องได้ปุ๋ย หักน้ำ เมื่อมีการสั่งงานเจ้าของก็จะตรวจดูดู ให้เป็นไปตามที่สั่งไว้ ซึ่งที่ผ่านมา คุณป้าบอกว่าคุณไม่มีปัญหาให้ปวดใจ ตรงกันข้าม คุณป้าซึ่งอยู่ในห้องดินเข้าใจ คุณสวนได้สะดวก เปรียบเทียบกับสวนข้างเคียงแล้ว สมัยยากกว่ากันเยอะ

เราตั้งงานไว้ มีแรงงานส่วนหนึ่ง ช่วงที่เก็บผลผลิต มีการว่าจ้างเพิ่ม เพราะต้องใช้แรงงานมาก วันเสาร์-อาทิตย์มา มาบอกใส่ปุ๋ย เรื่องการให้น้ำเข้าอยู่แล้ว คุณสวนผม ต้นสมบรูณ์ ผมไปสวนคนกระตือรือร้น กับอาจารย์ประทีป คุณผด และอาจารย์ประเวศ แสงพร ทำให้ได้ความรู้ไปใส่ปุ๋ยที่ว่างเปล่า ผมถามว่าแล้วกองใต้ต้น เกิดเป็นอินทรีย์วัตถุ ต้นนี้งาม เป็นปุ๋ยได้ขึ้นหนึ่งผลผลิตก็ได้พอใจ ต้นที่ปลูกอยู่ใครมาเห็นบอกว่าสวย จะขายให้เงินมากน้อยแค่ไหน ไม่ได้เห็น ทำให้ดีที่เสีย" คุณป้าพูดกับฉัน

ถือว่าคุณป้าเป็นคนหัวโล่งใจ เราบอกกับคุณสวนผมว่าผมเองไม่ใช่เกษตรกร ไม่ได้มีอาชีพหลักทางการเกษตร แต่ถามใครที่มีโอกาสออกหาความรู้ เราจะถามมาบ้างสวน รวมทั้งมีพื้นที่ไม่ใหญ่ ก็ขอเข้าไปปลูกในสวน ขณะนี้พื้นที่ที่มีอยู่ผมไปด้วยไม่ทิ้งเขาออก เช่น ทุเรียนทองลิ้นแลงจากจังหวัดสุราษฎร์ ระบือ-มะอังกะยิต สายพันธุ์ออกเยี่ยม รุนทุเรียนที่ใหม่ทั้งปี เจ้าของก็ยังสนใจเก็บรวบรวม

ชื่อไม่ปลูกๆ เข้าไปปลูก เจ้าตัวบอกว่าไม่ได้หรอก ออกมาทอปลอก และเสริมที่ว่างอยู่ให้ผม มีพื้นที่หนึ่งไร่ครึ่ง

"ผมมาที่นี้ไม่หนีอะไร มาทำงาน บ้างอาจจะไปซื้อปุ๋ย อาชีพเกษตรกรไม่ใช่จะ ทำได้ดังที่เขารู้อย่างมาก มันก็แล้วแต่ไม่ออก หากไปหาเรียนมา ผมคิดว่าไปมาค้นคว้าค้น ผมไม่ได้อยู่กว่า 120 วัน ถ้าไปซื้อปุ๋ยมาทำดี เนื้อหาหาว่า" คุณป้าบอกกับฉัน

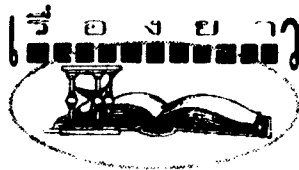
คุณป้ามีป้ามาที่นี้แน่นอน บ้านหลังใหญ่ของสวนหนึ่ง ทำเป็นห้องโถง ข้างหลังกับปลูกการเกษตร ปุ๋ยและสารเคมี ส่วนที่ใส่อยู่ก็เห็นผมผลิตปุ๋ยบ้าง บ้างบอกว่า จะอย่าไปทำ ที่นี้เพราะผลิตมีมาก รวบรวมขายได้ค่อนข้างดี หากผมปลูกปุ๋ยบ้างจะดีกว่า

"ส่วนหนึ่งคือเรื่องการบริเวณใกล้คือคงไม่เยอะมาก เค้าสอนเค้า" คุณป้าพูดกับฉัน

ฉันเป็นคนรูปร่างใหญ่ น้ำหนักมากหน่อยๆ หนักๆ เริ่มเล็ก อ้วนแล้วตัวอ้วน แต่คุณป้าเป็นคนที่มีรูปร่างแข็งแรง ขำขันไปเล่นมา เกษตรกรมีอยู่ เราเดินได้อย่างไม่รู้จักเหนื่อยเลย ขณะเดียวกันก็อารมณ์ดี ช่วยให้อารมณ์ดี

เจ้าตัวบอกว่า งานเกษตรทุกวันนี้น่าสนใจ ความสนใจ เราคือคนที่ชอบการเกษตรจริง จำหน่ายได้ เพราะแรงงานทุกวันนี้น่าสนใจ แม้จะมีมากเป็นบางส่วน เพราะคนตกงาน แต่ประสิทธิภาพไม่ดึก ดังนั้น โรงงานที่คนป้ามีอยู่จึงขายดี ส่วนสวนล้าไลที่มีอยู่ เจ้าตัวบอกว่านำพันธุ์เข้ามา เจ้าไปปลูก เริ่มมีผลผลิตบ้างแล้ว ผลผลิตมีความหลากหลายให้ผลตอบแทนช่วยให้เจ้าของสวน เรายินดีด้วยใจ

ถึงจะวิ่งรอบระหว่างกรุงทพ-เชียงใหม่ แล้วฉันเข้ามาดู เจ้าตัวบอกว่า มีความสุขกับงานเกษตร ไม่ได้น่าสนใจเหมือนฉัน แล้วไม่พาผมมาชมสวนฉัน

• วิมล เศรษฐบุตร •

บ่วงบาศ

-88-

ความเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งที่คนส่วนหนึ่งมักคิดขึ้นกับเขาเมื่ออยู่ในภาวะที่จิตใจสงบอย่างแท้จริง และเป็นเวลาต่อเนื่องยาวนาน ก็คือ เขารู้สึกว่ามีชีวิตหนึ่งตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย มีการเคลื่อนไหวขึ้นเหมือนมีมือเล็กๆ น้อยๆ หรือพันตัวไปโดย

ในชั้นแรก อนุสติรู้สึกตกเพราะนึกว่าเป็นมดจริงๆ แต่ครั้นเมื่อลูบหรือสัมผัสดู ก็หาพบ "มด" เหล่านั้นไม่ อนุสติถึงสงสัย ไม่เอาใจลูบหรือสัมผัสดู แต่ใช้วิธีบีบส้นเท้าที่กระดูกอาจารยสอน คือพิจารณาให้เข้าใจว่า อากาศที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเป็นทุกข์ เพราะทำความชั่วช้าหรือทำอะไรไปให้ตน

นอกจากจะเป็นทุกข์แล้ว มันยังเป็นอนิจจังด้วยคือไม่เที่ยง ไม่ถาวร ไม่คงที่ แต่เปลี่ยนแปลงหรือแปรปรวน ไม่อาจยึดถือเป็นแก่นสารได้ เกิดแล้วก็ดับ มาอยู่ดับก็ไป

และนอกจากนั้น มันยังเป็นอนัตตา คือ เป็นแต่เพียงสมมติที่ปราศจากตัวตน ถึงจะพยายามค้นหาเพียงใด ในที่สุดก็จะไม่พบตัวของมัน เช่นเดียวกับสรรพสิ่งในสรรพสิ่งที่เหลือในโลก ผลของการคิดพิจารณาเช่นนี้ ทำให้อนุสติสามารถนั่งและปล่อยให้ "มด" ที่ปราศจากตัวตนเหล่านั้น โดยดูตามส่วนต่างๆ ของร่างกายของเขาโดยที่เขาไม่รู้สึกทุกข์ร้อนหรือวิตกกังวลแต่อย่างใด

แล้วในที่สุด อนุสติสรุปเอาได้ด้วยตนเองว่า อารมณ์ความรู้สึกที่ปราศจากตัวตน แท้จริงก็คือกระแสหรือพลังในกายของเขา อันเกิดการเคลื่อนไหวของอนุภาคที่เล็กกว่าอะตอมหรือปรมาณู ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในร่างกายของเขา เมื่อคุณนั้นเมื่อจิตยังไม่สงบ เขาไม่สามารถที่จะรู้สึกมันได้ หรือถ้ารู้สึกก็มีความเสี่ยงว่า เป็นการค้นคว้าการเจ็บ ซึ่งต้องแก้ด้วยการบำบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่บัดนี้ เมื่อจิตของเขาสงบลงอย่างสมบูรณ์ ประสาทของเขาที่มีความสามารถที่จะรับรู้การเคลื่อนไหวนั้นได้เร็วขึ้น และเขาจึงบอกได้ว่า มีกระแสเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่ของอนุภาคเหล่านั้นอยู่ตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย และรู้สึกว่าการค้นคว้าหรือจับที่ค่อนข้างบอบบาง

อนุสติไม่สนใจและไม่สนใจว่า การตระหนักในกระแสหรือพลังเช่นนี้ จะนำไปสู่ความสามารถพิเศษอย่างใดหรือไม่ เขารู้ตัวว่าปรากฏการณ์พิเศษเหล่านี้เกิดขึ้นกับเขาแล้วอย่างน้อยสามครั้ง ครึ่งแรก คือเมื่อผู้ควบคุมเขาแล้วเห็นตัวเขาทั้งที่ยังนั่งอยู่ในห้องเดียวกัน ครึ่งที่สอง เมื่อคุณเจมีที่สวนเขาอยู่หลุดออกเองโดยที่เขาได้ใจหรือ

ออกแรง และครั้งที่สาม คือเมื่อเจมีคิดว่าผู้ควบคุมเขาตั้งใจจะแทงลงบนแขนของเขาแต่ไหลพลาดไปแทงออกอย่างเฉียดๆ

อนุสติไม่สามารถจะบอกหรือยืนยันได้ว่า เหตุการณ์เหล่านั้นพิสูจน์หลังจิตใจของเขา และถ้าหากเป็นพลังจิต เขาก็ไม่ประสงค์ที่จะเป็นเจ้าขอที่สามการใช้พลังนั้น

เขาว่าสูงถึงศีรษะถึงอกตลอดเวลาถึงคำสอนของพระพุทธรูปและของครูบาอาจารย์อื่นๆ ที่พาเตือนเขาว่า หากไม่เป็นไปเพื่อความหลุดพ้นแล้ว ก็เป็นเรื่องนอกศาสนาของท่านทั้งสิ้น

อนุสติเชื่อว่า ความสามารถอื่นๆ นั้นส่วนอยู่ได้กฎไตรลักษณ์ คือเป็นทุกข์ อนิจจัง และอนัตตา แล้วก็อาจเสื่อมและหายไป

เขารู้สึกมากขึ้นทุกทีว่า ตนเองไม่ปรารถนาที่จะมีความสามารถอื่น นอกจากความสามารถที่จะหลุดพ้นจากทุกข์ เช่นเดียวกับพระพุทธรูปที่เขายึดเป็นบรมครู

หม่อมราชวงศ์จันทราภรณ์ที่ระบือระบือด้วยตัวอักษรสัญลักษณ์เหล่านั้น แล้วเบนสายตาไปจับที่จอคอมพิวเตอร์ พลาสมอนโซนและหนัก เป็นเวลาร่วมสามเดือนแล้วที่หล่อนปลูกถ่ายอยู่กับตัวอักษรเหล่านั้นโดยไม่ปรากฏผลใดๆ อนุสติรู้ว่า ตัวอักษรสัญลักษณ์เหล่านั้นเป็นผลจากอันหนึ่ง หรืออาจและนำเนื้อหาของเขา ดร. วิมล และ ดร. พุทธรูปสองครูผู้บังคับตัวอักษรเขาในวิชาคอมพิวเตอร์และหล่อนก็รู้ด้วยว่า สิ่งที่คุณเจมีบันทึกทั้งสองกำลังพยายามทำอยู่นั้นหนักกว่าเขาค้นคว้าเขาจนเกือบเรียกได้ว่าเหลือล้น หล่อนค้นคว้าแบบคอมพิวเตอร์ของ "บราโว" ซึ่งหัวหน้าแผนกของหล่อนเคยบอกอนุสติว่า "ต่อให้เทคโนโลยีผ่านพ้นเข้าไปไม่ได้"

อนุสติรู้ว่าประโยชน์ที่ติดกับคำสอนของอาจารย์วิชาคอมพิวเตอร์ที่สถาบันเทคโนโลยีที่หล่อนศึกษา มาอาจารย์บอกหล่อนว่า ไม่มีที่สนใจในโลกนี้ที่นอกไม่ออกและผ่านไม่ได้ เล็กน้อยเรื่องขึ้นเมื่อผมในสหรัฐอเมริกาเคยพิสูจน์ได้ประจักษ์มาแล้ว ด้วยการถอดและนำรหัสเข้าไปในคลังข้อมูลของ "เพนตากอน" กระทรวงกลาโหมของสหรัฐ (pentagon) แปลว่ารูปห้าเหลี่ยม อาคารอันเป็นที่ตั้งของกระทรวงกลาโหมสหรัฐมีสัญญาณเป็นรูปห้าเหลี่ยม จึงมีชื่อเรียกสั้นๆ ว่า "เพนตากอน" ยังผลให้ผู้ใช้ชื่อราชการของกระทรวงนั้นต้องเรียกบริษัทความลับทางคอมพิวเตอร์และวางใหม่

อนุสติรู้จัก "ผู้เชี่ยวชาญ" ของ "บราโว" ดี เพราะทุกคนถ้าไม่เพิ่มเพื่อนร่วมงานก็เป็น "อาจารย์" ของหล่อน ถึงแม้ "บราโว" จะมีประมาณมากกว่าหน่วยงานราชการอื่นๆ ที่มีหน้าที่สืบราชการลับ มีเงิน "ราชการลับ" ก็ยังได้ผู้นำมาของการสั่งใช้โดยค่อนข้างจะเป็นอิสระ และได้สั่งใช้ไปในการจัดหาคอมพิวเตอร์และพัฒนาข้อมูล แต่ "บราโว" ก็ประสบปัญหาที่แน่นอนคือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ในการหาผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญทางคอมพิวเตอร์จริงๆ มาร่วมงานด้วย เงินเดือนที่ทางราชการจ่ายให้ แม้จะรวมกับเงินพิเศษก้อนใหญ่ที่ "บราโว" ได้รับอนุมัติให้จ่ายเพิ่มแล้ว ก็ยังไม่พอกว่าเงินเดือนของบริษัทย่อย

ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ตำแหน่งในแผนกคอมพิวเตอร์นั้นไม่จำกัด เพราะฉะนั้น งานจึงไม่มีทางก้าวหน้า เพื่อร่วมงานของอนุสติจึงเปลี่ยนหน้าที่กันอยู่เสมอ เพราะคนเก่าลาออกไปเป็นลูกจ้างบริษัทย่อย

ตัวหล่อนเองหากไม่เพราะมีความผูกพันทางใจกับเคมเป็นเจ้าหน้าที่ของ "บราโว" หล่อนก็คงจะลาออกตามเพื่อนไปทำงานรับเงินเดือนแพงอยู่กับบริษัทย่อยเช่นเดียวกัน

อนุสติรู้ว่า หล่อนกำลังเสียใจอันหนึ่ง

การพยายามที่จะดึงเอาข้อมูลจากคลังของ "บราโว่" คอมพิวเตอร์ของ "บราโว่" ทุกเครื่องนอกจากจะมีรหัสกำกับแล้ว ยังมีการแบ่งปันกันรักษาความลับที่ซ่อนไว้ว่า สามารถรายงานความพยายามที่จะดึงเอาข้อมูลจากคลังภายนอกได้ด้วย แต่ผมยังไม่เห็นใจที่จะเชื่อ

ไม่ใช่เฉพาะศรัทธาที่หลอนมีต่อวารสารของบิดาเท่านั้น แต่เพราะความนับถือในผมชอบที่หลอนมีต่อชาวต่างประเทศผู้ที่ถึงบิดาและใครๆอื่นในสำนักงานมานานมาแล้วว่า "หัวหน้าคน" คนนั้นด้วย

อนึ่ง นิราลัย เป็นนิยายสำหรับชาว "บราโว่" รุ่นใหม่หรือหลอน ผมรู้และเพื่อนๆ ทุกคนเคยอ่านประวัติการผจญภัยของเราจากแฟ้มของ "บราโว่" ขณะที่เราเรียนนิพนธ์ ทุกคนกระหายที่จะได้พบและรู้จักกับชนุส และบัดนี้ ความฝันของผมซึ่งมิได้เพียงแต่กลายเป็นความจริงเท่านั้น หลอนยังได้ร่วมงานกับชาวต่างประเทศผู้ในอาชีพอีกอีกด้วย

หญิงสาวกม็องซ็องวันคาตุนาเดอนั้นให้เจ้าที่ก่อนที่จะจะสายจากจากคอมพิวเตอร์ไปมองดูตัวอักษรสัญลักษณ์บนกระดานแผ่นนี้อีกครั้งหนึ่ง หลอนพรมนิ้วลงบนคีย์บอร์ดคล่องแคล่วอยู่ครั้งหนึ่งที่จะจะงานและกระแทกนิ้วค้อนข้ามวงเล็บบนคีย์บอร์ดอีกครั้งที่คิดว่า "Enter" อยู่ เสร็จแล้ว หลอนจึงเอนหลังลงพิงพนักเก้าอี้

ขณะที่มองดูแถวตัวหนังสือและตัวเลขเรียงตามกันขึ้นมาที่ละบรรทัดบนจอตรงหน้า

เสียงคอมพิวเตอร์ความถี่ต่ำกลังลับกันอยู่ครั้งหนึ่ง ครั้นแล้ว จึงปรากฏข้อความบนจออ่านได้ว่า

"ข้อมูลเกินความจำเป็น ท่านอย่าไปไข ไม่ควรจะมีรหัสของท่าน หรือคิดอะไร"

ผมขมุกขมัวริมฝีปาก หลอนเห็นข้อความนั้นมาแล้วหลายร้อยครั้งจนจำได้ขึ้นใจ มันหมายความว่า ความพยายามของเรากับและพวกที่จะผ่านเข้าไปในคลังข้อมูลของ "บราโว่" นั้น ล้มเหลวอีกครั้งหนึ่ง

ผมขมุกเกือบจะเลิกทำงานและคอยที่จะรายงานความล้มเหลวนี้ให้คนผู้บังคับบัญชาสองคนทราบ แต่ความละเอียดและถี่ถ้วนอันเป็นสมบัติของนักคอมพิวเตอร์ทุกคนทำให้ผมขมุกยังไม่ยอมจำนน หญิงสาวกม็องซ็องวันคาตุนาเดอนั้นก็ทำอย่างช้าๆ กายอีกเป็นครั้งที่เท่าใดหลอนก็จำไม่ได้เพื่อหาแผนที่ต้องการ

เมื่อพบ ผมขมุกก็ใช้ปลายนิ้วชี้ลากลงบนกระดานแผ่นนั้นหน้าฉัน จนพบแถวตัวอักษรที่กล่าวถึงค้นหา หลอนเอาคีย์บอร์ดมาเล่นไล่ได้แถวตัวอักษรนั้น แล้วจึงกลับไปหาคีย์บอร์ดอีกครั้งหนึ่งบอกตัวเองว่า หากคราวนี้ยังไม่ได้ผล หลอนก็จะหยุดงานสำหรับคืนนี้ และจะรายงานความล้มเหลวให้บิดาและพวกทราบในเช้าวันรุ่งขึ้น

ผมขมุกพรมนิ้วลงบนคีย์บอร์ดซ้ำซ้ำมาอยู่ก่อนที่จะกดแป้นคำว่า "Enter" อีกครั้งหนึ่งแล้ว เอนหลังลงพิงพนักเก้าอี้ หลอนพร้อมที่จะสาปแช่งคอมพิวเตอร์เครื่องนี้ด้วยคำหยาบคายเมื่อคอมพิวเตอร์หยุดความถี่ต่ำกลังลับกันอยู่ครั้งหนึ่ง แทนที่จะเป็นข้อความที่จินตนาการผมกลับแลเห็นเครื่องหมายที่หลอนจำได้ทันทีว่า เป็นของสำนักงานสืบราชการลับเจ้าเมืองเซอรัส "บราโว่" ปรากฏเป็นภาพลึกลับอย่างสวยงามพร้อมด้วยตัวหนังสือข้อความว่า

"ยินดีต้อนรับเข้าสู่คลังข้อมูล ท่านกำลังจะอ่านข้อมูลลับที่สุดของทางราชการ การเปิดเผยความลับให้แก่ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเป็นความผิด และมีโทษทางอาญา"

บรูตได้รับแจ้งในทันที เขาพร้อมกันนำพลชุดไปยังห้องคอมพิวเตอร์นั้นจะรู้ว่าเป็นเวลาตีและควรพักผ่อน ถึงแม้เขายังรู้สึกตัวล้าจะมีผู้ชี้แจงข่าวทางคอมพิวเตอร์ แต่บรูตก็ผ่านการศึกษามาพอสมควรในเวลานั้นมากพอที่จะรู้ว่าผมขมุกกำลังเผชิญกับข้อขัดข้องที่วิกฤตที่สุดในงานของหลอน ในทันทีที่มีการถูกกล่าวไปว่ากรมที่บรรจไว้ก่อนแล้วในคอมพิวเตอร์ตัวหนึ่งหรือ เหมเฟรม (mainframe) จะแจ้งการถูกล้ำนันทันทีโดยอัตโนมัติ

มิติ และถ้าหากมีเจ้าหน้าที่ประจำทำงานอยู่ในขณะนั้น เจ้าหน้าที่ก็จะรู้และสามารถยับยั้งการถูกล้ำไปได้ทันที เพราะฉะนั้น เมื่อผ่านเข้าไปในคลังข้อมูลได้ สิ่งที่จะต้องทำในทันทีก็คือ ผู้ถูกล้ำจะต้องรีบอ่านบันทึกข้อมูลเอาไว้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนที่เจ้าข้อมูลจะรู้และยับยั้งการถูกล้ำ

เมื่อเขาไปถึงนั้น ผมขมุกได้ลงมือถ่ายบันทึกข้อมูลลงในแผ่นดิสก์ขนาดเล็กแล้ว

"หัวหน้าไปนอนเสียเถอะ" หลอนบอก แล้วตามด้วยความเตือนมิได้เนื่องจากความสำคัญอย่างยิ่ง แต่เพราะได้พบบุคคลที่หลอนนิยมนับถืออย่างใกล้ชิดด้วย "ตอนนี้ไม่มีใครทำอะไรได้หรอกนะ นอกจากปล่อยให้เครื่องคือไปพักผ่อน"

"คุณคิดว่าเราจะทำอะไรมากกว่านี้อีกไหม?" อนุสถามทั้งๆ ที่กำลังนอนอยู่แล้ว

"จนกว่าเจ้าหน้าที่จะตรวจตัวฉันและคณะ" ผมขมุกตอบ "เรามีเจ้าหน้าที่ประจำตลอด 24 ชั่วโมง แต่ไม่มีใครอยู่ในหน้าเครื่องตลอดเวลาหรอกนะ เพราะมันจำเป็น ถ้าเผชิญหน้าอยู่อาจจะอ่านหนังสือหรือทำงานส่วนตัวอย่างอื่น หรือถ้าเป็นโชคของเรา ทุกคนก็อาจจะไปนั่งเล่นริมม้านั่งในท้องพัก นานๆ จึงจะมีใครเดินมาเจิกุดเสียทีหนึ่ง"

"แล้วคุณล่ะ จะได้นั่งเฝ้าเครื่องอยู่จริง?" อนุสสงสัย

มิตินท์-มิตินท์

● "พิธีบูชาพระโพธิ์" ●

ปางจอมแก้ว

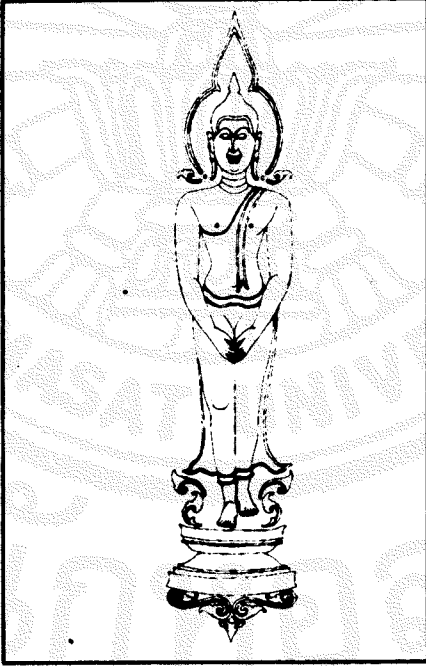
เมื่ออดีตท่านบ่อนัก เทียนพาวคาลัยนั้น เป็นพระพุทธรูปทรงยืน พระหัตถ์ทั้งสองทอดลงมาประสานอยู่หน้าพระเศียร แสดงอาการก้าวเดินจงกรม พระนาคทอศาลงมา อยู่ในอาการสำรวม เห็นเป็นรูปว่า "กำลังเดิน"

ความเป็นมา ดังที่กล่าวไว้ในตอนก่อน (ตอนว่าด้วย ปางถวายเนตร) พระอรชกถาจารย์ เห็นเข้ามาภายหลัง เพราะในพระไตรปิฎกกล่าวว่า หลังตรัสรู้ พระพุทธเจ้าประทับเสวยวิมุตติสุขใต้ต้นโพธิ์ และต้นไม้อื่น ในบริเวณเขตท้อง 4 สัปดาห์ แต่อรชกถาจารย์เข้ามาอีก 3 สัปดาห์ รวมเป็น 7 สัปดาห์ เหตุที่เพิ่ม เราไม่ทราบ แต่พอจะเดาได้ว่าบางพระประเด็น (จะกล่าวถึงภายหลัง)

ก่อนนั้นขอเล่าตามที่ท่านรจนไว้ก่อน

ในสัปดาห์ที่ 3 หลังตรัสรู้ พระพุทธเจ้าทรงถอยจากจุดที่ทรงยืนซึ่งต้นพระศรีมหาโพธิ์ เข้ามาอยู่ตรงที่กลาง ระหว่างต้นพระศรีมหาโพธิ์ กับ อนิมิสเจดีย์ ทรงเสด็จจงกรมไปมาอยู่ตลอดเจ็ดวัน

จงกรม แปลตามศัพท์ว่า เดินธรรมคานีและครบ แต่นำมาใช้เรียกการเดินจงกรม และเดินกลับไปด้วยกัน ถิ่นว่าทำไม่ลองเดินกลับไปด้วยกัน คอบ่าย เพราะในการฝึกสมาธิ พระท่านจะทำสมาธิที่สำหรับเดินจงกรมเป็นพิเศษ บางแห่งสร้างเป็นแท่น

หรือทอดพอสันต์อยู่ จึงต้องกำหนดพื้นที่ที่กว้างยาวพอเหมาะแก่การนี้ การเดินจะต้องใช้ระยะเวลาตามพอสมควร เพื่อให้จิตเป็นสมาธิ จึงต้องเดินกลับไปกลับมาหลายเที่ยว

จุดประสงค์ของการเดินจงกรมในกรณีของพระพุทธองค์นั้นเข้าใจว่า เพื่อทรงเปลี่ยนพระอิริยาบถเท่านั้นเอง

สังเกตดู พระพุทธองค์ทรงประทับนั่งเสวยสมาธิ ไม่ได้เสด็จดำเนินเลย ได้ต้นโพธิ์กิ่ง ได้ต้นไทรกิ่ง ได้ต้นแสดกิ่ง ได้ต้นจิกกิ่ง และแต่ละกิ่งนี้ "มาราอาณ" ถึง 7 วัน พุทธเจ้าทราบดีว่าสมาธิจะเกิดขึ้นเมื่อครบ 7 วัน

เพียงจะมีนั้น และเดินคือนั่ง และถ้าจะคิดสักไปว่านี้ การที่พระพุทธองค์ทรงทำอย่างนี้ ก็เท่ากับบ่อนักสติด้วย

1. เน้นย้ำเรื่อง "สายกลาง" จึงอยู่ สายกลางที่ว่าคือข้อปฏิบัติตามหลักอริยมรรคมีองค์แปด เพื่อพ้นทุกข์ แต่ในความหมายที่ประ

ยุกต์มาใช้กับการนี้คือ "ความพอดี" ถ้าหากเกินไปให้พระพุทธรูปประทับอย่างเดียว ไม่มีการพักผ่อนพระอิริยาบถ หรือเปลี่ยนพระอิริยาบถเลย ก็เท่ากับไม่เน้น "ความพอดี" กลายเป็นสนับสนุนการกระทำที่ "ดี" เกินไป ไม่รู้จัก "พักผ่อน" เสียบ้าง

2. การพักผ่อน ที่ว่านี้คือการเปลี่ยนอิริยาบถ ไม่ใช่การนอนหลับ นอนยาว เกิดความเมื่อยล้า สุขภาพดีแต่ไม่สบาย แต่ในการเดินนั้นก็เดินอย่างสำรวม มีสติกำกับอยู่ทุกย่างก้าว การทำเช่นนี้เป็น การ "พักผ่อนที่มีสติพักผ่อน" หรือการ "ไม่พักผ่อนที่เป็นการพักผ่อน"

ผมว่านี่คือ "วิหังสน" ที่ตั้งใจให้จัด พระพุทธศาสนาสอนให้เห็นความสำคัญของการเวลา ไม่พึงปล่อยเวลาให้ล่วงไปเปล่า โดยมิได้ทำอะไรให้เกิดประโยชน์ หากใจเฝ้าอยู่ทุกวินาทีให้ถือเอาประโยชน์จากการหายใจได้

ทุกการเคลื่อนไหว ทุกอิริยาบถ ควรจะเป็นเครื่องมือหรือสื่อแห่งการปฏิบัติธรรม

พระพุทธองค์ทรงเดินจงกรมไปมา หลังจากขึ้นจากต้นโพธิ์อยู่เจ็ดวัน บางท่านอาจคิดว่าทรงรบกวนพระองค์เอง ทั้งๆ ที่ทรงเสด็จวิริยาบถนั้นมาแล้ว แต่ที่พึงรู้ พระองค์ทรง "พักผ่อน" แต่พักผ่อนด้วยการ "ทำงาน" อย่างอื่น คือ เปลี่ยนพระอิริยาบถ

เคยถามนักปราชญ์ท่านหนึ่ง ผู้ซึ่งตลอดชีวิตของท่านท่านทำงาน ว่าท่านไม่พักผ่อนบ้างเลยหรือ ท่านบอกว่า พักผ่อน ไม่พักก็อยู่ดี ท่านเปลี่ยนอิริยาบถ เปลี่ยนงานทำเป็นระยะ เช่น เขียนหนังสือหาทานหนังสือของไปสักระยะหนึ่ง มองดูช้าง ก็หันมาเขียนเรื่องเบาสมอง ท่านว่านี่คือการพักผ่อน "พักโดยไม่พัก" ท่านว่าอย่างนั้น

ผมว่าท่านคงได้ "เคล็ดลับ" จากพุทธจริยาวัตรตอนนี้อย่างที่เห็นนี้ ผมเคยอ่านทั้งในคัมภีร์ ไม่เชื่อก็อย่าดูหมิ่น เพราะฉะนั้น ในการฝึกสมาธิวิธีปัสสนา นอกจากจะให้นั่งแล้ว ยังให้เดินจงกรมด้วย ก็เป็นส่วนหนึ่งของภาวนาปฏิบัติ (หลวงพ่อยืน วัดสนามใน ท่านโพธิ์ชัย "วังจกรรม" แทมเดินช้าง ก็ถือว่าเป็นการ "จงกรม" เหมือนกัน)

นั่งจนเมื่อยแล้ว ลุกเดินบ้าง อย่างนี้ก็เป็นภาวนาพักผ่อน อีกเช่นอีกสาย แต่ในการพักผ่อนนั้น ได้ทำงานไปในตัวอย่างต้องเนื่องด้วย จึงไม่ต้องแปลกใจ ที่ทำมาบางท่านทำสมาธิกันได้ทนตลอดทั้งวันก็ไม่เหน็ด

ก็จะหนีอะไรในลำ ใต้หมอนอยู่ในตัวก็ครบ ●

เมื่อพี่ของมหมงคลวงนี่พอดี ก็
ต้องขอยกยอกไปว่ากันในตอนหน้าสิ
กว่าจะ ได้คุยกันให้ละเอียดไปเลย คุณพี่
อยากรู้เรื่องนี่ก็อ่านนิทานกันแล้วกัน
คอนานปีที่พลาดไม่ได้จริงๆ นะพูน ๑

ในปัจจุบันมีนักวิชาการบางท่านเสนอความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับสังคมไทยจากการวิเคราะห์เนื้อหาพระอัฐมรทิว เทพที่ขึ้นได้อ่านก็เห็นว่ามันสั้นและน่าสนใจ แต่มันทำเองไม่เป็นอะไรก็ตาม แสดงว่ายังรู้คนอื่นที่เห็นละครีวเป็นทวี "ตัวบท" ของบทพระอภิ นกจากบท

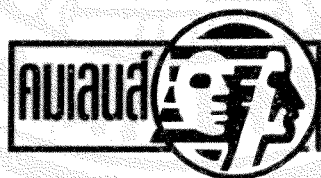
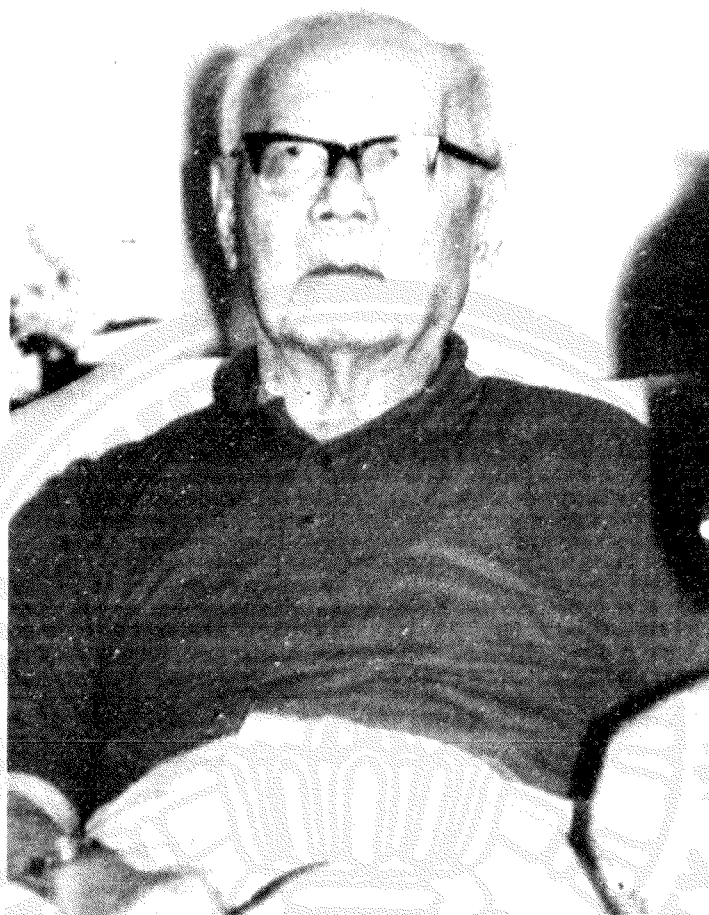
อันที่จริงเรื่องอิเหนา, ตาหงษ์, รามเกียรติ์,
ขุนช้างขุนแผน, ไกรทอง, ลักขณวงศ์ ฯลฯ นั้น

อย่างทีละรูของหมคนหนึ่งคือ ศ.พิท เบคเกอร์

คนข้างล่างนี่ไม่ได้มีเพียงคนเดียว
แต่มีอีกมากในเมืองไทย ๑

အဓိကအားဖြင့် ၆၆

คนไทย

ปวย
อิง
ภา
กรณ์

คือไม้ปรกคุ้ม
อร่ามนามกล
ระเข้มยามยล
นอบไททุกหน้า

ปวงคน จนเฮย
สุริย์กล้า
เย็นยิ่ง
ถ่อมท้าวธรรมเสมอ

● นานา ●

เป็นตายเท่ากัน (54)

ในเมื่อ พระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน บิกขุใจอย่างเด็ดเดี่ยวและหาญกล้า ถึงระดับที่แสดงประกาศออกมาว่า

“เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ให้ตายอยู่ในสนามรบเท่านั้น ถอยไม่ได้”

อันเท่ากับถือว่าการปฏิบัติธรรม ปรารถนาความเพียร แทบไม่แตกต่างไปจากการเข้าสู่สงคราม

เพื่อตนเองเป็นสมรภูมิในทางธรรมะ

เพื่อตนเองเป็นการขึ้นคือและต่อสู้ในทางความคิด อันสรุปได้ว่า “...เป็นทุกขเวทนาหนึ่งเดียวกัน อริยสังขันธ์เดียวกัน เราจะถอยไม่ได้ จะต้องเอาให้พ้นค่าเห็นแก่กันในคืนวันนี้ เป็นก็เป็น ตายก็ตาย”

เมื่อหวนรำลึกถึงองค์ของการต่อสู้ในทางความคิด พระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน มองเห็นเหมือนกันเป็นภาพอันแจ่มชัดยิ่ง

นัน พ่ชื่ จิตมั่นกล้า ถึงคราวกล้ามันกล้าขนาดนั้นนะ จะเป็นตาย อยู่ไม่ได้เลย

ถ้าว่ากลัวตายก็มี แต่ที่ว่ามันไม่ถึงที่เท่านั้นเอง ไม่ใช่กลัวแบบที่โลกเรากลัวกันนะ

ถ้าว่ากลัวก็มีเท่านั้นเอง

ไม่ใช่กลัวแบบที่โลกเรากลัวกันนะ

ถ้าว่ากลัวก็มีเท่านั้น ไม่เพียงไม่อยากตาย คือ ยังไม่ถึงที่แล้วไม่อยากตาย อยากให้ถึงที่ก่อนแล้วไม่มือไว้นะ

มัน

จากนั้นมาก็โหมกำลังสติปัญญาพูนเข้า ในจุดตรงกลางอย่างเดียว

เข้า ที่นี้เป็นยังโง่เป็นกันแหละ

ญาติโยมก็ไปเยี่ยมยกกันไปทั้งบ้านเลขนะ

เป็นร้อยๆ เราก็ได้จากสับหมด ไม่ให้ใครมาถูกละ

เพราะวันนี้เราจะขึ้นเวทีต่อกรกันกับทุกขเวทนา เอาให้ถึงเหตุถึงผล ถึงพริกถึงขิง ถึงเป็นถึงตาย

โธเรา เขาก็กลับไปหมด ฮัลโหลอยู่ผู้เฒ่าคนหนึ่งแอบอยู่ที่ต้นกอไผ่ในป่า แกไม่กลับ เพราะกลัวเราตาย

แกคงจะเหมือนกับว่าจะคอยมาดูหัวโขนเราเวลาจะตาย เพราะทราบอยู่ประจักษ์กันว่าคนตายเกลื่อนอยู่ตลอดเวลา ในขณะนั้น คนกำลังตายก็กลัวว่าเราจะตายเช่นเดียวกัน

นั่น

ที่นี้ พัดกันไปด้วยแต่หัวค้ำจนกระทั่งถึง 6 โมง เวลานั้นเราฉันทาปากแล้ว เรารู้แล้ว ที่นี้เขาคิดแต่หัวค้ำ

โธเข้าไปเยี่ยมก็รีบไล่จากสับ แล้วเข้าเฝ้า ●

● ละไมภาค คำขวัญ ●

ตา

ก็สายตาทันทีมิใช่หัวหรือที่คนประโลมใจ
แม้ยามเดิน ไร่

แต่โย้อ้อมแขนจึงกระด้างเยือกเย็น

ต่อฟ้ากระอ่างอันหวั่นพญ

ทุกอากัปกิริยาของป่านแลเห็น

ยังดี

ราตรีมีคืนที่ได้ลิ้มตา

บทควาพิเศษ

● **ສຸກກາ ນັກຮຽນ** ●

**Electromagnetic
Interference**

๑. ประสิทธิภาพของงาน: การที่งานแตกต่างจากคนอื่น
ในภาคอื่นๆ โดยความที่เป็นคนเปิดเมฆ
เลือดร้อน โหม่ง ไม่เก็บความรู้สึก และ
บาทที่กระบาทหรือตราให้คนอื่นมากกว่าความ
ที่:

หัวข้อของชาวมาซิโดเนียที่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงประวัติศาสตร์ คือคน ออกพบศึกกิลเดรอน ใน "บันทึกความทรงจำของออกพบศึกกิลเดรอน" เข้ามาในกุศตลลของพระนางราชินีมหาเทพพระพรพธิดาการองพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 เมื่อใน เขาเข้าเล่นฟอว์บี (Chevalier de Claude Fortin) ถัดจากได้เลื่อนตำแหน่งเป็น Comte de Fortin, อยู่ในตำแหน่งราชินี 1685-1688 เกิดและเสียชีวิตในเดือนมกราคม (1685-1733) ได้เข้าพิธีวิวาห์และแต่งงานมีลูกหนึ่งคนก่อนที่ขุนนางจะแต่งงานใหม่ ปัจจุบันคนชื่อ Rue de Fortin อยู่ใกล้จากท่าเรือกันตบอดเป็นพื้นที่สกตองกับอุบูนีลของชาวมาซิโดเนีย เพราะเป็นพื้นที่สามารถแสดงออกได้ความระแวง

ทีมฟุตบอลของเมืองนี้ชื่อว่า Club de l'Olympique de Marseille ชื่อคือ OM มีอายุครบร้อยปีในปี เป็นทีมฟุตบอลที่มีชื่อเสียงและเป็นความฝันของเด็กฟุตบอลทุกคนที่จะได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในทีมนี้สักครั้งหนึ่งในชีวิต

สนามกีฬาฟุตบอลของเมืองชื่อ **Stade Vélodrome** สามารถบรรจุผู้ชมได้ถึงหกหมื่นคน เป็นสนามกีฬาฟุตบอลที่ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศรองจากปารีส

ผู้คนในเมืองนี้จะกระตือรือร้นและติดตามการ
แข่งขันกีฬาฟุตบอลในทุกครั้งที่ทีมของพวกเขาเข้า
แข่งขันอย่างเอาเป็นเอาตาย โดยเฉพาะเมื่อมีการ
แข่งขันที่เมืองมารีของ ทีมของเมืองมารีเซนต์
จอร์จส์เมื่อครั้งก่อนเคยชนะไปครบยกหนึ่ง
แต่ในภาคต้นสายจะเล่นกับปทุมเหนือ
เล่นเป็นความดีใจร่วมกันที่นั่น

สโตนแกนของผู้ชมคือ "Fiers d'être Mar
seillais" (จงภาคภูมิใจในความเป็นคนมาร์เซย์)
การแข่งขันทั่วประเทศประจำปีครั้งล่าสุดในกีฬาน
มิถุนายนนี้ ทีมเมืองมาร์เซย์ได้ตำแหน่งที่สอง
ของประเทศหลังจาก Bordeaux

จิซาน (Yazou Zidane) หรือ ซิรู (Zizou) สหพันธ์พันธ์รัฐ เป็นนักฟุตบอลที่ได้รับความนิยมสูงสุดในเวลานี้ เนื่องมาจากชัยชนะของการแข่งขันฟุตบอลโลกที่กรุงปารีสเมื่อปีที่แล้ว ส่วนนี้เองจากการที่เขาอิงเข้าระดับโลกถึงสองครั้ง จนถึงเดี๋ยวนี้เขาอิงไว้สองครั้งนี่เอง เขาก็เกิดที่เข เขาเป็นเชื้อสายอัลจีเรียน

ชีดานเป็นสัญลักษณ์ของคนต่างชาติที่มีชีวิตที่ประสบความสำเร็จในโมร็อกโก เขาสร้างชื่อเสียงให้แก่เมือง ได้รับการยอมรับ และเป็นวีรบุรุษของชาวเมืองเช่นเดียวกับกับ Frodo

เปตอง เป็นกีฬาที่เล่นประจำเมืองอีกกีฬาหนึ่งที่ได้ดัดแปลงจากบิลเลียดของชาวเมือง แต่เป็นกีฬาของผู้นับถือนิกายอิสลามและแทนที่ลูกบอลด้วยลูกเต๋าสี่เหลี่ยมไปตอกกัน เพราะคนที่นี่เล่นกีฬาที่ต่างออกไป

การต่อสู้นาน :
เมืองมาระฆะนครรอบ 2,600 ปี (จบ)

ทางประกอบคำพูดแบบนารีเซออย่างสนุก
สนทนา

ผู้ที่จะต้องเสียค่า Pass No. แก่
ผู้แทนคนอื่น? หลังการนำขึ้น

จากเดิมปีละ ๑๐๐
ของงานช่างไม้
จากเดิมปีละ ๒,๐๐๐ ปี

๖
ก ้นที่จบความเก่าแก่ของเมืองอันในยุ
 ไรป์ คีระะมินต์โรน (เกิดในปี 753
 ก่อนคริสต์ศักราช) และเอเธนส์ (เกิดในปี
 504 ก่อนคริสต์ศักราช) เท่านั้นที่ถูกลืม
 นอกจากนั้นก็ทำมาหา เช่น ไซรัส เกิดใน
 ปี 52 ก่อนคริสต์ศักราช และลอนดอนเกิด
 ในปี 50 หลังคริสต์ศักราช

เมืองนาร์เซ่นเป็นเมืองใหญ่อันดับสอง
ของประเทศด้วยจำนวนประชากร
807,000 คน จากการสำรวจครั้งล่าสุด
เป็นที่ตั้งของสำนักงานเกษตรใหญ่ (Con-
sumer Council) ของประเทศไทย

เมืองท่ามาลีเซย์พื้นที่นอกทะเล
เป็นลักษณะของเมืองที่แสดงอาการค่อนข้าง
ต่ำแต่ที่เห็นท่ามาลีเซย์ ภาษาในเมืองจะมี
และวัฒนธรรมต่างๆ สวมรวมกันอยู่
เช่น อาหาร แฟชั่น อินโดจีน จีน ก
เดียน ละตินอเมริกัน คนไทยมีประมา
ครุฑแก้ว ๖๘๔

ในบางครั้งก็มีสื่อค่อนข้างอคติจากปรีชาตาชาวตะวันตกเกินไปที่เมืองมารีเซย์ ก่อนหน้านั้นก็มีสื่อพิมพ์ที่โด่งดัง *"Fier Marcellaise"* และ *"Le Parisien"* ออกโจมตีอันเป็นปฏิปักษ์อย่างต่อเนื่องราวกับเขียนมาชจากประวัติศาสตร์ถึงงานปัจจุบัน

การก่อสร้างครบรอบอายุ 2,600 ปี มีวันที่ 10 มิถุนายน 1990 ระหว่างเวลา 01.00 น. ณ บริเวณที่พริวนและถนนใกล้กับประตูมามาในกาจัดงานประมาณ 80,000 คน งานนี้ชื่อว่า *"Marsaise"* ซึ่งเป็นที่ปรึกษาเมืองมารีเซย์

นาย Jean-Claude Gaudin นายกเทศมนตรีเมืองมาร์เซย์ อดีตดาวเตะทีมสโมสรปารีแซ็ง-แฌร์แมร์ และนาย Bernard Souroque ผู้บริหารโรงงานได้ร่วมทำงานกับนักประติมากรชาวฝรั่งเศสจำนวนมากในการเตรียมงาน เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนาที่จะให้งานนี้สะท้อนออกถึงประวัติศาสตร์เมืองและวัฒนธรรมหลากหลายของนครมาดริดอีกด้วย

การจัดเตรียมงานใช้เวลานั้นคือ

951720639715112099

ทางประวัติทางศิลปะวัฒนธรรม :
ศิลปะในทวารวดีในธน

า ขวนพาเทวดแบ่งออกเป็นสามส่วน ขวนพาเทวดที่อยู่ในทะเล ขวนพาเทวดบนบกมาพร้อมกับความสดใหม่ของสิ่งมีชีวิตในทะเล และขวนพาเทวดบนหาดต่างๆ พร้อมการ

Was ist eine biologische Vollerzeugungsmethode?

นาง Chloee Di โฉมงามสาวสวย นามสกุลดี
เป็น เจ้าหญิงแห่งเมืองอังกฤษและนางสาวสวยที่มี ๓
คนเท่านั้นที่ได้อ่าน "บันทึกลับจากนคร" และนางจึง
เปลี่ยนชื่อเป็น "Alexandre Dumas" ชื่อ "อเล็กซานดรา
ดูมา"

จำนวนวันด้วยภารกิจของ 26 นักชกของกองทัพเรือ ขวบนเรือไปตามแบบต่างๆ จำนวน 400 ลำ นำขบวนโดยเรือชื่อ Neptune (เทพเจ้าแห่งทะเล) บรรทุกขบวนเมืองมณีเชษ ตัดตามแนวเรือเคียนศรีวงศ์เรือหัว เพราะสักการะคัมภีร์เรือเคียนศรีวงศ์บรรทุกขบวนของสัตว์ 4 ชนิด คือ ช้าง ม้า นก และสิงห์ สัญลักษณ์ของสัตว์จากแดนไกลซึ่งเข้าสู่ประเทศโดยผ่านท่าเมืองมณีเชษเดินทางมาถึง

บริเวณพาหนะของเด็กนักเรียนอายุระหว่าง 8-12 ขวบ จำนวน 2,600 คน แต่งกายเป็นพิธี และสัตว์ทะเลต่าง สีสันสดใส เป็นขบวนด้วยงาช้างเพื่องานของเมืองที่คึกคักเนื่องในโอกาสขึ้นปีใหม่

ชวนสุดที่เขยเป็นขบวนพาเหรดของชนชาติ
ต่างๆ จำนวน 6,000 คน แสดงการแสดงการละ
เล่นในวัฒนธรรมของชนชาติตน มีการแห่ปี่
สองบุคคล 6 คนที่สำคัญสำหรับเมืองมาดริด
แต่หนุ่มชื่อ ซอริก Protis จนไปถึงหนุ่มชื่อ ซอ
ซิเยน Zidane

เมื่อทุกขบวนมารวมตัวกันที่ท่าเรือมหาท่าทุม จึงมีการจุดประทัดและกองไฟจนใหญ่เป็นลี้ก
ลักษณะของการจับได้ความชั่วร้ายที่สร้างความ
เดือดร้อนให้แก่ชนชาติต่างๆ จนต้องอพยพมาอยู่
ในเมืองนี้

หลังจากนั้น ระหว่างเวลาหกทุ่มถึง
หนึ่งมีการปิดไฟบริเวณรอบๆ ท่าเรือเพื่อ
จัดให้มีการแสดงเสียงและแสงลำปะวัด
ศาสตร์เมืองมาโขง สิ้นสุดด้วยการจุดพลุ
ที่สวยงามริมทะเล มีผู้เข้าชมทั้งสิ้นมาก
กว่าสามแสนคน

๑. **เมืองท่าที่ไม่ปลอดภัย :**
 จากการค้าของกลุ่มเศรษฐกิจโลกตะวันออก
 ไปยัง (EuroMediterranee)

ในชุดเรื่องของเมืองมาร์เซอ Albert Londres ผู้สื่อข่าวที่ใหญ่มากหนึ่งในยุค
กล่าวไว้ว่า "ถ้าท่านต้องการพบโลกคน ไม่ว่า
เขาจะเป็นเจ้าคือคนเมืองอะไร (เมืองหลวงของ
ประเทศบราซิล) หรือเมืองชื่อยี่สิบสาม ท่าน
เพียงค้นต้นตออยู่ในงานภาพปกปกกัน Camé-
scope และกดชัตเตอร์ ไม่ช้าก็เร็ว ผู้ที่ท่านต้อง
การพบจะเป็นคนนั้น"

ในปัจจุบันจะเห็นภาพของสุนัขที่จ้องจกกันที่
ทำหรือตั้งแผ่นไม้เพื่อหาซื้อปลาและสัตว์ทะเลที่
ชาวประมงจับมาได้ตั้งแต่ตอนกลางคืน ร้านอา
หารมืออยู่รายรอบทำเรือพร้อมกับเมนูเด่นคือ
"Bouillabaisse" หรือ "แกงปลาทะเลรวมมิตร"
อาหารเก่าแก่และมีชื่อเสียงของเมืองนี้

มาร์เซย์นับว่าเป็นเมืองท่าที่สำคัญแห่งหนึ่งของยุโรป มีถนนเชื่อมชายหาดโค้งไปตามทะเลยาวติดต่อกันถึง 25 กิโลเมตร

มาร์แชลไม่มีสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นใหญ่โตอย่างห
ราทันสมัยมากนัก แต่มีธรรมชาติที่สวยงามและ
ความเก่าแก่ของสถานที่ต่างๆ ที่ผู้มาเยือนได้ของ
นักท่องเที่ยวเข้ามาชมทัศนวิสัยได้ของสุดที่เป็น
"ปะติมากรรมวันออก"

มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อสนับสนุนด้านงานเมืองริวกู ในด้านหีบโครงการอุโมงค์เคียวเรนิออน เพื่อการพัฒนาสถานีรถไฟ ท่าเรือและบริเวณใกล้เคียง เป็นการพัฒนาศูนย์ระดมกระทั่งสิ้นสุดลงในปี 2020

ปัญหาหนึ่งในการก่อสร้างใดๆ ในเมืองที่ที่ดินมีค่าแพงเกินไปคือ การจัดหาที่ดินที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับก่อสร้างต่างๆ เมื่อจุดต่อไป บ่อยครั้งจะพบวัตถุโบราณ เรือเก่า เครื่องมือเก่า หรือสิ่งก่อสร้างสมัยโบราณที่ยังคงมีคุณค่าเป็นจำนวนมากภายในพื้นที่หา เนื่องจากมีกฎหมายว่าให้หยุดการดำเนินการก่อสร้างใดๆ เมื่อพบวัตถุโบราณ หรือวัตถุสถานอยู่ใต้ที่ดินนั้น

จากที่ตั้งของท่าเรือมาร์เซย์ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนปัจจุบัน สินค้าสามารถเดินทางถึงประเทศต่างๆ ในยุโรปได้เร็วที่สุด โดยประเทศในสหภาพยุโรปจะอยู่ห่างจากมาร์เซย์ไม่เกิน 700 กิโลเมตร และไม่เกิน 1,000 กิโลเมตร สำหรับประเทศที่ยังไม่อยู่ในกลุ่มสหภาพยุโรป

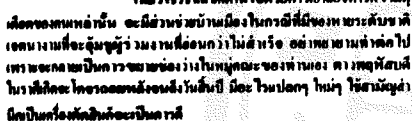
มาเวเชยเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ใหญ่เป็นอันดับสองของยุโรป และใหญ่เป็นอันดับสามของโลก โดยสามารถรับน้ำหนักสินค้าได้ ๑๒ ล้านตันต่อปี ปัจจุบันน้ำมันดิบเป็นสินค้าสำคัญของท่าเรือ

การพัฒนาเส้นทางรถไฟและรถยนต์จะช่วยให้
การเชื่อมสู่กรุงปักกิ่งประเทศอื่นๆ ที่สำคัญ
สหภาพยุโรปจึงเป็นโอกาสให้หน่วยงานไทย ที่
สนใจติดต่อโดยทางรถไฟไปยังทวีปยุโรป

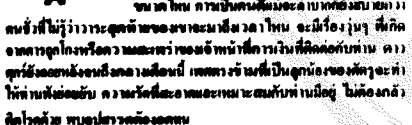
กลางของอำนาจในการตัดสินใจในระดับนานาชาติ
ภายนอกเพื่อการพัฒนาจะย้ายไปยัง Brussels
Strasbourg, และ Luxembourg
มาร์แชลจึงมีความหวังที่จะลดความ
ผูกพันของอเมริกาในทวีปยุโรปให้เหลือไว้
ขนาด ๑

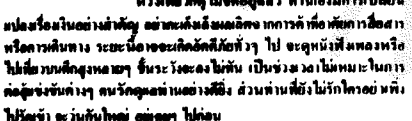
ราศีเมษ หรือ 13 เม.ย. ถึง 14 พ.ค.

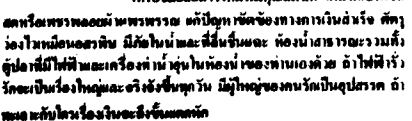
ราคาพิเศษ หรือ 15 พ.ค. ถึง 14 มิ.ย.

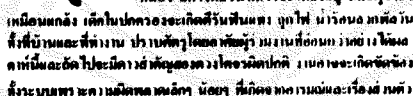
ราศีมิถุน หรือ 15 มิ.ย. ถึง 15 ก.ค.

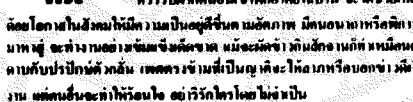
ราศีกรรกฏ หรือ 16 ก.ค. ถึง 16 ส.ค.

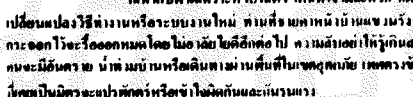
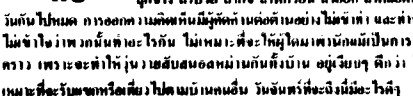
ราศีสิงห์ หรือ 17 ส.ค. ถึง 16 ก.ย.

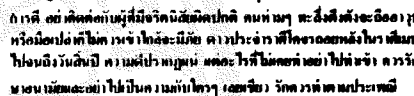
ราศีกัณย์ หรือ 17 ก.ย. ถึง 16 ต.ค.

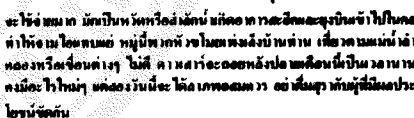
ราศีตุล หรือ 17 ต.ค. ถึง 15 พ.ย.

ราศีพิจิก หรือ 16 พ.ย. ถึง 15 ธ.ค.

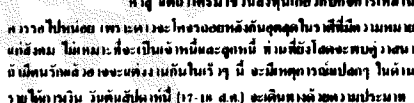
ราศีธนู หรือ 16 ธ.ค. ถึง 14 ม.ค.

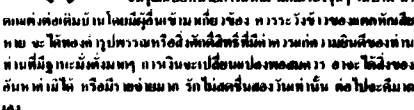
ราศีมังกร หรือ 15 ม.ค. ถึง 12 ก.พ.

ราศีกัมภ์ หรือ 13 ก.พ. ถึง 14 มี.ค.

ราศีมีน หรือ 15 มี.ค. ถึง 12 เม.ย.

เป็นหนังเรื่อง THE "X" FILES นะ ความรักมันเป็นเรื่อง THE "W" FILES นะๆ ฮันส์

ขณะที่มีการดูประวัติของ A BUG'S LIFE ให้ภาพมันเป็นเรื่อง A BUG'S BIRTH และภาพตอนเป็น A BUG'S DEATH และถ้าจะให้ครบแบบที่อยากเห็นด้วย A BUG'S SOUL อีกที

12 หน้า วันเสาร์

เขาไม่ตีปากและไม่สวดมนต์

การแทนหน้าของผู้คนอื่นกับทัศนียภาพอันงดงามหน้าผา บิลลีกับภรรยาจากบินจาวง

1 เมษายน 28 (1981) เอเธนส์ โคลนซีสเตอโนสในท้องแบบของเคบิลจากมือปืนรุ่นจิ๋วพร้อมกับคนสองคนในสารี ผู้คุมสองคน Bob Olinger กับ James Bos เพื่อนของเคบิลที่จำไม่เสียอย่างใจไม้ออกว่าเราคิดอะไร? เขาไม่ตีปากและไม่สวดมนต์ เขาไม่ร้องไห้และไม่คุกเข่าเหมือนนักโทษหรือการเวียนคองน่าะวัณโรคบาดนาอย่างเอกรักรักรักก่อนออกเดินทางไปตามหน้ากับภาววิธนีโอเวทิสต์ เคบิลพิศอย่างเร็ว

"ใช่คนในเจ้าหัวรามาว่าไม่ถูกเจ้าหน้าราวเหมือนในโบสถ์ เจ้าพ่นน้ำหรือได้ฉายาในเคบิลถ้าเจ้าชักรวาทเขาในทุกๆการ..."

ขึ้นขึ้นความเรียววิธนีโอเวทิสต์จากหน้าผา

คุกในคุกนั้นเป็นตึกก่ออิฐปูนคลุมหลังคาที่ตีขึ้นในร่มเงาต้นไม้ใหญ่บดบังแสงแดด บ้านหน้าผาและประตูบานหรือช่องเปิดโผล่ รัศมีแสงกลอนแผ่นหนา โด่งขึ้นบนตัวคนตัวนอกกันผาเป็นลำนักจากศาล ขึ้นสู่ห้องห้องชั้นบนของเพดาน บานผาและประตูบานหรือช่องเปิดโผล่ รัศมีแสงกลอนแผ่นหนา โด่งขึ้นบนตัวคนตัวนอกกันผาเป็นลำนักจากศาล ขึ้นสู่ห้องห้องชั้นบนของเพดาน บานผาและประตูบานหรือช่องเปิดโผล่ รัศมีแสงกลอนแผ่นหนา โด่งขึ้นบนตัวคนตัวนอกกันผาเป็นลำนักจากศาล ขึ้นสู่ห้องห้องชั้นบนของเพดาน

วันนั้น และอย่าลืมดูให้ดูคนเบลล์กับตัวคนเบลล์ในคืนสุดท้ายของการเดินทางกับห้องบังบด บิลลีอยู่มือออกจากกรงขังมัดแขน (cuffs) ความลับซึ่งเขาไม่เคยเปิดเผยไว้กับเพื่อนคนในแก๊งว่าเขานั้นตัวเล็กกว่ามือ (his hands were said to be smaller than his wrists) ในวาทินาที่เขาได้มาร้องร้องผู้คุมเบลล์ ป็นหมัดหนักการค้อนทุบขบขับกับท่อนคอของชายผู้ประมาทพลาดหนึ่ง และถูกปืนลูกไม่ออกจากของ

ผู้คุมเบลล์เพียงตัวเดียวแล้วโดนตะโกนจากท่อนคอของชายผู้ประมาทพลาดหนึ่ง และถูกปืนลูกไม่ออกจากของ

เขาตอบคนด้วยปืนของตัวเองในมือของคนอื่น--นำพาเขา

เอเธนส์ กับโจทวนคล่องตัวหลังหัวข้อขึ้น ร้องดังห้องห้องอย่างต่ำมาก และขึ้นหลบข้างบนหน้าผาซึ่งรังกลอนไว้ก่อนแล้วอากวมถึงของผู้อยู่คุมโอลินเกอร์ เขาบอกถึงความโอหังของหน้าผาในกฎหมายผู้ถืออำนาจ

"หันหน้ามา--ได้เร็ว! กับมือของฝาก!"

2 นักบนหน้าผากับบนผาของ

เขาหันตัวขึ้นขอบหน้าผากระโจนลงดิน ปืนในมือซ้ายกับก้าวเดินด้วยหน้าผา แต่ไม่ช้ากว่า

จนไว้ชีวิตของโอลินเกอร์ ปืนลูกกล้องไม่ใกล้กับบรรพบุรุษเมื่อก่อนที่ในปลอกกระสุนตามแบบที่เรียกว่าปืนลูกซอง ภาษาอังกฤษพูดว่า shotgun เขาไม่สนใจใคร่จะพาคนนั้นกับบรรพบุรุษของเขากระโดดเป็นสองท่อน หน้าผาที่ยังมีรังเพลิงเหนือโถงโถงทะลอมไม้กับเหล็ก บิลลีโยนปืนจู่ลงบนร่างหมดลมปราณของโอลินเกอร์ที่ขาดการ

"รอบโหมของฝาก? แกหมดเวลาจนบ่ระสากันแล้ว--ไอ้ก็อดคนมัน!"

โจทวนคนนั้นเข้ามาในศาลลัดก่อนมอง Gauss ชื่อรหัสถูกเป็นคนที่คิดร้าย หน้าที่ในการปิดกวาดและถอนหญ้าในแปลงปลูกผัก บิลลีโยนปากกับสัส และขอพลังชีวิต

เขากระแทกหลังบนหลังหัวข้อขึ้นแล้วติดโซ่ผูกตรวนในเวลาเดียวกับออกกำลังปืนให้เกาส์ถูกถอนน้ำกับชีวิตที่ ผาปากของสายบังเหียนเกาส์ยังยึดอย่างปัดน้ำได้รับใช้คนระดับโทษประหาร

นักลงปืนหนุ่มล่าอย่างสันโดษนำออกจากคุกผ่านทุ่งคนขึ้นตะลึงตามบนถนนและในชาลูนร้านจักรรีของจีนและเพิงของช่างตีเหล็ก เลียบด้านหลังป่าช้ากับโบสถ์นอกเมือง

โคบาลตาคนยังเห็นแสงความยินดี แต่คนแก่ผู้คนเข้าคุกหม่นหมองว่าเขาไม่ฆ่าผู้คุมเบลล์ ผู้ถือปืนและพอนสิ้นมือเขากับผู้ต้องหากด้วยความมั่นใจ นิสัยแตกต่างกับผู้คุมโอลินเกอร์ผู้โง่เขลาและแกล้ง

คนวันหลังบาร์ลีย์หน้า

"ไอ้หนุ่มมันไม่มีทางเลือกก็ต้องยิงทุกคนที่ขวางทางปืน! นี่มันเป็นงานหนักมาก ไม่ใช่เทศกาลประกวดเต้นรำซึ่งถ้อยยาววิสัยอยู่พิพากษา"

ในเมืองถึงหน้าผาแล้วมันคนแบ่งกันเป็นสองฝ่าย

เพื่อนกับศัตรู! ความในใจอันซ่อนเร้นหรือเปิดเผยใครทั้งนั้นนับถือความหัวร่าของ Billy the Kid

ความถูกอาชญากรรมทำหยาบนี้จุดไฟช่วงโชนในหัวใจของผู้คนข้ามเขตแดน และโดยเฉพาะกับคนในกฎหมายพากันหวาดไหว กอเลิบบ้างได้รับคำตัดสินตามความเคลื่อนไหวของเขา

การกำหนดในรางวัลราคาแพง

ปืนและม้าของนายอำเภอกับเพื่อนร่วมงานแถบเมืองตะวันตกบนเทือกเขาซอร์มิงทะเล เน้นว่าต้องพร้อมพร้อมกับการรอสัญญาเคลื่อนขบวนเพื่อโจมตีคนพวกรั้วชีวิตอิสระแล้ว

แต่ตลาดคลาภิเษกหลายหนวากับชาวนาคุ่มครอง

Las Vegas Gazette หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นกราดเกรี้ยวโดยเรียกเขาว่าน้องสนับปี่ขาว (the most dreaded desperado) อาชญากรวายร้ายแล้วโยนคำหนึ่งเอกอุโฆษให้กับเขาในความหมายว่า: New Mexico's premier desperado

บทบรรณาธิการกล่าวโทษว่า เอเธนส์ คีล เป็น

นักฆ่าไร้เดียงสาผู้ย่ำแย่

Las Vegas Optic ประกาศการเป็นปรปักษ์กับศัตรูแห่งปวงชน และมอบสมญาว่า (young demon and a terror and disgrace of New Mexico) มารับความสยดสยองและเลวทรามแห่งนิวเม็กซิโก

ใครแทบทั้งนั้นผู้ก่อเรื่องทวนสะท้านกับความหามโหดของผู้ดำเนินกฎหมายบาป (a flagrant violator of every law) เขาเป็นคนที่อกเลาในวงเล็บนั้น

เคนคนและเคนตายในความรู้สึกโกรธแค้นปนปวดร้าวด้วยความอับอายของมือปืนฝ่ายปราบปราม

นิตยภัทธานาโคบาล

ปลัดอำเภอโจนและรุ่นจ่านึงกับคนอื่น

หน้าบาร์

"ไอ้ลูกหมาจิ้งจอกมันกัดคนปิ่นกันขรมขมขื่นจนทว่ากูไม่ได้ยินเสียงหัวของคิดวางแผน มึงอย่าทำอะไรสิ่งอันว่ากูเลือกไหน?"

● ทิวาทักทาย ●

เจ้าชาย (2) : คลื่นไฟ

แม่ฟ้าใบจากย่านไทย ลงมือวิธนีโอเวทิสต์ อาสน์ ศูนย์บูรณาการ สืบบุษยธนีโอเวทิสต์ ผ่านทุกทุกท่าที่ แม่ฟ้าใบจากย่านไทย ...ผู้ว่าแทนที่ของไฟ ตะวัน อันทร่ ลาก ทวนแสง รักเพื่ออะไรไหมไร กลางคืนเหมือนมือเขี้ยว ขอเป็นมือเขี้ยว, เจ้าชาย กลางคืนเหมือนมือเขี้ยว เมืองนี้, แม่ฟ้าใบจากย่าน "พบพานหรือว่ากันไหม?" ในเรือใบจากย่านไทย... ข้าพเจ้าสายใจนี้ของ!	เสียงพ้องใจ คลื่นมือเขี้ยว สายปัดมือเขี้ยว สายฟ้า เหมือนมือเขี้ยว มือเขี้ยว สายฟ้า โลกวิธนีโอเวทิสต์
---	--

วัดพระนิยมนตก ตำบลมาบตาบตอง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

**การทดลองกับผู้ป่วยพบว่าน้ำคั้น
มะนาวใช้ลดอาการคันได้จริง** ●

• เขียวกับ ลากาห์ •

พญานาค

คืนนั้น คนส่วนหนึ่งที่รักเหล็ก จึงมีความเห็นความเชื่อและความชอบในเหล็กแตกต่างกันและแตกต่างกันออกไป และมากน้อยต่างกันออกไปในการเลือกเหล็กสำหรับการใช้งานเฉพาะกิจให้กับช่างเหล็ก ที่เป็นช่างเหล็กโดยตรง เมื่อเรานอบความไว้วางใจในการสร้างเหล็กให้กับเรา ด้วยฝีมือของเขาเอง ให้เรามีโอกาสเลือกวัสดุในการสร้างที่จำเป็นเอง ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ ในการตกแต่งนั้นเป็นเรื่องของเขาโดยแท้ เราเป็นคนจ่ายเงินเป็นเจ้าขอคิด เขาเข้าใจผิดมากกว่าว่าเรานั่นเอง และความเป็นจริงก็คือ ในวงการนี้มีเหล็กผิดละอโรบางอย่างที่สุดคล้าย ผิด เปาะไปหมด

พื้นฐานการใช้เหล็กในฝีมือรูปแบบของมันเป็นคนช่างมันเคยอยู่แล้ว เหล็ก 440 ซี ว่ากันว่าใช้งานได้ดีในภาคสนาม มีคนชื่นชมเหล็กตัวนี้กันมาก เพราะมันไม่ต้องการการดูแลที่ต้องประคบประหงมกันเป็นพิเศษ คุณสมบัติในตัวเหล็ก ไม่ว่าจะเป็นความเหนียวความแข็ง ก็สามารถรองรับตัวงานที่สร้างอยู่ประหนึ่งตัวได้ เป็นเหล็กที่มีคุณภาพดีพอที่จะนำมาผลิตเครื่องมือได้

แล้วเหล็กที่ทำด้วยเหล็ก ดี-2 ละเป็นไง? เห็นซูดถึงกันนัก คนที่มิดใจกันมากโดยเฉพาะมืออาชีพในสหรัฐ

มิดที่ไปทำด้วยเหล็ก ดี-2 เกือบทุกเล่ม (เกือบมือที่ชื่อ เคน วอร์เนอร์ มันว่า) ไม่ว่ามีอุปกรณ์แบบจะเขี่ยหรือขุดหรือขุดหรือขุดไทยแต่ไหน แต่ทุกคนก็ต่อชอบมันว่า มันยังเป็นเหล็กที่เหมาะสมกับงานสนามทุกชนิดที่จริง มันมีความแกร่งเพียงพอหากไม่เอามันไปใช้นอกเหนือจากหน้าที่ของมัน ดี-2 ไม่ใช่เหล็กธรรมดา และจะเป็นเหล็กที่สร้างความภูมิใจให้กับช่างทำมิดไปอีกนาน

การค้นพบเหล็ก 154 ซีเอ็ม โดย บ็อบ เลห์มอสส์ และสวนสิทธิในการใช้มันแต่เพียงผู้เดียวในการผลิตมิดที่มีแบรนด์ของตัวเองด้วย ออกจำหน่าย เขาเรียกการค้นพบนี้ว่า "การหลอมด้วยตนเองอันน่ามหัศจรรย์ของเหล็กกล้า"

เหล็ก 154 ซีเอ็ม ต้องใช้ความพิถีพิถันมากในการชุบ ระดับประณีตเป็นพิเศษ การใส่ตะไบแต่งคมปากสันก็ยากเพราะมันทั้งเหนียวและแข็งแรงมาก แต่เมื่ออาชีพช่างเหล็กมันลง

เหมือนอย่างที่เราเคยค้นพบ ดี-2 ลงนั้นแหละ นอกจากทักษะของมืออาชีพแล้ว เครื่องมือที่ใช้ต้องดีพอที่จะเอาเหล็กพวกนี้ลงด้วย และในทางระคนของตลาดคน เขาเห็นว่า 154 ซี

เอ็ม อาจจะต้องยังอยู่ในอเมริกาเหนือ ที่นั่นเป็นไม้เนื้ออ่อน เจอไม้ไทยอย่างตะเคียนหรือมะค่าเข้าไป จะทานไหวหรือเปล่าวะ? และทราบนะของเขียวยังมีข้อที่วามิดซึ่งทำด้วยเหล็ก ดี-2 ดีเกือบทุกเล่ม แสดงว่า พวกเราให้ความสำคัญกับเหล็กที่เอามาทำเป็นมิดสูงสุด

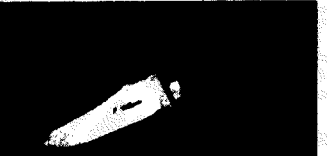
รูปทรงของมิด การตกแต่งเป็นเรื่องของ

ในปี พ.ศ.2521 เกจิหนึ่งชื่อ เท็ด ไดวอลล์ ประกาศออกมาว่าเขาค้นพบเหล็กกล้าตัวใหม่ มีชื่อว่า "วาลโก แวร์" เขาอยู่ที่รัฐวอชิงตันเหนือรัฐวอชิงตัน ในมิดขนาดที่เท่ากันระหว่างเหล็กวาลโก แวร์ กับ 154 ซีเอ็ม เมื่อใช้งานหนักในระยะเวลาเท่ากัน มิด 154 ซีเอ็ม ต้องลับคมบ่อยกว่าวาลโก แวร์ กว่าหนึ่งเท่าด้วยทีเดียว

เขียวกัดฟันยังฟังต่อไปว่า การลับด้วยหนังหรือผ้าขัดไม่จำเป็นสำหรับเหล็กวาลโก แวร์ อันนี้ไม่ค่อยจะเชื่อในความหมายเท่าไร เพราะความไว้มันต้องใช้หรือเอามาใช้ด้วยไม่ได้ เพราะลับไม่เข้า ความประสาบ้านเราว่า เหนียวกว่า

มีโลหะอย่างหนึ่ง (อ้างจากหนังสือ 154 ซีเอ็ม 254 ซีเอ็ม) โลหะตัวนี้ใน คัมมิลินท์มันไม่ได้มีอะไรให้มันดี มันมีแค่ความ

มีโลหะ 4 ซีเอ็ม เหล็ก ดี-2 ไม่ค่อยมีคนใช้ด้วย

เหล็ก ดี-2 อีกด้วยซ้ำ และทนทานต่อการสึกหรอหรือทุบด้วยค้อน ไดวอลล์ อย่างไม่กี่ตาม มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะใช้เหล็กนี้สร้างมิด เพราะความเหนียวของมันเครื่องมือเอามาไม่ลง ต้องพยายามกันแบบเลือกกันแต่ ถ้าเอามันลง ได้มิดขึ้นมาสักเล่ม มันจะเป็นเหล็กที่ดี ทนทาน คนงาน ที่ช่างอะไรทำนองนั้น

ในการถลุงเหล็กตามสูตรตามเดิมที่มีของแข็งมีอยู่ พวกเขียวกัดฟันในเรื่องเหล็กแบบแทบจะต้องวางมือกันหลายหน

เกจิที่ชื่อ บิลล์ มอร์แรน เคยกล่าวไว้ว่า มิดน้อยที่เชื่อว่าเหล็กที่มีส่วนผสมของคาร์บอนในปริมาณสูงไปใจได้เมื่อใช้ทำมิด เหล็กพวกนี้แกร่งจริงแต่เปราะ เลี้ยงง่าย เอามือลูบเล่นได้ (การเลี้ยงคมนี้ คือลักษณะที่คมมีแนววันเห็นชัด เนื้อเหล็กหลุดไปเป็นกระเป๋ มีมันแสดงให้เห็นผลของความเปราะ การเกาะเกี่ยวของธาตุผสมในเนื้อเหล็ก) ดังนั้น ยังไม่เอาใจใส่ดูแล สนิมเกาะด้วยละก็ เป็นคูลูกไม่จริงจริง

มันยังมีตัวสำคัญในเรื่องเหล็กอีกสองตัวในปัจ

จุบัน คือ คาร์บอน กับ สลัดโลด เคเหล็กคัมมิลินท์ เมนั่นมันลือมาก ในยุคที่มีการค้นพบสแตนเลสสตีล เหล็กคัมมิลินท์ รู้สึกว่าจะถูกกลืน บิลล์ มอร์แรน เป็นคนถูกข่มขืนขึ้น โดยใช้มันเป็นเหล็กบีมิดของเขา การมิดวิธีการทำเหล็กคัมมิลินท์ด้วย แรกที่สุดที่กะหรือประสบการณ์ในการตีเหล็กของเขาคงจะต้องมีอยู่แล้ว ต้องเตรียมด้านหินหลายร้อยปอนด์ บิลล์ มอร์แรน เค้าเป็นคนเปราะ

เสร็จแล้วก็เลือกเหล็กขึ้นชดเชยอยู่แล้วสองชนิด ทำเป็นแผ่นขนาดพอเหมาะ เอามาประกบกัน เขาใช้วิธีฉีกตัวตีเหล็กที่ส่องผ่านให้สนิทเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน เขาน่าจะตีอีกทำซ้ำไปซ้ำมา บางทีอาจจะต้องตีถึง 512 ครั้งหรือขึ้นตอน ต้องเข้าฟืนสิบครึ่ง เหล็กนี้ถ้าตีได้มันจะชดเชยเกาะเกี่ยวของอย่างอื่น การตีไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ไม่ใช่เรื่องยากที่เมื่ออาชีพเขาไม่อยู่ การตีเพื่อเชื่อมเหล็กสองแผ่นเข้าด้วยกัน จะต้องสะอาดอยู่ตลอดเวลา นี่เป็นภาษาในโรงเหล็ก หมายความว่าตีได้เหล็กที่เกิดจากการเผาออกไปในตัวด้วย เป็นภาษาที่ได้รบบอนที่เป็นส่วนผสมและวัตถุแปลกปลอมอื่นๆ อันไม่พึงประสงค์

อุณหภูมิเป็นสิ่งสำคัญ ดูที่ที่เป็นนามธรรมสำหรับช่างยุคก่อน คนนี้เริ่มมีการตีอุณหภูมิได้ เรือนมิดหรืออุณหภูมิที่ไม่ก็เพื่อช่วงจับหัวใจได้ บิลล์ มอร์แรน มันว่าไม่ใช่เรื่องยากอะไรนัก ถ้าเราสามารถควบคุมแต่ละขั้นตอนได้

ไม่ใช่อย่างจริงจัง ก็คือตอนเริ่มรูปมิดแล้วก็เผาเพื่อชุบแข็ง

เมื่อเผาจนร้อนแดงได้ก็-ประสพการจะบอบการเองว่าที่เหล็กที่เผาไหม้ เมื่อชุบแข็งแล้วก็ทำมันให้มันแข็ง

มิดที่ทำด้วยเหล็กคัมมิลินท์ เพราะความยากลำบากในการสร้างมัน หากขึ้นรูปแล้วได้มิดรูปงาม ความสมดุลดี วาดมิดที่ทำด้วยเหล็กคัมมิลินท์ซึ่งแพงอย่างนี้ และจะอยู่ในระดับมิดสะสมหรือแอนทิก

คาบคุมก็ลองๆ อดเหมือนกัน ได้ออกมาแล้ว เหล็กชิ้นหนึ่งคัมมิลินท์ กะว่าจะพัฒนาปรับปรุงอีกจะ จะสร้างออกมาเป็นมิดเล่มเอกหรือจริง ช่างตีเหล็กที่ทำงานด้วยกันเอาเหล็กที่ผสมได้ไปเป็นมิดคัมมิลินท์ถูกนิมิตราชกันตามแถวนี้แล้ว พวกเขียวกัดฟันไม่ออกทำกันดีนี่ เป็นเสียอย่างนี้ ทุกแห่งไม่ว่าที่ไหนถ้ามีคัมมิลินท์มีเรื่องยุ่ง

โดยทั่วไปแล้ว มิดสำรับรูปมีขายเกลื่อนกลาด และที่ที่ด้วยเหล็กรวมตามกลามาเป็นของโชย คุณภาพของมันก็ไม่น่าเชื่อถือกว่าหรือดีกว่าของมิด แต่มีคนคนละเล่มมิดคัมมิลินท์อย่างจริงจัง ย่อมต้องการมิดเล่มที่ดีที่สุดเท่าที่จะพบหรือหาได้

ดังนั้น หากต้องการมิดที่ดี เล่มหนึ่งเล่มเดียวสำหรับการใช้ การทิ้งพาหรือแสงหางานที่ผลิตโดยมือ เขียวกัดฟันที่สุด

เคน วอร์เนอร์ ผู้ให้ความเห็นในเรื่องเหล็กทั้งหมดนี้ ดูที่ที่จะเจ้าสัปดาห์แล้วพอใช้พวกเหล่านั้นท้ายๆ

"เหล็กชิ้นเยี่ยม เมื่อจับคู่กับมิดขึ้นชดเชย ก็เหมือนกับเหล็กที่ดี กับนารีปูงาม เป็นของคู่กันโดยแท้

ไม่รู้เหมือนกันว่ามันต้องเกี่ยวกับอย่างไร 7-พันๆ

• สุวัฒน์ คัมมิลินท์ •

อภัยกับกิ่งน้ำเหล้าคางดังในท้าวหน้าเจ้ากระทำการระ 4 นักบวชที่ทักกฎทหารพร้อมเชื้อเชิญให้พ่อพันธุ์คนผู้จัดการโรมโรมมิดีจิตซึ่งประจักษ์เป็นห้องประชุมขนาดเล็กที่ตกแต่งดีภาพเขียนที่ตัวคนประเพณีหรือลัทธิในพงศาวดารไว้ตามผนังอย่างสวยงาม

กลางห้องตั้งโต๊ะไม้เนื้อแข็งทาสีเป็นมันแวววับโต๊ะไม้ขนาดใหญ่ตั้งเก้าอี้ไม้ไผ่รอบ 10 ตัว ตัวเก้าอี้ทำด้วยไม้ 4 นว นกนั้นเป็นคางดังในท้าวหน้าซึ่งประจำตัวได้เป็นที่นั่งของ "หมวกโอ" ผู้หมวดหนุ่มสาวที่ตรวจตราผู้ประสานงานกับกองปราบฯ การบาททหารนอกแถวรอบบริเวณ

วันนั้น ทหารครองเมืองงานต้อนรับนายทหารสัญญาบัตร 1 นายกับขึ้นประทวนอีก 3 นาย ยังต้องพักผู้จัดการโรงแรม เพราะเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเขานำชื่อเสนอที่ 6 ตัวทมนักปูไรท้าวหน้าใหม่ประสพดีให้แก่มิดขึ้นชดเชยหลายใจ ก็เห็นสมควรต่อชีวิตทุกคนโดยอนุโลมให้ปิดกิจการมิดของคนที่ในครัวและหรือภายใต้การคุ้มครองได้ แต่ต้องไม่แจ้งจับกับต้องซื้อสัปดาห์ มีเงิน 30 เปเปอร์เซ็นต์ จาการได้ทั้งหมดช่วยราชการ

ให้เวลาจับขบวนที่ทับกับตั้งแม่ทัพนายกอง 3 เดือน

และถ้าได้มีกำลังมิดกองหนุนแล้วทุกบางทุกถิ่นมีสิทธิใช้หรือพร้อมก่อนถึงกำหนด

นั่นคือคางใหญ่ทุกกองอยู่ภายใต้การตั้งตัวแถวหน้าสำนึกคนได้ว่าถูกหลบหนาทไปมากน้อยประการใด แม้หัวหน้าคณะปฏิวัติจะกลับมามีความหมายของอิตีต้าวจอยุ่ก็... ตำแหน่งก็ตาม

ข้อเสนอกับข้อสรุปหมวกโอกล่าวต่อหน้าทุกคนยามเย็นที่ทุกคนปฏิเสธที่จะรู้แต่เพียงอย่างเดียวในทางปฏิบัติ เพราะแต่ละคนไม่เคยมิดในระบอบที่ผ่านมานี้ "อัครมิด" ผู้ใหญ่จะขอทานลูกน้องมายังพวกตน มิดพอให้ก็ให้ ต้ององได้ก็ขอออกไปตามอัยยาศัยไม่ต้องถือปฏิกิริยาหรือมีข้อกล่าวหาคนอื่นเหมือน "นาย" เขียวกัดฟันบ๊าย

สัญญาบัตรหนุ่ม คอ สห. ซึ่งเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคมจะเลือกทางนั้น ครบอำนาจ "เงิน" เหลือคุณธรรมความดีเสริมพันกัน

"เราจะคอยแทนที่ทุกคนที่ส่งเงินให้ "นาย" เป็นกอบก้าด้วยกรอาณ ขวามันสะดวกในกัพวกคุณเท่าที่ไม่ประจักษ์ใจในทางกฎหมายดังที่พูดเมื่อครู โดยเฉพาะกรณีก่ออาชญากรรมคดีถูกฉกฉกรว ักให้เลิกเสียงได้ก็ขออภัยและ...เอาละ ใครต้องใจเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ทั้งหมดคนได้ละนะ"

ห้อยประจักษ์ที่ห้องเขียวกัดฟัน...

กังกัง ความจริงเขียวกัดฟันมันมีการลับเบนสายดไปยังคางอีกคางยาวเวรอน 224 สัปดาห์

แต่เพื่อนหนึ่งก่อนจะลัดดาไปยังหัวใต้คางแล้วเสียงเรียบ

"เรื่องทั้งหมดคนไม่ปัญหามากหรอกครับ แม้พวกเราจะไม่เคยทำงานเป็นระบบเป็นเรื่องเป็นราวมาก่อน ผมเป็นหัวหน้าเรื่องตำรวจบ้าน"

ผู้หมวดหนุ่มสอคาค่าลายนึกขึ้นได้ "ผมลืมบอกเพื่อนฯ ทุกคนไปว่าเราจะประสานกับทุกคน

นี่แหละเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ผลักดันให้ชุมชนหมู่บ้านขยายตัวใหญ่โตจนมีลักษณะซับซ้อนขึ้น (เมื่อมีปัจจัยอื่นๆ มาผลักดันอีก ก็จะมีพัฒนาการเป็นบ้านเมืองหรือรัฐต่อไปข้างหน้า) ●

บทความพิเศษ

• ชั่วคราว จันทน์ •

ปรึกษาหารือกัน

ผู้นำเสนอสาระสำคัญในพระไตรปิฎก ซึ่งให้เป็นบรรทัดฐานในการศึกษา ผิดกับบทกวี วาจา ใจของพุทธศาสนิกชนมาหลายศตวรรษเพื่อชี้ให้เห็นเหตุผลแห่งความดีงามของพระพุทธศาสนา ได้แก่นามธรรมที่ปรากฏในพระไตรปิฎกที่บรรพบุรุษไทยได้เคยนำมาใช้เพื่อสร้างความเข้าใจในวิถีทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

โดยแก่นแท้ปัญหาพระพุทธศาสนาไม่ใช่วิชาการของพระภิกษุสงฆ์ฝ่ายเดียว แต่เป็นปัญหาที่ร่วมกันของพุทธบริษัททั้ง 4 คือ พระภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา แต่การมีของประเทศไทยมีฝ่ายรัฐอีกฝ่ายหนึ่งที่ไม่ได้เข้ามาบริหารปัญหายุ่งยากกับพระพุทธศาสนา และแก้ไขปัญหามาโดยตลอดอย่างเหมาะสมนี่คือข้อบกพร่องในปัจจุบัน

เห็นเหตุผลความจำเป็นและประวัติความเป็นมาในสังคายนาคณะที่เห็นกันทั่วประเทศ โดยเฉพาะรัฐบาลจะต้องกลับไปใช้วิธีแก้ปัญหาวิธีการพัฒนาที่สอดคล้องกันมาใช้อย่างได้ผลดีกว่า คือ รัฐบาลจะต้องพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมกับพระพุทธศาสนา อย่างเป็นระบบ และอย่างใกล้ชิด

เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2539 ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างคณะสงฆ์ในกรุงเทพมหานครกับผู้นำส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กรมการปกครอง กรมตำรวจ กองทัพบก และผู้ว่าราชการจังหวัด บางจังหวัด เช่น ชลบุรี และราชบุรี ณ พระอุโบสถวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

ผลการปรึกษาหารือกันได้ข้อเท็จจริงและข้อสรุปว่า

ข้อเท็จจริง

มีบุคคล คณะบุคคลจากจังหวัดต่าง ๆ อาทิ พระพุทธศาสนาพาลิกโดยมีรองอธิการปกครองบวร หรือบางครั้งก็บวรโดยถูกต้อง แต่ออกทำการเรื่องวาทะที่ผิดหรือในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

• ราชวรจากบางพื้นที่ บางแห่งทั้งหมู่บ้าน เมื่อหมดฤกษ์ยามก็จะไปสมทบคนบวชทั้งหญิง-ชาย เป็นขี-เป็นพระ เดินตามเข้ามาบ้านหรือมาปลุกสร้างที่อยู่อ่อาศัยบริเวณที่สาธารณะ ปักธงในเขตชุมชน นำพระพุทธรูปมาตั้งที่ขอบบวรทาง วาจากนิมิต ประกาศเชิญชวนให้ประชาชนมาทำบุญให้พระสงฆ์ประพรมน้ำพระพุทธมนต์ รับบริจาคผ้าป่าเพื่ออุทิศถวายแด่พระพุทธรูปกลางคืนเป็นสื่อค้าหลอ้ง ผิดจารีต ขู่ขู่พระออกเสกขุ น่ายินดีใจนัก

กรณีเช่นนี้มีขึ้นทั้งจากจังหวัดราชบุรี ชัยภูมิ และขอนแก่น

• พระภิกษุสามเณรกระทำผิดพระธรรมพระวินัย ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่สมณะเพศ จากการศึกษาจาก วาจา ใจ ไปในที่ใดจะไปจากที่ควรดำรงตนตามเป็นที่ดำเนินของบุคคล

งานของแผ่นดิน (36)

โดยทั่วๆ ไป เช่น เสพสุราบ้าง เสพอนาเพศบ้าง มีเพศสัมพันธ์กับสตรีบ้าง

กรณีใหญ่โดยทั่วไปก็คือ การแปลงคำสอนของพระพุทธเจ้า กรณีสันโดษโลก และการปฏิบัติพระธรรมกาย ซึ่งเป็นเรื่องที่พระสงฆ์สงฆ์ได้ปฏิบัติ

• มีการตั้งเจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ไม่ได้สอดคล้องและพระภิกษุสามเณรในปกครองให้ปฏิบัติตามพระธรรม พระวินัย และกฎหมายบ้านเมือง เช่น ตั้งสำนักสงฆ์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในเขตอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานแห่งชาติ

• พระอุปฌาย์ ซึ่งมีหน้าที่เป็นประธาน และรับผิดชอบในการบรรพชา อุปสมบทตามกฎมหาเถรสมาคม มิได้ตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติของผู้ที่จะเข้ามาขอบรรพชา อุปสมบทให้รอบคอบ และรัดกุมเสียก่อน เพราะเกรงจะกระทบกระเทือนถึงชาติไทยที่เกี่ยวข้อง

ข้อสรุป

จากการปรึกษาหารือกันดังกล่าว ที่ประชุมได้เสนอมาตรการอันเป็นข้อสรุป เพื่อคุ้มครองพระพุทธศาสนาไว้ 2 ประเด็นใหญ่ คือ

ประเด็นที่ 1 ให้ความช่วยเหลือและกรมการศาสนา นำปัญหาที่เกิดขึ้นเสนอที่ประชุมมหาเถรสมาคมพิจารณาดำเนินการแก้ไข ดังนี้

(1) ให้พระอุปฌาย์ร่วมตรวจสอบการตรวจสอบประวัติ และคุณสมบัติผู้เข้ามาบรรพชา อุปสมบทให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัย และบรรพชาอุปสมบทเฉพาะผู้ที่มีความประพฤติดี โดยให้อำนาจปฏิบัติตามกฎหมายมหาเถรสมาคม ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2536)

และเมื่อพระอุปฌาย์ได้บรรพชาอุปสมบทพระภิกษุสามเณรรูปใดแล้ว ต้องอบรมสั่งสอนให้รู้หลักธรรม และปฏิบัติตามพระธรรมวินัย โดยจะต้องดูแลให้ครบ 5 ปี ตามกฎหมายมหาเถรสมาคม ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2536)

(2) ให้เจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ภาคชั้น สอดส่องดูแลพระภิกษุสามเณรในปกครองให้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด มีจริยวัตรที่ดีงาม เป็นที่พึ่งแห่งความเลื่อมใสศรัทธาของประชาชน และเจ้าคณะผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบปกครองสงฆ์ในสังกัดให้เป็นไปโดยเรียบร้อย หากพบผู้ใดแต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์ หรือประพฤติผิดพระธรรมวินัยต้องรีบพิจารณาโทษอย่างถึงพินาศและจริงจัง เพื่อกำจัดอริยทรัพย์ให้หมดไป

ประเด็นที่ 2 ให้ฝ่ายบ้านเมืองพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(1) ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศดำเนินการกับผู้ก่อเหตุผิดกฎหมาย ประพฤติผิดกฎหมายอย่างชัดเจนจริงจัง ตลอดจนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมการศาสนาและคณะสงฆ์ในการดำเนินการกำจัดผู้แอบอ้างพระพุทธศาสนาเสียชีพ และดำเนินการกำจัดผู้เข้ามาบวช แต่ได้ประพฤติตนเป็นอริยทรัพย์

(2) ให้นายอำเภอ และปลัดอำเภอเป็นผู้ทำหน้าที่ประจำอำเภอทุกแห่ง พิจารณาช่วยเหลือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับสถาบันพระพุทธศาสนา และประสานการปฏิบัติต่อเจ้าคณะอำเภอ และเจ้าคณะตำบล เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่คณะสงฆ์ในการปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ อย่างเต็มความรู้ความสามารถ อาทิ ส่งข่าวสารในกิจการของสงฆ์ผ่านทางหรือสื่อสื่อสารของทางราชการ เป็นต้น

(3) ขอให้รัฐบาลจัดตั้งคณะอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาขึ้นในระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจาก 3 ฝ่าย คือ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และสื่อมวลชน และผู้แทนฝ่ายสงฆ์ เพื่อพิจารณาดำเนินการให้เกิดผลการปฏิบัติปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมขึ้น และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไปประสานการปฏิบัติกับเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ และเจ้าคณะตำบล เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่คณะสงฆ์ในการปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ อย่างเต็มกำลังความรู้ ความสามารถ

พระมหาคณะในพระมหากษัตริย์ บ้าน วัด ราชการเข้าด้วยกัน เพื่อถวายเป็นกุศลอุทิศแด่พระพุทธศาสนา เมื่ออยู่ในระดับ โดยเฉพาะทางราชการ ส่งเสริมแนวคิดนี้ให้เกิดขึ้นในระดับตำบล หมู่บ้าน แม้แต่แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหิตลลิตลลิตลลิตลลิตลลิต ในเรื่องทฤษฎีใหม่ทั้งปวงพยายามให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด ราชการ ขึ้นมา

ในสถานการณ์ปัจจุบัน มีความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดการนักกำลังของบ้าน วัด ราชการ ให้เกิดขึ้นทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และหมู่บ้าน เป็นความคิดที่จะต้องเร่งการผลักดันให้บังเกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในการสร้างองค์การขึ้นมาเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันอย่างเป็นปึกแผ่นภาพทั่วทั้งประเทศ

เริ่มต้นที่ การจัดให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทยขึ้นมา มีองค์ประกอบด้านบุคลากร 3 ฝ่าย ฝ่ายเขตทาง ทั้ง หรือใกล้เคียงกัน คือ

ฝ่ายประชาชน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา พุทธสมาคม หรือสมาคมที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาต่างๆ สื่อสารมวลชน จำนวน 9 คน

ฝ่ายสงฆ์ ประกอบด้วย พระเถรานุเถระ ทั้งที่เป็นกรรมการมหาเถรสมาคม และผู้ทรงคุณธรรมอื่นๆ 9 องค์

ฝ่ายราชการ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประธานกรรมการอิสลามศึกษาและวัฒนธรรม ทั้ง 2 ฝ่าย อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมการศาสนา และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะกรรมการ ทำหน้าที่

• ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน ช่วยเหลือคณะสงฆ์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการปกครอง การศาสนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ และการสาธารณสงเคราะห์

• ดำเนินการป้องกัน ปราบปราม แก้ไขปัญหาหมิ่นประมาทพระพุทธศาสนา ทั้งทางตรงและทางอ้อม

• ประสานพุทธบริษัทในการส่งเสริม บำรุงรักษาให้พระพุทธศาสนา ทั้งด้านการปฏิบัติตามพระธรรม พระวินัยของฝ่ายสงฆ์ และการปฏิบัติตนตามพระธรรมคำสอนของฝ่ายฆราวาส

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพ มีเครือข่ายทั่วประเทศ จำเป็นจะต้องมี

องค์กรระดับรองฯ ลงไปอีกสามลำดับ คือ

คณะกรรมการการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนา ระดับจังหวัด

คณะกรรมการการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนา ระดับอำเภอ

กองการทูตพระพุทธศาสนา ระดับตำบล-หมู่บ้าน

องค์กรต่างๆ ระดับ ประกอบด้วย ประธานหรือกลุ่มบ้าน กลุ่มวัด หรือสงฆ์ และกลุ่มราชการ เช่นเดียวกับระดับชาติ

ในการดำเนินงานขององค์การอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาที่กล่าวมาจะไม่เกิดประโยชน์ใดๆ เลย ถ้ารัฐบาลไม่เห็นความสำคัญ ไม่เห็นประโยชน์ และความจำเป็น จะทำให้เกิดอยู่ในสภาพที่วุ่นวายกับคณะกรรมการทั้งหลายที่รัฐบาลตั้งขึ้นมาไว้แต่ครอบงำอำนาจมากมาย ซึ่งผลสุดท้ายก็เหมือนแต่เดิมออกให้เห็นว่าได้จัดตั้งองค์กรเหล่านี้ขึ้นมาแล้ว และองค์กรเหล่านั้นเองจากความคิด ขาดวิสัยทัศน์ ขาดระบบการดำเนินงาน และกลไกการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทยนั้น ทุกๆ ฝ่ายจะต้องมาตกลงกำหนดวิสัยทัศน์ หรือภาพลักษณ์ที่พึงปรารถนามาก่อน โดยก่อนไปพิจารณาตามที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ก่อนจะเข้าสู่ปฏิสัมพันธ์ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเจตนารมณ์

ของบรรพบุรุษไทยตั้งแต่อดีตที่พระพุทธศาสนาเริ่มเข้าสู่ประเทศไทย

คำตรัสของพระพุทธองค์กับพระยามโหฬารที่มหาราชอาณาจักรพม่าในตอนที่แรก ที่ยังไม่ทรงปลงพระชนมายุ เพราะพุทธบริษัทของพระองค์ยังไม่มีความสัมพันธ์ 3 ประการ พระองค์จึงยังไม่ปรินิพพาน

คุณสมบัติของพระภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา 3 ประการ คือ

1. เป็นผู้มีความประพฤติดี มีความสามารถ มีความดีแล้ว เป็นพุทธได้เล่าเรียนสวดบริบทมาก เป็นผู้ทรงธรรม เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบตามธรรม

2. เรียนคำสอนของอาจารย์แล้วเอาไปบอกเขาไปแสดง เขาไปชี้แจงอธิบายให้ผู้อื่นรู้ เข้าใจตามได้ คือ ทั้งมีมรรคา ภูมิมโนใจ และทั้งมีความสามารถในการที่จะเอาธรรมวินัยที่ตนเองได้เล่าเรียนแล้วไปแนะนำ สั่งสอน บอกกล่าวแก่ผู้อื่น

3. เมื่อมีปริวาร คือ คำกล่าวจึงจากพระธรรมวินัย คำกล่าวนอกรัตนคณกรย ดิถีหลักพระศาสนาเกิดขึ้นก็สามารถแสดงธรรม คำว่าคำสั่งสอนที่ผิดพลาด นอกหลักการ นอกธรรมวินัยนั้นอย่างใดลงจริงจึง

ในตอนแรกที่มีการมาอาราธนาให้ทรงเข้าสู่ปฏิสัมพันธ์ ไม่ทรงรับเพราะทรงเห็นว่าพุทธบริษัทของพระพุทธองค์ยังไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีทั้ง 3

ประการข้างต้น ต่อมาเมื่อมีการมาอาราธนาอีกครั้งหนึ่ง มารได้เข้ามาหาความพร้อมในคุณสมบัติทั้ง 3 ประการของพุทธบริษัทมาอย่าง และทรงเห็นเช่นนั้นจึงรับอาราธนา

จากคุณสมบัติของพุทธบริษัททั้ง 3 ประการ ประกอบกับเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษไทยที่จะให้แผ่นดินแห่งนี้เป็นแผ่นดินของพระพุทธศาสนาที่สมบูรณ์

คณะกรรมการการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย ควรจะนำมาใช้เป็นกรอบความคิด หรือเป็นวิสัยทัศน์ที่จะร่วมกันพิจารณาพิจารณาหารือกัน กำหนดวิสัยทัศน์ทางพระพุทธศาสนาแห่งชาติขึ้นมาว่า

“พุทธบริษัทต้องมี ความรู้ ความเข้าใจในหลักพระพุทธศาสนา และประพฤติปฏิบัติอย่างถูกต้อง สามารถเผยแพร่ความรู้ไปสู่บุคคลอื่น และสามารถแก้ไข ดำเนินการตามหลักพระคณาณบทแห่งพระพุทธศาสนาให้สำเร็จได้โดยถูกต้อง”

หากกลไกกำหนดภาพของพระพุทธศาสนาหรือวิสัยทัศน์ของพุทธบริษัทตามเสนอมานี้ข้างต้น ก็จะเกิดพันธมิตรร่วมกันในกลุ่มพุทธบริษัท ทั้งฝ่ายพระสงฆ์-ฆราวาส ฝ่ายวัด-สงฆ์ คือ

- เปิดเผยมูลฐานข่าวสารแก่กันและกันอย่างครบถ้วนทั่วทั้งภาค
- มีการการทำงานที่ชัดเจนของแต่ละฝ่าย
- ให้พุทธบริษัทร่วมมือกันจัดทำ Team ทำงาน

การปรึกษาหารือกันของบ้าน วัด วาการในแต่ละระดับนับตั้งแต่ระดับชาติลงมาจนถึงระดับตำบล หมู่บ้าน ภายใต้วิสัยทัศน์ทางพระพุทธศาสนาแห่งชาติข้างต้น จะทำให้เกิดการดูแลเอาใจใส่ทั้งในการศึกษา การประพฤติ ปฏิบัติตามหลักพระพุทธศาสนาที่ถูกต้อง การเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และประการสำคัญ คือ การป้องกันมิให้เกิดพระสังฆกรรม ปฏิรูป หรือเกิดการแปรค่าสอนของพระพุทธศาสนาผิดไปจากพระไตรปิฎก หรือการแอบอ้างเอาพระพุทธศาสนาเข้ามาบงการ เพื่อสถาปนาลัทธิความเชื่อใหม่ขึ้นมา

สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ในระดับตำบล หมู่บ้าน ด้วยกระบวนการช่วยกันคิด ร่วมปรึกษาหารือกันนั้นเอง ซึ่งจะเกิดศูนย์กลางแห่งวิเทศแห่งสังคม แห่งการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณีนิยมประเพณีอันดีงาม และเป็นประชาคมแห่งการปกครอง การบริหาร การจัดการ การพัฒนา และการแก้ไขปัญหของหมู่บ้าน ตำบลทั้งจังหวัด

ทั้งหมดที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ การตั้งคณะมาซึ่งบทบาทของพระพุทธศาสนาในการปกครอง การพัฒนา การแก้ไขปัญห วัฒนธรรมอันดีงาม ซึ่งเป็นแผ่นดินแห่งพระพุทธศาสนา และเป็นภาระเจ้าผู้ศรัทธาพระศรีอริยเมตไตรย

‘โลกนี้มีแรงเพราะแรงคนดี’

ปรับค้อยปุรง

สังคมไทยยังวิธีจัดปัญหาความขัดแย้งของความคิดสองขั้วนี้ และมักนำไปสู่การความรุนแรงชนิดต้องเป็นศัตรูร้ายต่อกัน ต้องกล่าวอ้างให้สิ้นซากเสียทีเดียว

น่านาคคือฝ่ายกำหนดความรุนแรงจะเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือเสมอ อำนาจนั้นคือ อำนาจจริง จึงกลายเป็นว่า ฝ่ายรัฐบาลนี้แหละที่เป็นฝ่ายปกครอง

รัฐจึงเห็นประชาชนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น เป็นฝ่ายตรงข้ามที่จะทั้งเป็นศัตรูอยู่เสมอ

นักการเมืองที่คับแคบ ก็มองด้วยสายตาสั้นเพียงว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายต้องมาทำกันในสภาเท่านั้น

นักการเมืองคับแคบพวกนี้มักไม่ยอมรับว่า ประชาธิปไตยที่ทันสมัยต้องให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ไม่ใช่ร่วมเพียงไปเลือกตั้งเท่านั้น

ทว่าอาจารย์ปรีดีและท่านอาจารย์ป๋วย เป็นผู้มีส่วนร่วมในความเปลี่ยนแปลงสังคมที่สำคัญ คือเป็นผู้นำพาความสู่ความเป็นเอกภาพ และประชาธิปไตย จนทุกวันนี้ แต่ดูเหมือนว่าคนส่วนใหญ่จะไม่ใส่ใจไม่สนใจ ไม่เข้าใจ ในความสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และความเป็น “ไท” ที่พอเป็นเลย ดังนั้น ความเป็นปวงชนของทั้งสองท่านจึงเสมือนรูปปั้นที่ไร้ฐานรับ

ถามว่า ทำไมคนส่วนใหญ่ในสังคมจึงแยกจากกันเช่นนี้ ตอบว่า อำนาจรัฐอันอยู่ในฝ่ายปกครองนี้แหละที่กดขี่ประชาชนส่วนใหญ่ไว้ไม่ให้หัวขึ้นมามีอำนาจของตัวเองและการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ที่สุดแล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดคือกลุ่มอำนาจรัฐฝ่ายเอกราชและประชาธิปไตยนี้แหละคือฝ่ายเปลี่ยนแปลง เป็นฝ่ายตรงข้ามกับฝ่ายปกครองที่กดขี่ เป็นศัตรูที่ซ่อนเร้น กว้างขวางใหญ่โต นำสังคมกว่า อำนาจรัฐที่ดำรงเป็นฝ่ายปกครองอยู่นี้ ช่างเป็นมหาอหังการในระบอบประชาธิปไตย ไม่อาจโทษจะรุนแรงมาทีไรจะเข้า

กอบเป็นพันธมิตรกันหมด

กลายเป็นฝ่ายปกป้องผลประโยชน์

ความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในทางที่จะนำไปสู่การวางและประชาธิปไตยแท้จริง มันจึงเป็นเส้นทางที่แสนยากเย็นและยาวนาน

ผู้วิเศษที่รักประชาธิปไตยก็คนแล้วที่ตายไปอย่างโดดเดี่ยว ถูกทอดทิ้งท่ามกลางพวกปากประชาธิปไตย ในเผด็จการ

ความตายที่ก้าวสู่ความอมตะของทั้งสองท่าน คือท่านปรีดี และท่านอาจารย์ป๋วย ขอยุติไว้ว่าเห็นความจริงนี้แจ่มชัด คือความจริงที่ว่า รัฐอยู่ดำรงฐานะของฝ่ายปกป้องเผด็จการมาโดยตลอด นักการเมืองซึ่งก็คือคนเลือกตั้ง ก้าวเข้ามาคุมอำนาจรัฐนั้น ที่แท้กลับถูกอำนาจรัฐผูกไว้ร้อยร้อยตลอดกาลเช่นกัน

กลายเป็นพวก ปกป้องประชาธิปไตย ในเผด็จการ ตัวจริง

ชีวิตของท่านทั้งสองจึงเป็นตัวอย่างของการสร้างสรวงเส้นทางการชาติที่เป็นเอกภาพ ระหว่างประชาธิปไตย

เป็นของแท้ ไม่ใช่ของเทียม เป็นคนดี มีชีวิตคน

คนเช่นนี้ แม้มีน้อย แต่มีคุณค่ามหาศาลแก่แผ่นดิน

ท่านทั้งสองได้ทิ้งมรดกที่ชีวิตให้ไว้ เห็นแล้วว่า อย่าพึ่งหวัง

ความเปลี่ยนแปลงอะไรจากรัฐในระบบปกป้องนี้ และอย่าพึ่งหวัง ระบบปกป้องนี้จะสร้างคนดีขึ้นได้

เราควรมองข้อสรุปกันเสียที่ว่า ความเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่าของสังคมนี้อยู่ที่พวกเรา หรือตัวเราเอง เราเห็นและจะต้องเป็นฝ่ายเปลี่ยนแปลง

ไม่มีวีรชนเอกชน ไม่มีคนดีในระบอบ

มีแต่พลังของประชาชาติ และความร่วมมือของประชาชนในความเป็นเอกภาพและประชาธิปไตยเท่านั้น ที่จะยืนหยัดต่อต้านลัทธิฟาสซิสต์และการทุจริต

อาจารย์ป๋วย อึ้งภากรณ์ ยังคงนั่งสงบสง่างามอยู่ตรงนั้น เหมือนจะเฝ้าดูความเปลี่ยนแปลง ไม่ปกป้อง ไม่ปกป้อง

ลัทธิลัทธิบิณวินทร์ ๗ ๒ ๑

“คนดี จะมีทุกหนทุกแห่ง หนทางยาวไกล โหดร้ายรุนแรง โลกนี้มีแรง เพราะแรงคนดี”

เพลง “คนดี” ท่อนหนึ่งนี้ คงให้คนดีสองคน หนึ่งในคือ อาจารย์ปรีดี พนมยงค์ สองคือ อาจารย์ป๋วย อึ้งภากรณ์

ลัทธิลัทธิบิณวินทร์

แต่ในขณะนั้นเองอยู่ในหัวใจคนที่รักชาติรักประชาธิปไตย

ไปกราบอาจารย์ป๋วยครั้งสุดท้ายที่บ้านพักในกรุงลอนดอน

ประเทศอังกฤษ ได้ร้องเพลงคนดีและเป่าขลุ่ยให้ท่านฟัง รู้ว่าท่านชอบดนตรีไทย โดยเฉพาะขลุ่ย

ท่านนั่งดูโทรทัศน์อยู่คนเดียวขณะที่ทีวีของของท่านถูกจอ

ตอนนั้นอยู่ด้านนอก ให้เห็นท่านแล้วเกิดความสงสัยอยู่สักพัก ไม่

ใครเข้าไปปรบปรนความสงสัยอันแสนลึกซึ้งนั้นได้เลย

ไม่มีอะไรเลย แม้แต่ความตายที่จะมาพรากความสงบ

ความสง่างามไปจาก อาจารย์ป๋วย อึ้งภากรณ์

จะเคารพของคนที่ทั้งสองท่าน คืออาจารย์ปรีดี และยา

จารย์ป๋วยจะทอนให้เห็นเส้นแบ่งของผู้นำในสังคมไทยที่ยัง

อยู่กับคนและด้าน อาจจะเป็นเรื่องส่วนตัวนี้ว่า

พวกปกป้องกับพวกเปลี่ยนแปลง

สองด้านหรือสองพวกนี้ ยังเผชิญหน้ากันอยู่ตลอดเวลา และ

นับวันก็จะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างเนิ่นนาน

พวกปกป้องนั้นมีมติเห็นแก่เกิดความเปลี่ยนแปลงทุกชนิดจน

ถึงขั้นปรนเปรอด้วยมือเป็นค้อยไป

ส่วนพวกเปลี่ยนแปลงก็มีมติเห็นแก่ จูรากรกอนโค่น จนถึงค้อย

លេងស្រី

● **ព្រះ ធារាវិរុទ្ធ** ●

ความรักกับโลกอื่น (4)

ก ายให้กับภาชนะเป็นภาชนะที่วางคู่กันคือ จันทูกันเป็นภาชนะ
เช่น "ควายในอาน้ำนอก ความนอกอาน้ำใน" ซึ่งจันทูกันเพื่อ
รับรักษาความสะอาดใน เช่น จอครอบครัว แต่เป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้
ยากหากปฏิบัติยากกว่าบ้านและถิ่นเคยมี

ส่วนที่เป็นของถิ่นระหว่างภายในกับภายนอก มีภายในตัวร่วมกับ
ภายนอกตัว ภายในครอบห้ว ภายนอกครอบห้ว ภายในประเทศกับ
ต่างประเทศ ไปจนถึงมนุษย์และมนุษย์หรือมนุษย์ในโลกนี้กับมนุษย์
ต่างดาว ที่ในระดับหลักความสนใจมากขึ้น

ภายในกับภายนอกอาจนำมาใช้วัดหรือเชื่อมโยงกับโลกอื่นได้ นั่นคือ
ภายในเป็นของโลกนี้ ภายนอกเป็นของโลกอื่น

โดยทั่วไปแล้ว ภายในหน่วยงานองค์กรมีความสัมพันธ์กัน บ้างครั้ง
ในเชิงว่าเป็นแบบสหภาพความดีของมนุษย์ดีเหมือนกัน
ความแตกต่างเรื่องมุมต่างอาจจะมีอยู่บ้าง แต่จะดูเป็น
วิทยาศาสตร์หรือมีการสร้างเป็นภาพแนววิทยาศาสตร์เกี่ยวกับมนุษย์
ค่าความมากมาย แต่ที่ผิดก็ดูงานอยู่ก็ใส่รายละเอียดกับภาพเขียน
เรื่องโลกอื่น เช่น เรื่องนก สวรรค์ มากนัก
เพราะฉะนั้นจะกล่าวถึงแบบมนุษย์ต่างดาวจับไปใช้หลักฐานนั้นคง
แต่ก็ยังคงกล่าวอ้างเหมือนกันว่าไปเห็นนกสวรรค์จริง ๆ หรือมัน
กล่าวอ้างว่าเห็นนกต่างดาวไปมาบ้าง บ้างหนึ่ง

และผู้ที่เกี่ยวข้องบางส่วนก็ได้รับการเชื่อถืออย่างสูงด้วย
ความเชื่อเรื่องมนุษย์ต่างดาวจึงอาจเป็นเพียงความเชื่อเกี่ยว
กับโลกอื่นที่ทำให้คนเป็นวิทยาศาสตร์เท่านั้น

กำลังภายในกับกำลังภายนอก

หากพิจารณาอันเป็นการพูดถึงกำลังภายในนั้นมาก
กำลังภายในนั้นโดยทั่วไปเกิดจากการฝึกฝน มีทั้งการฝึกฝนทาง
กาย และโดยเพราะการฝึกฝนทางจิตใจให้เกิดความกล้าแข็ง ซึ่งจะทำให้
สามารถกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ด้วยจิตใจได้ เช่น การเดินบนผืนน้ำ
ผู้ที่ผ่านการฝึกฝนกำลังภายในแล้วก็สามารถเดินบนผืนวัตถุได้เช่น
ใบหญ้า หรือแม้แต่ใบหญ้าใบนั้น เติบโตขึ้นตามดินนั้นแล้วผิวย่อยกับ
กำลังภายในออก โดยเฉพาะกำลังจากพระผู้เป็นเจ้า เช่น พระเจ้าผู้ทรง
ฤทธิ์ในขณะที่จะแสดงพลังครั้งสุดท้าย เพื่อทำลายวิหารซึ่งเป็นการทำ
ลายพระวิหารของตนเองไปพร้อมกัน ได้กำลังจากพระผู้เป็นเจ้า

ในอินเดีย ซึ่งมีมีการเชิดเครื่องพระผู้เป็นเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้านั้นจะเป็นภรรยาของราชา ได้แก่ การเกิดขึ้น อารมณ์ และดับไป คือมีพระพราหมณ์สร้าง พระนารายณ์ผู้ทรงรักษา และพระศิวะผู้ทำลาย เพื่อให้เกิดวัฏจักรของชีวิต ในทางปฏิบัตินั้นการฝึกฝนทางจิต เกิดเมื่อจิตพร้อมฤกษ์ที่มีสิ่งเลื่องลือมาช่วย รวมทั้งที่สมาธิกระทำสิทธิ์ที่ควรต่อราชาได้ เช่น การมอบบนพระ

การประลองกำลังกันระหว่างกำลังภายในของตะวันออกและกำลังภายนอกของตะวันตก ปรากฏว่ากำลังภายนอกแบบตะวันตกเป็นฝ่ายชนะ อย่างน้อยในระยะใกล้

เทศกาล ตะวันตรึงหรือคืนพระเวทย์ไป แล้วพัฒนากลายเป็นเรื่องปรัมปราในอเมริกาเป็นอาณาจักร จนกระทั่งกลายเป็นเจ้าโลกอยู่ในปัจจุบัน เมื่อเรื่องปรัมปราไปถึงประเทศจีน เพลงกระบี่ของผู้มีวรยุทธ์ยอดเยี่ยมก็อาจสร้างความเป็นไปได้

ในอีกด้านหนึ่ง ตะวันตกก็พัฒนาดินปืนแบบต่างๆ จนกลายเป็นเรือปืนนั้น ได้แพร่โลกทางความคิดใหม่ขึ้น เป็นโลกแห่งวิทยาศาสตร์ ซึ่งสามารถแปรกำลังยานอกให้กลายเป็นพลัง ขอนได้ มีประสิทธิภาพกว่าการยิงธนูจากสัตว์ตามแบบการฝึกฝนกำลังภายใน

ด้วยเหตุนี้ถ้าดูจากในแบบเดิมจึงออกย เสื่อมความนิยม และหันไปฝึกใกล้ภายในแบบใหม่ ที่เรียกว่าวิทยาศาสตร์ จึงเป็นหลักสู่สู่ การเรียนการสอนทั่วไป

การหันไปพึ่งภายในนอกแบบตะวันตกของประเทศที่ยศพัฒนา ที่หลาย ก่อให้เกิดกระบวนการแปรปรวนเทคโนโลยีให้ทันสมัยหรือให้ เป็นแบบตะวันตก ทั้งทั้งการของประเทศโดยไทย จนกระทั่งกลาย เป็นการมองตะวันตกหรือมองภายใน

เช่น การพัฒนาประเทศก็นำไปกับการอาศัยทุนเทคโนโลยี และ ตลาดต่างประเทศ

แม้เมื่อวิกฤตใหญ่ทางเศรษฐกิจ ทางภาครัฐบาลก็ยังมีแนวคิดหาหนทางที่จะพ้นจากวิกฤตก็คือการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนต่างชาติและภาคการเงินทุนต่างประเทศ

กล่าวได้ว่า เป็นงาน การงานแก้ปัญหาแบบใช้ทฤษฎีกลไกอื่น
อย่างใดก็ตาม การใช้กำลังภายนอกหรือการแปรกำลังภายนอก
เป็นกำลังภายในแบบตบตัก แม้จะมีประสิทธิภาพบ้าง แต่ก็มีจุด
อ่อนหลายจุด โดยจะเห็นได้ชัดในเรื่องการนำปัญหาจากตัวตัก
กว่าตัวตักเองไปก่อให้เกิดความเสียหาย รวมทั้ง การบริโภคกันตัว
ดังที่ผู้รู้ในแวดวงอุตสาหกรรมไทยที่ถือกำเนิดในตะวันตกนั้น
เน้นการไปพึ่งเงินทุนจากต่างประเทศมาใช้ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น กลายเป็น
“บริษัทนอกบ้าน” ที่จะไม่ใช้กำลังของตัวเองเลยแม้แต่อย่างใด

แต่ในทางปฏิบัตินั้น เราจะสามารถสร้างได้เพียงสังคมที่ผู้เฝ้าระวังทาง
วัตถุ แต่ไม่คอยจะสัมผัส โดยเฉพาะช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน
ซึ่งดูเหมือนว่ากำลังถ่างออกมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศ

ดังนั้น จึงมีผู้เสนอให้หันความสนใจจากมือที่มองไม่เห็น ไปสู่ "หัวใจที่มองไม่เห็น" (Invisible Heart) หรือโลกภายในทางจิตใต้สำนึกเป็นค่าของความรู้ที่อาทวกันด้วย

การรวมกันระหว่างภายในกับภายนอก

มี นักอวกาศชาวอังกฤษสาธิตมานานแล้วว่า เซลล์ของสัตว์ก็ถ่ายทอด
นั้นมียีน (Gene) เหมือนกันหรือไม่ว่า
ถ้าเราเซลล์ของสัตว์มียีนเหมือนกัน เราจึงจะสามารถนำเซลล์ใด
เซลล์หนึ่งของสัตว์นั้นมาแตกหน่อ (Clone) เป็นสัตว์ที่เหมือนตัวเดิม
มีนักวิทยาศาสตร์คนหนึ่งได้ทดลองนำสสารพันธุกรรมของเซลล์
จากตัวแมวมาใส่ในอุ้งแม่ แล้วสเปซเข้าเป็นใบจาก ซึ่งได้ต้นนี้ ผลคือ
ออก ใบกว้างขึ้นกว่าเซลล์ต้นที่นำมาแตกตัวขึ้นเป็นต้นใบใหม่ทั้ง
เหมือนตัวเดิมได้ เป็นประเด็นของการแตกหน่อสัตว์
และก็เป็นการพิสูจน์ว่า เซลล์ของสัตว์ทั้งหลายมียีน
เหมือนกัน

แต่เมื่อนำเทคนิคนี้มาใช้กับสัตว์อื่นสูง เช่น แกะ ก็ไม่สำเร็จ นักวิทยศาสตร์เริ่มได้ข้อสรุปว่าสิ่งแวดล้อมของเขานั้นมีความสำคัญต่อความเป็นไปของเขานั้น

นักวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มคิดว่า ต้นเซลล์พัฒนาไปเป็นอวัยวะต่างๆ เช่น เป็นไขกระดูก เป็นสมอง หรืออาจเป็นหัวใจนั้น อาจจะอยู่ที่ตำแหน่งของมัน

ดังนั้น การที่เซลล์ในตัวอ่อนจะพัฒนาเป็นอะไร และการเป็นไปของแต่ละเซลล์จึงจะขึ้นกับตำแหน่ง และสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเซลล์

ถ้าหากเป็นเซลล์ภายในระบบหัวใจ สิ่งที่เป็นกายวิภาคหรือกายนอกก็ภายในออกจากร่างกาย เพราะตัวมีอวัยวะที่ติดออกมา เป็นหลอดเลือดซึ่งก็จากกัน เป็นหลอดเลือดที่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ และหลอดเลือดที่ไม่ใช่หัวใจ เส้นประระหว่างกายในกับกายนอกจึงเป็นเหมือนเส้นเชื่อมต่อ บางครั้งก็แยกออกจากกัน บางครั้งก็ประสานกันเลยทีเดียว

ผลดีทางพุทธกล่าวถึงโยชเนนภายในมี ๓๖ ฐาน จาก
สิ้น กย ไข โยชเนนภายนอก ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น
รส สัมผัส และอาพาธ ๖ อันคือการสัมผัสระหว่างโยชเนน
ทั้งภายนอกและโยชเนนภายใน ชีวิตจึงดำเนินไปได้ เพราะว่ามี
ชีวิตที่หล่อหลอมกับกรรมฐานอยู่ ๒ อย่าง ได้แก่ การ
กินและการหลั่งอสุจิ กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ ชีวิตทั้งการ
กินและหลั่งอสุจิได้ก็เพราะมีสิ่งหล่อหลอม โยชเนน บารง
เห็น ว่า ชีวิตทั้งหลายก็ขึ้นอยู่กับทั้งภายในและภายนอกชีวิต
ภายในกับภายนอกจึงเป็นต้นที่เกี่ยวเนื่องกันมาดีขึ้นอยู่กับ

อย่างไรก็ตาม คติทางพุทธที่กล่าวถึงเรื่องอา
ยตนะภายในและภายนอกก็เพื่อควบคุมความมี
ให้กลายเป็นตนหา ซึ่งจะมีผลให้ชีวิตให้คน
ไปอย่างมีคตินิยมไปชั่วชีวิต

โลกอื่นที่เป็น โลกนี้

มี หรพจากตัวแรกของชื่อหนังสือเล่มนี้ที่ว่ามี...โลกที่รู้สึกว่าเป็นโลกอื่น...ถ้าไปปรากฏเหมือนเป็นโลกที่เป็นจริงของโลก...เช่น...โลกของมนุษย์ หรือที่มันมีทั้งที่จับตามองได้...เป็นโลกอื่น แต่สำหรับผู้ที่เชื่อถือโศกนาฏกรรมในสมัยก่อนนั้นมันไม่เป็นโลกที่เป็นจริง...และที่เกี่ยวกับเรื่องนี้...แต่ยกมาบอก...เช่น...การเชื่อว่ามีบรรพบุรุษที่ยืนยาวจริงจนได้...เล่ากัน

ว่าสมัยก่อนที่มีการสวดรับผีในเมืองหลวง แล้วมีการชิงปืนเป็นการไม่
ชาวบ้านนำอาหารมาไว้ใต้ถุนเรือนเพื่อให้ผีบรรพบุรุษได้กินก่อนต้อง
หนีจากเมือง บางคนรู้สึกทรมานถึงกับร้องไห้ด้วยความสงสารก็มี

ในสมัยของพระเจ้าสุริยโลกนาถ แห่ง ภาทวนธร และไชยบุรีธบะ รวม
ทั้งโปสถมือนจรัญญา มีบทพระบาทสิ้น โสภเทสาไว้ว่าเป็นลัทธิคล้าย
กับโยนีย์ แต่พบปฏิบัตินเหมือนกับชาวโรมเป็นโลกนี้ มีการวิพากษ์
วิจารณ์ตบแต่งและแต่ง กาลครั้งใดได้ว่า ชียงยังมีความเห็นว่า
พระเอกาณตบดินแดนเป็นพระราชนพระราชธมมากข้างคนอัน
เลือนนิวว่าเป็นเทพเจ้าจึง เล่า และอันพากันเล่นกตมพิณ
เครื่องดีหรืออุณตนาพันน้อย (พาทกยอช) ซึ่งดูเป็นจริงเป็นจังจน
ละทิ้งการวิพากษ์อันคือที่กล่าวไว้

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นสมัยใดก็จะปรากฏว่าการถือโลกอื่นว่าเป็นโลก
นี้คล้ายคลึงกัน ต่างไปแค่รายละเอียด เช่น โลกของภูตผีกับไซเบอร์

ดังนั้น เรื่องภายในกับภายนอก โลกนี้กับโลกอื่นจึงเป็นปัญหาท่ามกลางมนุษย์ โดยทั่วไปสำหรับคนเราโลกอื่นหรือโลกภายนอกดำรงอยู่เพื่อโลกนี้หรือโลกภายใน แต่การเห็นโลกภายนอกออกมาเกินไปด้วยหนึ่งถึงสองอย่างก็เกิดความคิดเร้ากันว่าร้าย อีกด้านหนึ่งก่อให้เกิดการเตือนแบบ ไม่นับใจเราซึ่งอดทนแบบ

ส่วนการเน้นโลกภายในมากขึ้นไป ด้านหนึ่งมีแนวโน้มไปสู่ชีวิตวัน
ดับ ซึ่งกลายเป็นเรื่องของโลกอื่นโดยไม่รู้ตัว อีกด้านหนึ่งโน้มไปสู่การ
พัฒนาตนเอง

กล่าวกันว่า คำสอนทางคหิทธเกี่ยวกับโลกทั้งหมทควมอยู่ในร่างกายที่มีริ้วและเจตนา นั้นก็คือนอกโลกนั้ มีช่ออยู่ในโลกอื่น สิ่งที่จะต้องบริพาณมีนอย่างจริงจรง ได้แก่ การฝึกจิตให้อยู่ในรากกาย ณ ปัจจุบันนี้ว่าควมใดเป็น

อย่างไรก็ตาม แม้กล่าวได้ว่า ศาสนาพุทธนั้นครองโลกนี้
 ภายนี้ และขณะนี้ แต่ก็มีจุดหมายการศึกษาเพื่อให้ไม่ติดยึด
 ในโลกนี้ ไม่มีทั้งโลกนี้และโลกอื่น ๑

● ความทุกข์ ●

ธารน้ำในธรรมชัย (12)

ก ภารกิจในหัว
หัวใจของเมืองเป็น
จุดเริ่มต้น
และจุดจบทุก

[illegible]

อ ผู้ที่เอื้อเฟื้อ
ให้ทุกคนเป็นสมาชิก
ในทีมกับฉันนี่
โดยที่ทุกคนหรืออาทร

๑ มั่นใจเรื่องทำ
ในมณฑลรัตนคชน
ไม่ว่างานทางตอน
ใต้ใต้ใต้

๑ ผู้เข้าผู้หัว
เข้ากว่าเข้าหน้าคน
พูดต้องพูดจริง
จนกลายเป็นคนจริง

!! **ท่านท้าวแสนช้าง**
กั๊กกับกั๊กแม่สาวประจักษ์
ใช้ให้รักให้หา
บนถนนหน้า โสภณสมภาร

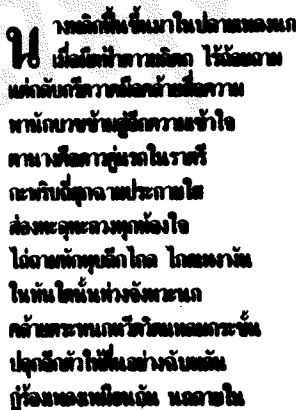
ยากแก้ปวดลดไข้
ก็ยังมีพิษตกค้าง
ในกระดูกสันหลัง
ตกค้างในไตให้ปวด

นัวณาดนนาทนา
นุทกนาจันนา
น่านนีนนีนนีน
น่านน่าน, นีน, น่าน, นาน

โอลิมปิกวิชาการ โอลิมปิกศิลปะ และศิลปะเด็กเพื่อศตวรรษใหม่

**แต่หมายถึงการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และ
กับความเป็นรัฐไทยในเชิงปณิธานรัฐค้ำ ●**

• พหุภังค์ ไม่เจริญ •

Analyze This

โผล่ในจอทีวีมา โจน ดันออกจะแสบอยู่หลายตัวกัน หมกจวนไปอะไรสักอย่างหนึ่งซึ่งจะบ๊วยเลืมาจวนจับจับจับ

อย่าลืม Forces of Nature นั่นไง ที่มีทั้ง เบ็ด เหยื่อ ฟัก เสาถูปั่นๆ แขนคว่ำ บูล้อก เป็นพระเอกกับนางเอก มาประสมประดากรรมด้วยกัน ท่ามกลางบรรยากาศ พายุลูกเห็บฝน ฟ้าผ่า ภูเขาไฟพ่นลาวา เครื่องบินตกวันเวย์ ลำพังกับมาทบทวนบทเรียน

นักข่าวจะได้กิน
ก็ว่าพระเอกจะค้นพบตัวเอง นางเอกจะพบรัก

ทุกสิ่งกลับแปรปรวน คุณผู้ชมต้องเดินออกจากรีโมท แล้วจะรู้หน้าตาตัวเอง

ฉันคนหนึ่งแหละคำต้องในใจเสียงดังสนั่น ขนลุกขนพอง
หรืออย่างเรื่อง "Austin Powers" ก็สนุก ฮาเฮ สนุก แต่ฉันได้ก็หลายตอน จนจำว่าโศกเศร้าที่ กลืนเข้าไปกับขมขื่นออกมา

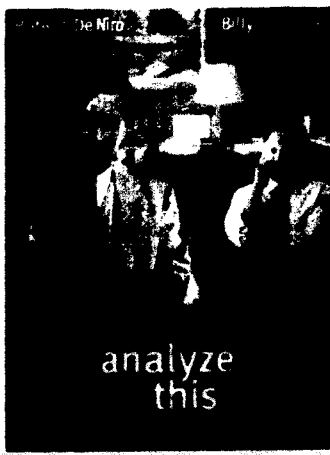
จนมาเจอเรื่อง "Analyze This" ชีวิตที่มันดีรอบคอบของตัว 15 คน ที่นี้

กฏของหนังเรื่อง "Analyze This" นี้ ให้อธิบายเกี่ยวกับ "นาซนา" คือ ศักดิ์สิทธิ์นามาตุย ให้อธิบายไปว่านี่
"Analyze This" นานาสถาโดย โรเบิร์ต เดอ นีโร และ บิลลี คริสตัล

โรเบิร์ต เดอ นีโร แสดงเป็น นายวิคตี เจ้าพ่อก๊วนเฟื่องในนครนิวยอร์ก เติบโตมาในตระกูลมาเฟีย ชีวิตนี้คือถูกฝึกให้เพื่อสืบทอดคนมาเฟียของเขาสืบ

อยู่มาวันหนึ่ง เจ้าพ่อวิคตีเกิดอาการนอนไม่หลับ สมองภาพทางประสาทหลอนลงจนถึงไม่มีเสียงตอบ ท้องเดินลูกและเมื่อ ไปจนถึงยี่สิบทั้งหลาย ลูกน้องคนสนิทก็กลัวจนทน เพราะกลัวความไม่สงบไปเกิดฆ่าตัวตายแล้ว ลูกก็มาเฟียต้องล่มสลายเป็นแน่ อีกทั้งเจ้าพ่อวิคตีต้องตายด้วย

ต่อมาอีกวันหนึ่ง สองคน เจ้าพ่อและลูกน้องก็ปรากฏตัวกัน ทางทางว่าจะทำอะไรกันดี ผลักมาอยู่ที่ เหนือท้องไปหาหมอโรคจิต
ที่นี้เกิดเป็นหน้าที่ของลูกน้องคนสนิทมือขวาที่ต้องไปหาว่าจะเป็นหมอที่ไหนดี กลุ่มใจอยู่พักใหญ่ ก็จะไม่ให้กลุ่มใจได้อย่างไร มีมันเพียที่โหดในโลกันต์โศกโศกมาเฟียโรคจิตกันบ้าง
ทันใดนั้น ก็มีคนยื่นมือ มีนามบัตรอยู่หน้าหนึ่งเพื่อให้นามว่า
I run into a psychiatrist yesterday.
นี่เจ้าพ่อมาเฟียโรคจิตมีอาการ
เห็น "run" บ้าง คือ "วิ่ง" กันกับ
ฉันเห็นที่ต้องวิ่งมาบอกเหมือนกันว่า ไม่จำเป็น ไม่ค่อยได้
หากเป็นเช่นนั้น
We've run out of money.
เงินเราออกไปหมด
ก็เห็นว่า ว่าไม่ใช่ว่า เขาเป็น เงินหมด เขา

พอ
I run into a psychiatrist yesterday.
ผม/เธอมาเจอโรคจิตเมื่อวาน
หมอโรคจิตคนที่ว่า ชื่อ หมอโรเบิร์ต แสดงโดย บิลลี คริสตัล นั่นเอง

หมอโรเบิร์ตเป็นพ่อม่าย มีลูกชายหนึ่งคน และกำลังจะแต่งงานใหม่ เขาเป็นพ่อที่ดีน่ารัก เพราะเขาไม่พ้อไม่ว่ารักมาก่อน ก็เลยไม่อาจเป็นอาชญากรด้วย

หมอโรเบิร์ตมีลูกสาวเป็นของตัวเอง มีคนเข้ามาหาเขาหลายราย แต่คนใช้มีแต่เรื่องตลกๆ น่าเบื่อ ชีวิตเขาจึงเบื่อ ไม่พ้อไม่พ้อการคนใช้

ก็พอได้ไปรับรถขนย้ายของลูกน้องคนสนิท นั่นแหละ
พอรถขน ย้าย ! กระป๋องท้ายรถก็เปิดมา !

เห็นคนหรือ ! มีก็ศพกุดกุดอยู่ในนั้น ก็เข้ามาเพียรรับศพศพหลีกหลีกหนีไป พอถึงที่ก็กับที่หมอโรเบิร์ตก็ไม่เห็น ขวามองเขาก็ไม่เอาเรื่อง รีบไปหมอโรคจิตนั่นแหละ ที่เขาเป็นคนดี ก็เลยขอใช้คำเสียหาให้ ค่ะขยันคอยให้เขาอ่าน เขาก็ไม่เอา จนอีกยี่สิบคนมาบ่นให้เขาไป แสดงความจริงใจว่าอยากขอใช้ให้จริงๆ เขาจึงรับไว้ด้วยความรัก

นามบัตรหนึ่ง ที่นำพาเจ้าพ่อมาเฟียมาเพื่อตัวมาหาหมอโรคจิต

เรื่องก็เริ่มสนุก

สองคน-เจ้าพ่อมาเฟียกับหมอโรคจิต
กันก็จำ
เจ้าพ่อวิคตีถามคำถามแกก
Do you know who I am ? รู้ไหมว่าฉันเป็นใคร

หมอโรเบิร์ตตอบ
Yes, I do. รู้
เจ้าพ่อวิคตีหันขวับมา ส่งแวตดาวร้าย เสียงเย็นใส

No, you don't. ไม่รู้หรอก
หมอโรเบิร์ตลุกคิด เอ๊ะใจ เพื่อรักษาชีวิตตัวเอง
No, I don't. ครับ ไม่รู้
คุณวิคตีเล่าอาการให้ฟังอย่างสั้น และอ้อมค้อมมาก แกมให้ลูกเรขมาให้หายภายในสิบวัน ไม่งั้นตาย !

คุณไปคุยมา เจ้าพ่อวิคตีก็ชื่นชมชอบหมอ
You're good. หมอเก่งนะ
Well, I... (หมอกำลังจะยอมตัว)
No ! You're good ! ไม่ ! หมอเก่ง !
I'm good. ครั้นก็ !
หมอโรเบิร์ตมาเฟียแบบนั้น ยังไม่กล้า แต่ก็เล่น
หาก คุณผู้ชมจะรู้ ว่าทำไมต้องไปโรเบิร์ต และบิลลี คริสตัล !
คิดจะเป็นหนังตลกก็ต้องมีมุข และเจ้ามุข

อย่างตอนประชุมปรึกษากันในแก๊ง ลูกน้องคนสนิทคนหนึ่งว่า
We gotta change with the times.
เราต้องเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกันเวลา
เจ้าพ่อวิคตีถามเสียงดังสนั่นลั่นโลก
What ? I gotta get a Web site.
อะไรนะ ! ต้องมีเว็บไซต์หรือ !
ได้โปรดเฮ...
คลอเรียนเตอร์นี่มีอีกคนหนึ่งที่ฉันชอบ คือ
ตอนหมอจับได้ว่าลูกชายแอบฟังพ่อคุยกับคนใช้
พ่อเลยสั่งสอนว่า อย่าทำอีกเชียะ
You cannot tell a single person !
บอกใครไม่ได้สักคน !
ลูกตอบว่า
You mean, take it off the Internet ?
ให้ลบออกจากอินเทอร์เน็ตหรือ
พ่อละดังโธษ โดนลูกเอาผิด
มุขแบบนี้เป็นสากลนะ
บอกคนเคียดแค้นผู้ทำลายคน ออหากเป็นแบบนี้
ต้องไปบอกในอินเทอร์เน็ต

ใหม่ ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในสากล เออเลยเข้าไปดู กระตุ้/ประเด็น/Topic อะไรต่างๆใหม่ มีพวก "ไม่เป็น" เติมไปหมด เขาไป "สร้างกระแส"
อย่างที้อีกคนนัก คือชอบมาบอกว่า "หนึ่งเรื่องนี่แหละ ไม่คู่"
คือจริงๆ แล้วมันคืออะไร มันยังไม่เฉลยถ้าไม่ได้เป็นสื่อมวลชนก็ถือเป็นญาติบริษัทหนึ่งแห่ง ท่ามกลางนะ ชะ !

มันมีไม่คู่ก็ร้อยก็พันกระแสบ้างกัน ไม่หวาดไหว แต่จริงๆ ค่ะ เพลินๆ เป็นการฝึกการใช้วิจารณญาณขนานนอกทางหนึ่ง

หนัง ที่มีหมอ เสนอผลกหมอย ฉันทาได้นั้น
หนึ่ง
เจ้าพ่อหมอก่อนทำการบำบัดด้วยว่า
If I talk to you and you turn me into a
lag, I'm gonna kill you.
ถ้าคุยด้วยแล้วหมอกทำให้ฉันกลายเป็นล้าก็ฉันฆ่าหมอนั่น

ฉันค้นพบว่า "lag" มาจากคำว่า "lagged" ที่อังกฤษ แปลว่า บุหรี่
ที่อเมริกา แปลว่า ชายที่นิยมเพศเดียวกันหรือ โฮโมเซ็กช่วล หรือ เกย์ หรือ ตุ๊ด คำนี้ใช้แพร่หลาย จนมันได้ใช้กับหญิงที่นิยมเพศเดียวกันก็ได้ หรือล้าเลยนั่นเอง

แล้วหมอกก็ต้องประสบปัญหา แม้แต่คนจะไปแต่งงาน
คืนก่อนวันแต่งงาน เจ้าพ่อวิคตีก็อดสำรับตามไปก็โง่โง่แล้วให้ลูกน้องไปลากตัวออกจากโรงแรม ปัญหาของเจ้าพ่อคือ เรื่องเพศสมรส หมอเลยฉุน ตะคอกไป
You know you can take pills for that !
กินยาอะไรก็ได้ !

จริงๆ ฉันไม่ใคร่มีหมกในวงการกระทำเช่นนี้ เขาบอกว่าเขา ก็กินยาตามกันไป ไม่ต่อผลผลิต มันเป็นการประสาธน์พันเอ็ดก็ยอม และยานี้ก็ยังไม่ได้มีการรับรองอย่างเพียงพอ จากการสถาบันใด อย่างเพิ่งไปเผยแพร่เลย มันอาจก่อให้เกิดอันตราย

ถึงนั้นจะช่วยให้คนดูเข้าใจเร็วขึ้นก็ตาม เอาเถอะ ที่เขาหวังดี
แต่ ว่าแล้ว เจ้าพ่อโฮมโพรินไม่ได้หรือไปบ้านนี่คงยังเรียกกันอยู่ ใช้กันอยู่ มันก่อให้เกิดอะไรได้ ไฉนยากได้ หัวใจยากได้นะ

จะเรียกพวกหมอดึงควรวชาก็ได้ ชีวิตรุ่นวายแล้วจะตกอยู่ในอันตรายอีกตาหาก
มีตอนหนึ่ง หมอถูกฉกด้วยออกมาจากงานแต่งงานตัวเอง แกมโดนแตกตั้นอีกด้วย

Dress like a busboy.
แต่ตัวอย่ากับบอย
busboy เป็นผู้ช่วยบอย ไม่ใช่อบ
ในร้านอาหารมี "waiter" และ "waitress" ทำหน้าที่ รับรายการอาหารที่ลูกค้าสั่ง ไม่ได้อั่งหมกคว่ำ พอยเสร็จก็นำมาเสิร์ฟ

ส่วน "busboy" มีหน้าที่เก็บจาน เกือบได้และจัดการจานที่บอยนำขึ้นไปบนโต๊ะ ได้เงินค่าจ้างน้อยกว่า ตำแหน่งต่ำกว่า และเพื่อบอกว่า "waiter" เป็นบอย

ตกลงว่าแล้วจะมีนะ
เป็นเจ้าพ่อ ก็คือมีตำรวจจับตามองของพ่อของลูก แม้แต่ตอนไปเข้าห้องน้ำ ตำรวจตามไล่ตอนตำรวจคนเสื้อดำออกทางไกลไปเห็นเจ้าพ่อจะเข้าห้องน้ำว่า
Do you think they piss in there ?
นายว่าเขาจะฉี่ในห้องน้ำหรือเปล่า
เห็นๆ ว่าเห็นเจ้าพ่อหน้า ถ้าไม่ฉี่ในนั้น จะไม่ฉี่ที่ไหนกัน แกวบ้านฉันเรียกอีกคำตาม เพื่อบอกตำรวจชัดๆชัดๆไป
No. They go to the one next to the Burger King.
ไม่หรอก เขาไปอีกห้องหนึ่ง อยู่ถัดจากร้านเบอร์เกอร์ คิง นั่น
อีกนั่นเฮ...
หมอโรเบิร์ตถามมาเพียที่จำ
ตอนมีงานเลี้ยงคือกอด ลูกสมุนต่างพากันเดินหาของกิน
มีคนหนึ่งหันหัวหันขวามอง ถามขึ้นมาว่า
What kind of sandwich ain't too fattening ?
แซนด์วิชอะไรที่ไม่ค่อยมีไขมัน
นกคงอยากกินและอยากดูสุขภาพ
อีกคนไม่อยาก พนันใส่ เลตตอบไป
A hell a sandwich.
แซนด์วิชที่อร่อย
จำกลั...สิบตลบ

นี่
เข้ามาสนทนากับโรเบิร์ตและหมอ มีเขาเป็นระยะและสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาการสนทนา

หนังอย่างนี้คงทำยากอยู่ไม่น้อย ฉันทาผู้กำกับฯ เขาก่อน เขาพูดไว้ดูที่ตอนแล้ว
The essential challenge of filming this movie was that even though there are funny lines, the true comedy must come from the situation.

จะว่าไป ฉันทาจะเรียนวิชาอะไรที่จบมาเป็นหมอโรคจิตแบบนั้น เป็น psychiatrist นะ เป็นเกี่ยวกับจิต ปรึกษาได้ เป็น psychologist แบบนี้ควรว่าที่ มันคงไม่แน่นอน

อาชีพนี้ช่วยสร้างสรรคสิ่งใหม่ให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้ ฉันทา
คนใช้ของฉันทาเป็นแบบโหดนะ
เออว่าเขาจะหาจากฉันทาใหม่ว่า
"หนูจะทำอะไรคะ เป็นความมาตังงาน บานนี้ยังไม่ค่อยเลย ถ้าหนูคิดใหม่คะ เห็นเขาทำแล้วดังดี"

"ทำใจคะ เขาไม่ให้หนูใส่สายสนทนากับพ่อที่โศกที่โศกให้ฉันมีเขาแล้วหรือหรือผมไม่ได้ ทำไมใหญ่ไม่เข้าใจอย่างหนู"
"ผมเป็นหมอที่เก่า ค่ะจะทำหน้าที่มานานแล้ว ผมเพิ่งกินใจได้ แล้วทำไมใครๆ เขาว่าผมกับเขาไม่มา"
ฉันทาตอบได้ทุกคำถาม ฉันทา ให้อ่านไปเป็นเรียนมาอ่านพอ

ฉันทา

ภาษาน่ารู้

• สมคิด นานนวิเศษ •
ธันวาคม 2001 ปีที่ 14 ฉบับที่ 573 หน้า 10332

วรรณยุกต์ไทยกับการออกเสียงคำอังกฤษ (2)

การเน้นพยางค์กับระดับเสียงสูงต่ำ

คนไทยมักขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษ พยางค์ที่เน้นเสียงหนัก (stressed syllable) จะมีระดับเสียงสูง (high pitch) ส่วนพยางค์ที่ไม่เน้น (unstressed syllable) จะมีระดับเสียงต่ำ (low pitch) ซึ่งลักษณะเสียงสูงต่ำนี้จะเป็นแรงผลักดันให้ช่วงกระดุนให้ค้นพยางค์สำหรับเพียบเสียงวรรณยุกต์ไทยกับระดับเสียงสูงต่ำในการออกเสียงคำภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วรรณยุกต์ 5 เสียง

หากมองจากระบบวรรณยุกต์ 5 เสียงของพยางค์ภาษาอังกฤษแล้วพบว่าพยางค์ที่เน้นเสียงหนักในคำภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. เสียงสามัญ (เช่น กว) ปรากฏในสถานการณ์ต่อไปนี้

• พยางค์ที่เน้นหนักของลงมา (secondary stress) ในคำที่มีการเน้นพยางค์ 2 แห่ง เช่น ในคำว่า *monotone* /məˈnɒtəʊn/ [แม่-พริ-โท-เนอ] พยางค์แรกคือ [แม] จะมี secondary stress และออกเสียงเพียบได้กับเสียงสามัญ

• เสียงระดับเดียว (monotone) ของหุ่นยนต์ในภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ เพียบได้กับเสียงสามัญ เช่น *one, two, three* [วัน ทู ทรี]

2. เสียงเอก (เช่น กว) ปรากฏในพยางค์ที่ไม่เน้นเสียง เช่น *income* /ɪnˈkʌm/ [อิน-จัม]

3. เสียงโท (เช่น กว) ปรากฏในสถานการณ์ต่อไปนี้

• คำพยางค์เดียว (ซึ่งในพจนานุกรมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องหมายเน้นเสียง) เช่น *cow* /kaʊ/ [คาว]

• พยางค์ที่เน้นเสียงหนักที่สุด (primary stress) เมื่อพยางค์นั้นเป็นพยางค์สุดท้ายของคำ เช่น *discuss* /dɪˈskʌs/ [ดิ-สคัส], *engineer* /ˌendʒɪˈniə/ [เอ็น-จิ-เนีย]

4. เสียงตรี (เช่น กว) ปรากฏในพยางค์ที่เน้นเสียงหนักที่สุด (primary stress) เมื่อพยางค์นั้นมีพยางค์สุดท้ายของคำ เช่น *singing* /ˈsɪŋɪŋ/ [ซิง-ฟิง], *language* /ˈlæŋɡwɪdʒ/ [แลง-กวิจ], *engineering* /ˌendʒɪˈnɪəri/ [เอ็น-จิ-เนีย-ทรี]

5. เสียงจตุร (เช่น กว) ปรากฏในสถานการณ์ต่อไปนี้

• พยางค์สุดท้ายของคำถามประเภท yes-no question เช่น *John?* /dʒɒn/ [จ็อน]. *Did you?* [ดิค-พู]

• พยางค์สุดท้ายของคำถามในบัญชี คำขอหรือรายการสุดท้ายของบัญชี เช่น *one, two, three* [วัน ทู ทรี]

อนึ่ง วรรณยุกต์ทั้ง 5 เสียงนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงจตุร อาจปรากฏในสถานการณ์อื่นอีก เมื่อเป็นการออกเสียงในระดับต้นและประโศกจึงมีรายละเอียดอีกมาก และจะไม่กล่าวถึงในที่นี้

แต่ในทางกลับกัน หากมองจากคำอังกฤษ การออกเสียงแต่ละพยางค์ในระดับต้นจะเพียบเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ ไม่ได้ต่อไปนี้

1. คำพยางค์เดียว ออกเสียงเพียบได้กับเสียงโท เช่น *cook* /kʊk/ [คัก], *day* /deɪ/ [เดย์]

2. คำตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป และมีพยางค์ที่เน้นเสียงเพียบพยางค์เดียว

กรณีที่ 1 ถ้าพยางค์ที่เน้นเสียงเป็นพยางค์สุดท้าย

• พยางค์ที่เน้นเสียงเพียบได้กับเสียงโท

• พยางค์ที่ไม่เน้นเสียงเพียบได้กับเสียงเอก เช่น *supply* /səˈplaɪ/ [เสอะ-พลาย], *degree* /dɪˈɡriː/ [ดิ-กรี]

กรณีที่ 2 ถ้าพยางค์ที่เน้นเสียงมีพยางค์สุดท้าย

• พยางค์ที่เน้นเสียงเพียบได้กับเสียงตรี

• พยางค์ที่ไม่เน้นเสียงเพียบได้กับเสียงเอก เช่น *ladder* /ˈlædə/ [แลด-เดอะ], *analyst* /ˈænəlɪst/ [แอน-เพนอะ-หลิส-ท], *camera* /ˈkæmə/ [แค-เพมอะ-เพรอะ], *necessary* /ˈnesəsəri/ [เนอะ-เสอะ-เสอะ-ทรี], *peculiar* /pɪˈjuːliə/ [พี-คิว-เพีย], *analysis* /əˈnæləɪs/ [เออะ-แนง-เพอะ-ลิส]

3. คำตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป และมีพยางค์ที่เน้นเสียง 2 พยางค์

กรณีที่ 1 ถ้าพยางค์ที่เน้นเสียงหนักที่สุดเป็นพยางค์สุดท้าย

• พยางค์ที่เน้นหนักที่สุด เพียบได้กับเสียงโท

• พยางค์ที่เน้นเสียงหนักของลงมา เพียบได้กับเสียงสามัญ

• พยางค์ที่ไม่เน้นเสียงเพียบได้กับเสียงเอก เช่น *homemade* /ˈhəʊmˈmeɪd/ [โฮม-เมย์ด], *employee* เมื่อออกเสียงว่า *emˈplɔɪ* [เอ็ม-พลอย-อี]

กรณีที่ 2 ถ้าพยางค์ที่เน้นเสียงหนักที่สุดมีพยางค์สุดท้าย

• พยางค์ที่เน้นหนักที่สุด เพียบได้กับเสียงตรี

• พยางค์ที่เน้นเสียงหนักของลงมา เพียบได้กับเสียงสามัญ

• พยางค์ที่ไม่เน้นเสียงเพียบได้กับเสียงเอก เช่น *scribble* /ˈskrɪbəl/ [สคริป-เพอะ], *analytic* /əˈnælɪk/ [แอน-เพนอะ-ลิก-อิก]

4. คำที่มีเน้นเสียงมากกว่า 2 พยางค์ (ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างน้อย) ก็อาจใช้กฎเกณฑ์ข้างต้นโดยอนุโลม เช่น *onomatopoeia* /ˌɒnəˈmætəˈpiːə/ [ออน-เพนอะ-แม-เดอะ-พี-เออะ]

อนึ่ง ข้อแตกต่างระหว่างระบบ TEA กับวิธีออกเสียงที่เราได้อธิบายกันอยู่ทั่วไปอาจแสดงให้เห็นชัดเจนถึงปัญหาความกำกวมดังนี้

พจนานุกรมวิธีออกเสียง

พจนานุกรมพจนานุกรมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลวิธีออกเสียงของคำ (headword) แต่ละคำด้วย ซึ่งมีพจนานุกรมที่ประเภทหนึ่งซึ่งแสดงวิธีออกเสียงโดยเฉพาะ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

• ไม่มีคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ แต่แสดงวิธีออกเสียงและวิธีออกเสียงของคำ (headword) และแสดงวิธีออกเสียงของคำ (derivative) เช่น *begin* กับ *beginner*

• แสดงวิธีออกเสียงหลายแบบ ละเลือกกว่าพจนานุกรมทั่วไป

• แสดงวิธีออกเสียงของคำเฉพาะด้วย

• แสดงวิธีออกเสียงคำย่อ และคำย่อ

• บางฉบับแสดงวิธีออกเสียงทั้งแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน

พจนานุกรมประเภทดังกล่าวมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ทำงานเกี่ยวกับภาษา ไม่ว่าจะเป็นครูสอนภาษา นักเขียน บรรณาธิการ นักแปล นักข่าว นักเขียน หรือโฆษกวิทยุ และโทรทัศน์ ส่วนพจนานุกรมที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นในปัจจุบันมีอยู่ 2 ฉบับคือ

• *Longman Pronunciation Dictionary* ของ J. C. Wells (Longman, 1990)

• *English Pronouncing Dictionary* ของ Daniel Jones ฉบับ 15th edition (Cambridge University Press, 1997)

ระบบ TEA: ข้อสรุป

ระบบ Tone Equivalence Approach (TEA) นี้ได้พัฒนาขึ้นจากการยอมรับข้อจำกัดของการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในบริบทแบบไทย ๆ จากนั้นจึงพยายามหาทางนำภาคพยางค์มาแทนภาคปฏิบัติ โดยอิงแนวคิด "วิธีการที่ได้ผล" (methods that work) หลักการและเหตุผลของระบบนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

• ใช้คำวิธี "พยางค์ออก เอาพยางค์" • ยังคงเป็นภาษาศาสตร์ประยุกต์ • ใช้ทุกวิธีที่เหมาะสม • อธิบายระบบ "รับรู้ด้วย" • มุ่งสู่ระดับสัมพัทธ์ • ใช้ทุกวิธีที่เหมาะสมมาฐาน • เน้นจากการออกเสียงระดับคำ • พยายามใช้วิธีโดยจะอ่านออก • ไม่ออกคำภาษาสัมพัทธ์ • แต่กลับชัดเจนต่อไปอีก

ระบบนี้ยังมีส่วนที่ต้องเพิ่มเติมแก้ไข และปรับปรุงต่อไปอีกหลายประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องคำย่อหรือคำย่อที่เพียบเสียงพยางค์และระดับคำ (ซึ่งยังมีได้นำมาแสดงในที่นี้)

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ได้วิธีที่เพียบออกเสียงที่ชัดเจน และนักเขียนใหญ่ ๆ ราชบัณฑิตยสถานได้เห็นว่า วิธีของวิธีนี้มีความเป็นระบบ คือสามารถระบุพยางค์ที่เพียบเสียงวรรณยุกต์ได้ จึงน่าจะนำไปใช้ปฏิบัติออกเสียงคำอังกฤษให้ถูกต้องยิ่งขึ้นต่อไป

คำอังกฤษ	IPA	TEA	ทั่วไป
angel	/ˈeɪndʒl/	เอียน-จิล	แอง-เจิล
avenue	/ˈævɪnjuː/	แอ-เวอะ-หนิว	อะ-เว-นิว
balance	/ˈbæləns/	แบ-เบลัน-ส	บา-ลัน
banana	/bəˈnænə/	เบอะ-น้า-เพนอะ	บา-นา-น้า
challenging	/ˈtʃælɪndʒɪŋ/	แช-หลัน-จิง	ชา-เล้ง-จิง
consultant	/kənˈsʌltənt/	เคน-ซัล-เก้น-ท	คอน-ซัล-เก้น
describe	/dɪˈskraɪb/	ดิ-สกราย-บ	เคิล-ได-รึบ
error	/ˈerə/	เอ-เพรอะ	เออะ-เรอะ
foreign	/ˈfɔːrən/	เฟอะ-เฟริน	ฟอ-เรน
heritage	/ˈherɪtɪdʒ/	เฮ-ริท-อิก	เฮอะ-ริ-เตจ
image	/ˈɪmɪdʒ/	อิม-มิจ	อิม-เมจ
literature	/ˈlɪtəʃə/	ลิ-เทรอะ-เจอะ	ลิต-เตอะ-เร-เจอะ
local	/ˈləʊkl/	โลว์-ซัล	โล-คัล
management	/ˈmænɪdʒmənt/	แม-หนิจ-เมมัน-ท	แม-เทน-จ-เม้น
model	/ˈmɒdl/	มอด-ดัล	โม-เดล
paragraph	/ˈpærəgræf/	แพ-เพรอะ-กราวฟ	พา-รา-กริฟ
popular	/ˈpɒpjələ/	พ็อพ-พิว-เพลอะ	ป็อพ-ปู-ล้า
register	/ˈredʒɪstə/	เรจ-จิส-เตอะ	รี-จิส-เตอะ
sentence	/ˈsentəns/	เซ่น-เก้น-ส	เซ่น-เท้น-ส
surface	/ˈsʌrfɪs/	เซอะ-ฟิส	เซอะ-เฟิส
table	/ˈteɪbl/	เทย์-บิล	เท-เบิล
Adam	/ˈædəm/	แอ-เดม	อา-ดัม
Alex	/ˈæləks/	แอ-หลิก-ส	อา-เล็ก-ส
Howard	/ˈhaʊəd/	ฮาว-เอ็ด	โฮ-หวาด
Pamela	/ˈpæmələ/	แพ-เพมอะ-เพลอะ	พา-เม-ล้า

prajai@prajai.com

ชีวิตสงบเรียบง่าย ถามโลกได้ด้วยกระอักเลือด ?

ความสุขอาจปรารถนาหนึ่งที่คนรุ่นหลังต้องเผชิญก็คือต้องตื่นนอนพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อใช้ชีวิตที่เรียบง่าย

เพื่อนชาวกรุงของดิฉันบางคนทำงานด้วยเป็นเกียรตินอกกะลาเข้าไปดูบ้านอยู่ต่างจังหวัดในบั้นปลายของชีวิต

ดิฉันในฐานะคนต่างจังหวัดก็พยายามพบว่า นอกว่า อย่าไปมอง ดิฉันไม่ยอมให้เพื่อนบ้านเป็นคนกรุงเทพฯ มีบ้านอยู่ในเมือง ก็พยายามหาความสุขสงบให้ได้ในที่เมืองนี้แหละ ดิฉันมีบ้านเกิดต่างจังหวัดเอาไว้คิด เอาไว้ไปพักผ่อนชื่นชมจิตใจเวลากลับบ้านที่ ดิฉันก็อยากเจอคนที่บ้าน ออกเจอคนต่างจังหวัดที่ตัวเองคุ้นเคยมากกว่าไปเจอใครไม่รู้จักที่พยายามจากกรุงเทพฯ

แต่ดิฉันเรื่องไม่ได้ เพราะล่าสุดที่กลับไปได้ก็ให้พบว่า เพื่อนบ้านคนใหม่ของดิฉันเป็นฝรั่ง แก่ๆ ชาวอเมริกัน ที่หลบเงินจากการทำงานหนักมาตลอดชีวิตมาปลูกบ้าน มาลงหลักปักฐาน โดยตั้งใจว่าจะใช้เวลาว่างสุดท้ายของชีวิตอย่างสงบเรียบง่าย

และขออาศัยที่เมืองไทยวันในทะเล

สองสามปีก่อน ช่วงหนึ่งชีวิตดิฉันซึ้งซึ้งเหวี่ยง มีคนแนะนำว่าถ้าอ่านหนังสือของ เฮนรี เดวิด ธอร์มส์ แล้วอาจจะดีขึ้น ดิฉันจึงซื้อหนังสือไว้ในกระเป๋าสตางค์ แล้วออกตามล่าหาหนังสือเล่มนี้ตามร้านหนังสือหลายร้าน

หนังสือเล่มนี้คือ *Simply Your Life : 100 Ways to Slow Down and Enjoy the Things That Really Matter* หรือ "ปรัชญาชีวิตของคุณให้เรียบง่าย : 100 วิธีชะลอความวุ่นวายและมีความสุขกับบางสิ่งบางอย่างในชีวิต"

เมื่อเจอหนังสือเล่มนี้ฉันก็ ภิรมย์ราวอกมาจากรื่น จะเอาไปอ่านเงินที่คาร์เนกี้ แต่บังเอิญมีลูกค้า 2-3 คนกำลังรอซื้ออยู่ก่อน ดิฉันเลยรีบคว้าออกมา พลิกหนังสืออ่านแล้วลาทางอย่าไม่ได้ใจ

รู้ไหมว่าเจออะไร-อ๊ะ-อ๊ะ-อ๊ะในเล่มว่า ข้อแรกใน 100 ข้อที่อ่านเจอว่าสามารถทำให้ชีวิตของคุณเรียบง่ายขึ้นก็คือ "ให้ย้ายออกจากบ้านที่อยู่ปัจจุบัน เพื่อไปอยู่หลังที่ลึกกว่า"

พลิกไปเจออีกข้อ บอกว่า "ให้กินขนมปังที่พิน" พลิกต่อไปอีก เจออีกข้อ บอกว่า "ให้เลิกอ่านหนังสือพิมพ์" อีกข้อ "ให้เลิกเป็นสมาชิกนิตยสารที่ชอบ" อีกข้อ "ให้ถอดรองเท้าที่ไว้หน้าบ้าน (ห้ามสวมเข้าบ้าน)"

โอ๊ย...อะไรกันนี้ เจนเอาดิฉันมันหัวตื้อ รีบวิ่งเอาหนังสือกลับไปด้วยที่รีบตั้งแต่แล้วออกไปหาที่สงบสติอารมณ์อีกพักใหญ่ รอบคอบวัฒนธรรมการต่อแถวคิวที่ช่วยให้ดิฉันประหยัดเงินไปได้หลายร้อยบาท สิ่งที่ได้คิดตอนนั้นก็คือ หนังสือเล่มนี้จะไม่เหมาะกับดิฉันแน่ๆ คงไม่แน่-ให้ตาย !!

ประการแรกคือ ดิฉันมีความสุขแล้ว ในบ้านหลังน้อยที่ความภูมิใจที่ได้มาด้วยตัวดิฉันนั่นเอง

ตัวเอง สอง, ดิฉันไม่รู้สึกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้ชีวิตยุ่งยากอะไร-ก็แค่กวาดตาอ่านเท่านั้นสาม, ดิฉันถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้านอยู่แล้ว ไม่ต้องกาให้ใครมาบอกอีกหรอก

อีกอย่างหนึ่งที่ดิฉันก็คิด การพยายามกินขนมปังที่พินให้ได้ คงจะเป็นการเพิ่มความยุ่งยากอีก 1 อย่างให้ชีวิตดิฉันแน่ๆ-ไม่เอาดีกว่า ไม่ไหนเน

สิริรวมคือ สิ่งทั้งหลายสิ่งเหล่านี้บอกว่าเป็นความยุ่งยากทั้งหลาย ส่วนแต่เป็นความสุขในชีวิตน้อยๆ ของดิฉันก็สิ้น

นั่นเป็นครั้งแรกที่ทำให้ดิฉันรู้สึกว่าการใช้ชีวิตให้เรียบง่ายนั้นมีขั้นตอนที่ยุ่งยากแต่ปัญหาจริงๆ ก็คือ ดิฉันค้นมีความสุขกับความยุ่งยากพวกนี้แหละ

ปกติว่า ช่วงที่บ้านเรามีการรณรงค์เรื่องการใช้ชีวิตในวิถีพออยู่พอกิน ไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจยุคโออีเสดพ ประกอบกับกระแสคิดเลิกหรือ "มินิมลลิสม์" ที่มาแบบบับบลูส์ มีหนังสือเล่มหนึ่งจึงดังมาก ในหมู่ "ญาติชาวกรุง" ชื่อเล่ม *Simplicity* ของ เอ็ดเวิร์ด เคอ โปโน

ซึ่งเสียงของหนังสือทำให้ดิฉัน (ผู้ซึ่งประสบความยุ่งยากอย่างมาก ถ้าจะใช้ชีวิตให้เรียบง่ายกว่าที่เป็นอยู่) ต้องชวนชาวเขาหาหนังสือเล่มนี้มาอ่านด้วยคน เป็นความตั้งใจอ่านเพื่อ "ประดับ" ความรู้มากกว่าเพื่ออย่างอื่น

อาจจะเพราะ เคอ โปโน เป็นผู้ชาย และมีความเชี่ยวชาญเรื่อง กระบวนการคิดของมนุษย์ (เขาสอนหนังสือและมีผลงานเขียนเกี่ยวกับจิตวิทยาคนหลายสิบเล่ม) เนื้อหาใน *Simplicity* จึงเน้นวิธีคิดมากกว่าด้วยวิธีการปฏิบัติ

ง่ายไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ผู้ใดหาความเรียบง่ายจะต้องผ่านความยุ่งยากซับซ้อนมากมาย เป็นเรื่องยากมากที่จะหนีไปให้ได้ และวิธีที่จะช่วยให้เราผ่านไปได้ก็คือ การย้อนกลับไปคิดถึงเคยเจ็บตัวหรือความผิดพลาดที่เคยเจออยู่นั้นๆ

หลายคนเคยได้ยินเรื่องตลกเกี่ยวกับปากกา ลูกสั่นขององค์การนาซ่าบ้าง ใน *Simplicity* เคอ โปโน ก็ยกเรื่องนี้มาอธิบายประกอบเรื่องความเรียบง่ายให้เห็นภาพชัดแจ้ง

เขาบอกว่า นักบินอวกาศประสบปัญหาในการเขียนหนังสือในสภาพไร้น้ำหนัก เพราะเวลาจับปากกาสองนิ้วจะลอยตัวหลุดมือไปไหนก็ไม่ได้ ในปากกา ลูกสั่นจะมีน้ำหนัก น้ำหนักนี้ทำให้ลูกสั่นไม่ไถล นาซ่าต้องใช้เวลานาน ใช้ทุนมหาศาลเพื่อคิดค้นปากกา ลูกสั่นอีกตัวในโครงการเพื่อเขียนในอวกาศโดยเฉพาะ

ขณะที่นาซ่าทุ่มเงินกับการค้นพบปากกา ลูกสั่นอีกตัวครั้งนี้มาก พวกเขาได้พบว่า เครื่องเขียนที่พวกนักบินอวกาศของรัสเซียเคยเจอแล้วเคยเลือกใช้ขึ้นไปในอวกาศก็คือ "ดินสอ"

สิ่งที่ เคอ โปโน พยายามจะบอกกับผู้อ่านเกี่ยวกับ "ความเรียบง่าย" ก็คือ เมื่อหันมาประสบความยุ่งยากในชีวิต เราควรจะหมกมุ่นในการแก้ไขความยุ่งยากนั้น ซึ่งบางที วิธีคิดหาทางแก้ไขเหล่านี้ ก็เป็นการคอยแก้ปัญหาออกไปเรื่อยๆ จนทางไกลจากจุดเริ่มต้นที่แท้จริง อันจะกลายเป็นความยุ่งยากสิ้น

เปลี่ยนโดยปราศจากอะไรทั้งสิ้น

เช่นเดียวกับนาซ่าที่หมกมุ่นอยู่กับปัญหาปากกา ลูกสั่นเขียนไม่ออกในสภาพไร้น้ำหนัก จนต้องคิดค้นทุกวิถีทางเพื่อสร้างปากกา ลูกสั่นแบบใหม่ให้ได้ แต่สุดท้ายพวกเขาก็ถอยกลับมาจับจุกเดิม ก็เจอปัญหาลิงที่พวกเขาคิดว่าการจุกจุก ก็คือ สิ่งที่ยั่งยืนได้สะดวกในอวกาศ

ถ้าเริ่มคิดแก้ปัญหาจากจุดนี้ แทนที่จะเริ่มด้วย "ปากกา ลูกสั่น" พวกเขาก็จะมีตัวเลือกอื่นด้วย

ออกจาก *Simplicity* ยังมีหนังสือที่ว่าด้วยการใช้ชีวิตเรียบง่ายอีกหลายเล่มที่ได้อ่าน ไม่ว่าจะเป็น "ธรรมศาสตร์เรียบง่าย" ที่ สุภากร พงศพัทธ์ แปลจากเรื่องจริงจากประสบการณ์ตรงของ ซู เบเนดิกต์ สาวกรูชาวนิวยอร์กที่หันหลังหนีเมืองไปใช้ชีวิตกับพวกอาณานิคม

"คืนชีวิตสู่ความเรียบง่าย" ของ นูเรจดี รอดคูบี ที่แปลจากหนังสือ *Living the Simple Life* ของ เฮเลน เซ็นต์เฮนรี่ คนเดียวกับที่เขียนหนังสือ 100 วิธีปรับชีวิตให้เรียบง่าย ที่ทำให้ดิฉันหันออกจากบ้านหนังสือแทบไม่ทันเมื่อสองปีก่อนนั้นแหละ

ล่าสุดนี้ เพิ่งจะได้อ่านหนังสือชื่อ 50 *Urgent Things You Need To Do Before the Millennium* หรือ "50 อย่างที่ต้องทำก่อนปี 2000" ของ วิลเลียม ดี. แม็กโกวรี ที่เสนอวิธีปฏิบัติเพื่อชีวิตเรียบง่ายไว้ถึง 10 อย่าง

เอาเป็นว่า หากคุณยังไม่สนใจเรื่องความเรียบง่ายอะไรนะ คุณนั่นก็เริ่มสนใจขึ้นมาบ้างแล้วละก็ ลองไปหาหนังสือเหล่านี้มาอ่านดูบ้างก็ได้ ไม่นานจะรู้ว่าคุณอาจจะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ด้านละมุนละม่อมที่เป็นมากกว่าเงินก็ได้

อ้อ ยังไม่พ้นไป ดิฉันจะเก็บเกี่ยวสิ่งที่น่าสนใจในเรื่อง "ชีวิตเรียบง่าย" และความสุขยากต่างๆ จากหนังสือเหล่านี้ แล้วสรุปรวบรวมมาให้คุณอ่านได้ ในฉบับหน้า ๐

• เอ๋ อัญชลี •

อนาคต

๑ **ฝันถึงพระราชาผู้ยิ่งใหญ่**
ตามหาที่เก่าแก่ไป
บอกตัวเองว่านี่คือความ
แม้จะไม่ใช่ชัยชนะก็มีความ
ทางยาวไกลอันเป็นผลของการ
ปล่อยให้เป็นไปตามความ
อำนาจนั้นเข้มแข็งกว่าความ
อำนาจนั้นเข้มแข็งกว่าความ
เพื่อจะไม่ใช่การกระทำที่ของอยู่
- โกลด